

Merlins Formiddag

Lissen Seligmann

2020

Indhold

Kapitler	Side	Digte
0. Indledning	3	I Havnen
1. Lyset er kommet	5	Helbredelsen
2. Til jorden	10	Helt Hjerter
3. I mig	15	Ravnen
4. Brusende	21	Fredens Streg
5. Orgelsus	27	Hjertestatus
6. På vej	32	Indvielser, kapacitet
7. Står fra hver pore	38	Jeg plukker Fløjlsgræs
8. Som Rokfuglens	44	Den største Helt
9. Æg	51	Den Sommer
10. Ny	61	De frie Fugle
11. Universer	67	Åndens Regnbuebro
12. Med fuldt Ånds	73	Zephyren
13. Belæg	74	Naturånder, liste
14. Dans	88	Lysleg

0. Indledning

Den skønneste Drøm, DsD, var tilbageblik over et spand af år, *Sneglespor*, Ssp, over de lige foregående år. *Krystalfloden*, Kry, havde jeg slet ikke tænkt at starte på, men der kom besked indefra om at skrive den i NUet. Javel, ja, naturligvis. Det fortsatte i *Flammefuglen*, Ff, egentlig Fønix, og *Merlins Gry*, MG og videre i *Merlins Morgen*, MM, hvor Fønix stadig var i gang. Nu er Fønix færdig og lyslegemet skal skabes. Det kræver en sidden stille som jeg først lige for alvor har indledt. Jeg er realiseret, kunne være draget herfra men er blevet her for at opleve det helt ny at en lyskrop dannes til den ny mulighed vi har som realiserede i denne æon, at fortsætte her i et liv der virker med det hele, sanseligt, mirakuløst, erstatte forliset i det gamle med et sus på falderebet. I det mindste give det en chance her i *Merlins Formiddag*, MF.

Udtryk og forkortelser, der vil gå igen er stadig: AlMaha = min indre JEG-følelse, ”Al Maj/mig” og tvetydig, Al (indre mand) og Ma (Moderen, og højere Maha) – C19 = Covid 19 – cc = crimsoncircle – CNS = centralnervesystemet – DgK = Den gyldne Kløft, hoveddrøm tilbage fra DsD og Ssp – DJ = Don Juan fra CCa = Carlos Castanedas bøger – 1.att. = DJ's udtryk for dagsbevidstheden, ”Tonal”, og 2.att. = drømme- og underbevidsthed (DJ's termer beskrevet meget i Kry) – GT/NT = Gamle og Nye Testamente – hnf/ej = hellignat før/efter jul – jf = jordforbindelse – kh og ku = kollektive hypnose/ubevidste – m og f = maskulin og feminin – ML = Memory Lane – SB = Sai Baba – PS = Prema Sai Baba som han er nu = MV = Maha Vishnu som er ophav til Krishna/Kristus = titel der betegner krystalenergien – Rat = rationel kontrol-position, Silk = tavs viden-position, Ånd – s = den ”sorte” negative pol/fraktion, h = ”hvide” positive pol/fraktion – øvrige vil fremgå.

Kærlig hilsen

Lissen Seligmann (ultrakort om forfatteren og bogen – se allersidst)

20.06.0634

I HAVNEN

**Over havnen stiger solen
til det ny livs friske færd
fri af alle spor af mørke
fra æoners mindreværd
Jeg kan sanse, høre suset
i hver fiber fuld af Ånd
som den synger mig en klædning
ud af lys og hjertebånd**

**Først når dette legemes silke
er nået ud og omgi'r alt
vil jeg vide sikkert ordene
der skal komme, bli' fortalt
på en Merlins færd i verden
Måske de jeg skrev og sang
måske bedre vil mig gives
når jeg stævner ud engang**

1. LYSET ER KOMMET

MM stoppede i et afgørende limbo, og herfra starter MF. *Natnyt 24. juni 2020* melder at den ellers klargjorte handlekraft, m til den vågnende tid, endnu må ligge på lager lidt - ”på beskyttet vidne-adresse efter tvungen deltagelse i krigsforbrydelser” til alle minder er væk - jeg kan kun nørkle lidt med det jeg vil smykke verden med da et omfattende stykke grundlæggende entreprenørarbejde tonser rundt derude – jeg får vage billeder af gravemaskiner og rå jord frem på lystavlen og vågner så svimmel at jeg må passe på ikke at dejse om. Det er som at være opad SB i Indien i '98. Hans høje energi kunne få alt til at dreje rundt for en. **25. juni** fortsætter sporet – s-pres nytter ikke, heller ikke på søn 1, kun <3-tid og -følelser kan få transmutteret og integreret de mange lag løsnat, bearbejdet mindreværd, og stemmen vil muligvis komme sidst på plads. Der kom også nogle tårer til morgen, men der var ikke særlig pres på dem.

De kom i kølvandet på en erkendelse i går om hvor håbløs kvindernes situation i grunden var i mange bedrøvelige ægteskaber selv i min barn- og ungdom, især uden uddannelse. Det betyder selvfølgelig at mændene heller ikke havde det godt, men jeg har ansvar for mig selv, og jeg er en kvinde... jeg havde intet begreb dengang om *hvor* mange slemme, følte kun magtesløst raseri over den stupide ringeagt jeg selv berørtes af – min glasboble var en nåde for et følsomt og ret rent gemyt som mit. Og jeg så igen at den *var* min boble – og at ”dyne u/betræk hentes hjem” (22.ds.) betød at oprindelig 1.att. nu var frilagt helt til tærskelen til 2. og afdunster sidste overfladehørm fra burhønsetiden før det ny betræk. Jeg har sandsynligvis virket meget stærkere på kæresterne med den glasskærm om (forstørrelsesglas). Selv år efter at jeg var skredet viste de ægte fortrydelse, ikke blot såret stolthed. Det synes ikke helt gængs. *De* var nu heller ikke...

og det var ikke kun fordi jeg var god til at ”være lige som de ville have”, nej, det var fordi jeg var så 5D at jeg ikke kunne hitte ud af barnejat-spil, og se nu hvad C19 gør: der forlanges præcis det af folk jeg altid har praktiseret, nemlig at tage ansvar for sig selv, hensyn til andre, holde afstand, hjemme i overordnet betydning. Det er pludselig blevet et must og borger godt fremover. En idiotisk læge begreb ikke et pludseligt totalt fald i præ-natale under C, hvad var faktorerne?!... Kønsbalancen er ændret voldsomt i min tid (hele Stenka Razin-processen fra slut MM) og guldfisken her var meget lidt bevidst derom fordi jeg frem for alt passede *dens* verden bag alle doktriner. Sværten skallede nemt af bowlen... Søn 2 og jeg har for øvrigt bemærket at den generelle frekvens i Gadekæret er øget til langt gunstigere for os især de sidste 10 år vi har boet her.

Den 26. juni og intet nyt – alt er der, ekkoer svinder og i processen styrkes den ny jf til tiden er inde, og indtil da – *bliv* inde. Status: et stort Herpes-sår på underlæben fortager sig nu – ja, det er en interessant ting også – hele mit liv har jeg haft en underlæbe der skallede og gjorde ved og ikke kunne klare læbestift. Overlæben skallede aldrig og skabte sig ikke over læbestift selvom den af og til også fik Herpes... underen har mystiske forbindelser med tyktarm, overen tyndtarm. Det har altid været tykkeren der gav reaktioner (lortnok). Højre overarm og venstre lårhals har det bedre, men er ikke frie endnu, og jeg har nys opdaget et ømt punkt i ve. håndrod som de jeg havde for 1 år siden i -fladen, blot dybere liggende, m/u hævelse. Intet af det generer i ro, kort sagt: ske hvad der vil, ro skal der til. - Efter en dag med det, men også gulvvask og afløbs-oprensning før installation af ny vaskemaskine melder **27. juni** sig på banen:

den omfattende ønskede og forberedte mirakelfærd er undervejs, energien hæves støt dertil ovre fra 3.att. og jeg former den med min balancerede brug af s og h. Balance er den sorte yangplet i yins hvide felt, og i natnyt tegner jeg et billede med blyant/tusch på en A2-3 h blok. Jeg spiller og synger forsigtigt igen, meget obs på energien. - Den senere tid er mit underliv bulet noget mere ud end jeg finder ok. Jeg brokkede mig desuden i går over lår- og overarmssul til Ånden. Hele mit liv har jeg følt at det ikke var ”mig”, hvad skal jeg så have det for? I går drømte jeg om et hånddrejet, hvidglaseret krus, engang min datters, med den dér lidt pæreagtige form som jeg finder smuk på et

krus, men ikke mig! Hvor jeg længe efter indflytningen her ikke havde lyst til rugbrød har jeg det nu – et groft, kornet, lækkert kvalitets-et xx endelig har opsnuset i en verden hvor alle vil have kedeligt jævnt – og har en tid overspist lidt, vist af kedsomhed, som min datter også sine seneste år. *Hun* kunne ikke beherske sig. Det kan jeg med lidt tilløb. Hellere lidt sulten før søvnen. Den smule lår- og overarmssul er nok hvis jeg absolut *skal* døje med dalre-sul.

Jeg er klar over at en kvinde skal have et silkelag som man før i tiden kaldte det, synes ikke det er kvindeligt at ligne et muskelbundet, men hvorfor koncentreret på overarme, mås, underliv og lår og absolut intet på overkrop, underben og -arme? Behøvede det også fysisk at understreges at næsten alt, kræfter, talenter, holdes tilbage fra jf, bare ligger og venter på lager... træls, når der alle dage indtil nu har været så meget flow indeni – som bare ikke tillades at komme ud, ned. Det siger sig selv at de der sidder på en flæskerolle i matricen også har en harmonisk krop... I natnyt **28. juni** blev jeg varslet igen om at holde mig i ro – i går gik jeg i byen for søn 1. Det var drønhedt, og skønt indkøbene var klogt minimeret og fordelt i rygsæk og poser var det lige til grænsen. Herregud, jeg har da slæbt mere i min tid... jeg må bare ingenting. Det bar dagen også præg af. Der var intet jeg skulle eller gad lave efter natnyt. Det blev en laaang dag –

indtil jeg holdt op at kæmpe for at finde et eller andet at lave, gav op, sad og gloede og mærkede. Så fik jeg mere fred med mig selv. Jeg gik en tur og tænkte. Det er sært at gå i anlæggets kunstige natur, i verden og samtidig så totalt ikke af den. Jeg var ked af at den ikke kunne bruge mig til noget, mig, med alle mine talenter – men hele mit liv har jo handlet om at *den* måtte slippe *mig* fordi dens historier ikke kunne opleve sig igennem min bevidsthed, jeg har hævet mig over dens niveau for – og ved – at skabe, drømme en højere historie som vel udløses inden længe sm.m. andres lignende, og det er jo en ganske anden sag – nys skældte jeg mig selv ud i natnyt for mindreværd... Jorden inkarneres ikke på for at have det sjovt med stoffet, det har jeg gjort for længe siden andetsteds i universet. Jorden er et åndsvidenskabeligt experimentarium, jeg har været på arbejde og heler efter strabadserne. Ikke nyt, blot en ny vinkel.

Frustrationen over ikke at kunne være et led i en gængs kæde her mere skyldes sandsynligvis snarere den medfølgende dybe erkendelse om en højere pligt som jeg endnu ikke har vænnet mig til *er* opfyldt end kh-indoktrinering om at skulle yde for at nyde som egentlig er et lavere ekko. Det er i alle fald sært ikke engang at have drev på at lave det man er god til – havde forpligtet sig med. **Natnyt 29. juni** insisterer på at det kun er væk fordi der integreres, rekreeres, forberedes. I øvrigt igen en aften og dag med stærkt influx og extatisk følelse af id med Ånden i opvågningen, så stærk at sløret mellem 1. og 2.att. nærmest var væk. Jeg var som en farveløs, halvmørk, stille boble indeni uden grænser. Strukturen uden bevidsthedens lys i – endnu. Jeg kan godt forstå at både den jødiske og Dion Fortunes Qabbalabs "Livets Træ" består af runde sfærer, der afløser hinanden.

En højere sfære kan næppe afløse før der er drømt potentialestof nok til at det kan kippe over uagtet de kosmiske årstiders skiften. Jeg læste engang i noget validt kanaliseret at de højest bevidste havde "siddet over" gennem 3 hele kosmiske cykler à 25.000 år fordi de ikke var nok til at foretage løftet, men nu den 3. er i den afgørende fase er de, og det går ikke længere at være én samlet flok, spredningen er for stor for udviklingen, højt og lavt bevidst ville sinke og skade hinanden. Bemærk at der nu ikke kun er over- og underklasse, men også opstået en middelklasse de sidste århundreder. Cc's Adamus sagde at Jorden deles op i 3 stationer på dimensions-frekvensbåndet. Det står vist i Ssp kap. 11, ellers Kry/Ff, men det må være sket længe – jeg møder aldrig de lavere skønt jeg af og til færdes samme steder, har faktisk aldrig gjort, selv ikke hvis jeg direkte opsøgte dem.

Gad vide om xy nu færdes i den mediale? Muligvis. En kort overgang kan dimensionerne endnu mødes, men så er valget truffet. Vi var faktisk altid fjerne, fra første møde når jeg tænker over det – som nu igen. Lavere og højere kunne ikke følges al kærlighed til trods. **30. juni** kommer natnyt med et tiltrængt overblik fra det travle teamarbejde: mit ny land har veludviklede (krystal)veje men er endnu *lidt* fjernt – skøn udsigt jeg har formet – men jeg er utryg ved så 0 kontrol med min

samfundskontakt. Når jeg sådan holdes helt udenfor, vil min uvidenhed så ikke give betingelser for at liste kh-forurening ind igen, skal jeg hellere opgive helt? Nej, men et kvantespring er lige sket, "en kh-sårskorpe inkl. ur-forurening sprængtes af, hvil nu efter extase-emanationen fra centrum, den oprandt fra det ny, urbaserede kommende land." Drømmeland har humor. Jeg har hoppet på sårskorpen indefra som på en trampolin indtil den rev sig løs fra mig i den extaseoplevelse jeg havde i går morges. En lap der omgav hele mig...

Men hvad har det betydet? Omsider hul igennem? Alt er så uldent når det sker i det ubevidste felt.

1. juli bragte ikke rigtig oplysning bortset fra en stærk følelse af sexuel lyst. Jeg drømte at jeg gerne ville med en eller anden ukendt, og følelsen fortsatte over i våg: der integreres. Lige nu er jeg ved at forberede Ssp, Kry og Ff til hjemmesiden så jeg kan henvise folk der er på *vejen* til dem. Supplement til klientsamtalerne – der er tit en frustration over ikke at kunne følge ordentligt til dørs i dem. Efter de 3 må jeg have malet Merlin, forsiden til MG, MM og MF. Det falder mig ind at MF kunne komme på selvom den ikke er færdig, in the proces som "Sølvtråden", hvor digte jo hele tiden kommer til. Forsiden kunne forresten være påbegyndt på MG, midtvejs på MM og fuldført på MF – jeg føler Merlin meget nær, det kunne komme i denne bog.

Skimming af bøgerne for korte ledsage-kommentarer på websiden vækkede ekkoet af sorgen over xy igen. Et overblik udmøntedes i ét ord: kontrol. Hans praktiske behandling af hjertet matchede ikke den verbale og det kan jeg slet ikke leve med, blev alle dage konfus når nogen sagde 1 og gjorde 2. Der findes noget der hedder passion – ikke lidenskab, den jordiske mere flygtige forlængelse. Passion kan kun tåle Rat brugt sandt, ellers disintegrerer det som al løgn. Jeg *grundlærte* at jeg ikke engang kan i en periode af respekt for en elskets lavere proces. Det er agenda, behandler man sit/andres hjerte/Ånd så kynisk er *alt* forkert, glem bortforklaringer – de kan gøres så elastiske at man altid har ret. Børnelærdom? At forstå det nok til verbal jf kan kræve en livsproces – jeg blev dresseret væk derfra med kontrol og er retur igen. Av og tak. Det var uvurderligt. Engang vil lande regeres af Silk/Rat-ledere, ikke politikere...

Hvad xy gjorde i sin tid med at tillade sit barns mor at invadere ham og gøre ham til partner uden egentlig at elske hende var en hjertefejl som han fik svære konsekvenser af, skal helbredes for, den gamle orientalske haremsholder. Vi har levet i århundreder med alskens usande parforhold og må afvænnens. Måske gentog han det delvis med os alle, også mig trods sin fascination og de fine ord, i alle fald med z hvis jeg kan regne med hans kommentarer, man bliver jo i tvivl om alt med en der er så glat – nej, jeg er ikke giftig. Alle hans forhold skulle lære ham at elske, og det er ikke lykkedes endnu. Hvad skal der til? Kvinder føler at ægte kærlighed er kuren og vi har ret, men forestiller os aldrig at det kan tage utallige liv. Jeg er færdig med tvivl om jeg gjorde det rette. Sorgen fløj væk i et suk for lidt siden. Jeg fortjener bedre. Gik tur og fandt at jeg faktisk var vred. Kontrol?

Mere sorg kom **2. juli** i himmelråbende rystelse over at nogen kan behandle kærlighed = Ånd så respektløst. ML igen, men i så fjernt overblik at alt var enkelt. Jeg har behandlet xy korrekt i en svær proces hvor der virkelig blev trykket på alle s kontakter efterår/vinter '19. Naturligvis gik jeg i spåner og sendte den skældemail. Slut! Hvad fanden ligner det at behandle sig, mig, z, sådan? Det var da det mest sirligt antiseptisk tingsliggende manipulerende jeg har set! At en tilsyneladende så bevidst var så s ubevidst! Der findes et godt lille ord: **nej**. Natnyt melder (ikke for første gang) at jeg har været hele menneskets skive i boblen igennem, sidder "down under i Australien" og studerer den love story som aldrig fik vinger i f.m. at Ånden/bossen sender noget skrivearbejde over til jf af sekretæren. I processen søger en rest løsnet Rat (lortnok, se 1.juli) at overtage.

Det er imidlertid så svækket nu at det blot studeres og kærligt integreres – en masse overflade er transmutteret og resultatet er en ny, ren hjerteham til yderligere øget frekvens i stadig ufokuseret bevidnelse, evt. gråd, det eneste som kan eliminere ubalanceret Rat totalt før vejen går udad. "Stryk kærligt en let sorgpartikelrest af panden, det er formålet med ferieopholdet." Jeg gør hvad jeg kan. - 6 afsnit oppe nævnte jeg det 3-delte frekvensbånd. Jeg fik en AHA i går om at de mange møder

kattemor og jeg ser imellem typisk (ikke altid) en spirituel kvinde og lavere frekvent mand som må afsværges ikke kun er om at aflægge lavfrekvens før opstigen til en isoleret øvre sfære men også om at så frø i de der skal bebo den lavere hvor de vil blive lederne. Logik. Det virker mere og mere tvivlsomt om der findes partnere til os. Adamus har jo også udtalt at der er flere opstegne kvinder i hans "Ascended Masters' Club" derovre end mænd, selvom de ikke figurerer fysisk m/k. Nåja, det er jo heller ikke så vigtigt med en partner for en der er balanceret. Blot en drøm.

Jeg fik en idé til en vise, men den skulle ikke være for regelmæssig, så jeg lavede versfødderne til "Higher Ground" – det kaldes inspiration – så kan jeg altid justere lidt og lave melodien om bagefter. Idéen kom i f.m. at jeg under skimmingen af bøgerne til nettet faldt over en drøm fra 25. januar, 11 dage før sidste snak med xy hvor han *overvejede* et endeligt brud med mig fordi han følte sig så såret af mig i den vilde kosmiske suppe der kom drivende lige da med flere kommunikationskrøller... hm, jeg tænkte dengang at det da var utroligt – hvad med alle de gange han havde såret mig og jeg havde rummet det, og uddraget gevinst af det? Han følte sig da såret fordi jeg ramte plet? Jeg undlod ikke at referere til det efter, bedre er jeg ikke. "Se skældemailen som eneste issyl *du* har fået af *mig*." Retfærdigvis sagde han at vi "tilsyneladende kun kunne såre hinanden".

Jeg mail-udredte de senere krøller og holdt så tavshed henover min C19 i februar og siden. Nå, i drømmen varsledes det at kejserinden ville blive skilt fra kejseren og sendt ud i mørkets limbo, frataget alle værdighedstegn, men efter forholdsvis kort tid ville hun kaldes tilbage til endnu større værdighed. Det kan jo tydes både meget overordnet og personligt, i alle fald blev det altså meget personligt kort efter drømmen. Efter skimming, resulterende vemods-ekkoer og navnlig drømmen tænkte jeg igen at det ikke kan være rigtigt at m og f ikke kan danne par i harmoni og at jeg skal indse at det ikke er for mig... + alt resten?! Digtet satte som så ofte tingene på plads for mig – processen går tit veje jeg ikke regner med, formes fra mine fingerspidser mens billeder stiger op: jeg så alle kredsløbsforløbs afslutninger – flow til stagnation, opbrud, elementkaos, udslettelse og mørke før daggy. Digtet slutter kapitlet.

SÅ bemærkede jeg at min underlæbe omsider er blevet helbredt for en sær fortykkelse th. efter et Herpes-sår helt fra '13 i al den afskalning der var nylig. Det er noget af et mirakel da intet andet har kunnet få det væk, det første reelle bevis på en foryngelse – "sårskorpen blev trampet af" så sandelig, og der er yderligere kommet stærkere reaktioner over den i forvejen sartere slimhinde i skridtet. Gammelt stof må nødvendigvis udskilles over slimhinder, sved og afføring med hjælp fra øget vandindtag, som jeg for en gangs skyld opfordres til – og adlyder... også da vi var ude at spise lækkert i går og fik vin, som jeg ikke har det for godt med. Det forværrede selvfølgelig, den slags advares jeg også imod i tiden og egentlig har hele scenariet ikke den store tiltrækning mere, men forandring fryder og man skal vel for pokker også lige leve...

her **4. juli** er jeg så lige bombet tilbage til 1. Jeg lavede en masse skimming m.h.p. at få bøgerne på web, anede nok sent i går at jeg havde været lovlig intens med det og får så en gang natnyt der siger at ja, agent (altså stadig undercover) xy ganske vist nu er sendt ned fra højere sted for jf men jeg er kun i indledende (sex-) integrations- og rekreationsfase som skal flyde af sig selv, pres standser det og "han" strækker ikke til endnu. Jeg er i et perifert S-tog, men – på vej. Jeg vågnede kl. 3 og skrev, søgte så at sove igen, men nej. Nu er den knap 7 og jeg er træt af det hele. Der var lige et sekund hvor jeg forstod xy så godt – at have bare *noget* af tilværelsen, om så et "Åndløst" midlertidigt parforhold til at plastre jf er dog trøst og led i at køre Kali ud. Bare ikke for mig. Mit hjerte ville aldrig kunne finde sig i helligbrøden. Det har min Ånd jo så også taget højde for – jeg bor hos xx som Ånd, pseudo-jf ved ham, men *uden* jf, den holdes åben.

Et helt liv fanget i en boble, næsten totalt nægtet jf men tæt nok til at se andre have. Det er lige før jeg finder Ånden ond. Der har været nok af episoder hvor jeg har set en anden få succes med lige det jeg havde aset med men ikke fået lov til – bøger, musik, billeder. Jeg er bare sat til at sidde dér bag og danne spor oppe i skyen som andre så kan logge sig ind på, lade sig inspirere af og føre ud i

livet. I starten troede jeg at det var indbildning, men det blev for grotesk til det. Alt materialet har været pionértypisk og jeg ved godt at jeg ikke er den eneste der sidder bag facaden og sørger for de andre, og ok; det bliver bare lidt træls i længden hvis man også er skabt som en der gerne ville være med selv. Egocentrisk? Nej, det er da ikke negativt, man skal have et lille selv af en art for at gå på jorden og hvad galt er der i gerne at ville lege med? Det er jo ikke noget med at ville tryne andre eller ses på bekostning af dem. Jeg minder mig selv om kejserinden som vil komme til ære igen efter mørket. Det er jeg nødt til.

Konklusion: jeg tror at det er ok med bøgerne på siden. Det svarer lidt til oppe i skyen, for jeg er ikke helt fremme i forgrunden på de sociale medier, og hjemmesiden er stadig et godt redskab som andre kan kikke med på. Jeg skal blot huske også at slappe af. Det løb lidt af med mig i går. Det sker så nemt når der ingen materielle hindringer er, oppe i en sky. Tidligere blev jeg endda opmuntret til at køre løs deroppe. Sandsynligvis er grunden til at jeg skal sætte tempoet ned nu netop at det er under jf omsider, og det er da godt! Find de søde drops imellem de syrlige... Jeg mindes en drøm min datter havde som barn. Hun gik på Jorden og så trist op på en zeppeliner/sky med en masse glade børn... det var jo også dér hun hørte til, som del af min sjæl; men jeg har kæmpet hele livet for at komme ned. Hun fik *sit* ønske opfyldt da tiden var inde. Jeg er ved at få *mit* opfyldt. Jeg kan ikke se, slet ikke leve med at forestille mig andet.

Så sov jeg lidt længere og fik én nyhed mere. I nat/morges transmutedes mere "for småt" i jf til integration med resten efter xy-årene – jeg gjorde mig jo mindre end jeg var med xy – *var* mindre, og jeg forstår lige en tand mere at jeg må følge hvad jeg føler med mit hjerte fremfor de rationelle argumenter som altid kan følge efter. Ikke noget nyt, blot uddybende væxt. Mens processen foregik kunne jeg ikke få varme nok til fødderne selv med sokker på under dyne med tæppe over! Jeg er hypernøgen/-sensitiv og en hjerteløst undertrykt del-jf fjernet og nu fornyet skulle have hjertetilgang. Et kuriosum i drømmen var at den fulgte uret! Jeg fik angivet at først fra kl. 8-10 ville jeg være ordentligt opladt, og først da jeg vågnede kl. 10 kom varmen virkelig ud i Robert-opfattelsens fødder i et whoosh, måske også trigget af at jeg *så* mig ét med Ånden for at åbne mere. Det tog lang tid at nå til den her forståelse. Flere timers meditativ fordybelse.

Jeg forstår her **5. julis** morgen at den tid nu er forbi hvor jeg skulle rumme i nære relationer. Det er noget man gør med klienter, ikke en partner. Dér skal nogle selvfølgelige betingelser være opfyldt, man kan ikke have ubetinget kærligheds fred uden ligeværdig tillid. Det skulle være børnelærdom. Jeg mindes de sidste disputer med xy. Mit hjerte trængte kraftigt igennem også dér: "Det kan jeg simpelthen ikke ha', det er for kompliceret, jeg bliver sindssyg..." jeg orkede ikke engang at sætte mig ind i argumentationen, for mig var det så enkelt, kunne vi ikke tale sammen på det enkle niveau var der ikke mere at sige, så jeg skar igennem. Og gør fremover, hvad enten jeg elsker dybt eller ej. Hvad jeg mister var ikke noget alligevel. Nu rykkede vi. Min nøgternhed i samtalerne undrede mig faktisk, total Nope. - Natnyt var meget enkel. Der var friset/tillagt noget <3 i jf, som beskrevet i afsnittet ovf, og der ville lige være lidt justering.

I MM beskrev jeg et sted lidt mystifikation over ikke at påvirkes så meget hverken af kh eller kosmisk energi mere, mest som en lidt fjern rumsteren. Det var det også op til '13, bortset fra i dybe personlige relationer. Først med xy så jeg de kosmiske energiers sammenhæng med processerne, men de er i alt fald nu ikke særlig emotionelle mere. Nu er det dyb, enkel funktion der sættes på plads til det som det altid har skullet være, som jeg altid har følt at det *var* men ikke har kunnet udleve, har måttet finde mig i at været tilpasset noget usandt. Det er slut. Er det der ikke *nu* med en partner kommer det aldrig. Rækkefølgen udefra og ind af energierne (MM slut kap. 7-8) er fysisk energi, kosmisk, krystal- og kerneenergi. Da det nu er de sidste to der er aktuelle mærker jeg kun lidt til de to første. Jeg er u(i)ndsluppet fra de planer hvor de hersker. Det er ikke noget tab.

20.07.0636

EFTER STORMEN

Alting var stille, ånderne gået i jord
kun én fandt ingen hvile for det var DKs mor

”Sig mig mor, hvor kan det være
ingen ved hvordan man elsker mer
Hvorfor må de gøre ondt
ikke bare her men Jorden rundt
Hvor er de der lige som jeg
ved hvorledes man gebærder sig
så den skønne kærlighed
ikke bare kører håbløst ned?”

Moderen smiled', mæt af viden, mæt af ve
”Jo kære datter, tro mig – det vil du få at se

Den som villig holdet ved
den dybfølte, sande kærlighed
gennem bølger, blæst og ild
hun vil finde, ikke fare vild
Kejserinden uden gemal
vandrer ene gennem skyggens dal
skabtes dog til liv i lys
med sin kejser, ikke kolde gys

Du skal blot igennem skyggelandet
limbo hvor alt synes tabt, forbandet
hvor de gamle drømme helt forglemmes
før de nye drømmes sang istemmes”

”Moder Maria, stjernehaves fødested
dig vil jeg altid følge, for det er så lidt jeg ved”

Dybest inde mærker jeg
hun er sand og vil bevise sig
fremfor alle lygtemænd
som kun fused' ud og stak i rend
Via tro og ti og tål
gennem Åndens stormomsuste bål
er dens øje eneste vej
mørkt og tyst om du vil finde mig

2. VIL REJSES

Det er meget udfordrende, det her. I går havde jeg en smule trang til lige at spille lidt eller gå en tur ud på eftermiddagen, men jeg undlod fordi jeg ikke for alvor ville. Jeg mener, hvis havde det været mere end halvvejs pligt, ikke virkeligt hjerte, og så ville jeg gøre $xy+z$ som *ikke* er mig. Samtidig følte det som at være en tom container bare at blive hjemme og ikke lave andet end være til. Jeg fandt et par spiselige film til at distrahere mig fra at trøstespise. Natnyt spejlede min frustration, jeg var tæt på at fejltolke til at have "forsyndet" mig. "Trolden" er vort overlevelsesprogram der infiltrerede den naturlige selvopholdelsesdrift da vi mistede Åndskontakten i traumeskyllen. Det er den der gør at vi f.x. over- eller trøstespiser og derved vedligeholder den. Det gjorde jeg ikke i går, og **natnyt 6. juli** afspejlede den resulterende angst fordi endnu mere af den forlod mig og der ikke er noget at sætte i stedet, kun denne tomhed før alt går over i ny start:

jeg søgte at opspore det der havde forladt mig fordi jeg havde undladt at småfodre det, så kært som min afdøde datter, ringede til det eneste sted jeg mente hun kunne være, og de første 2 cifre var 13. Længere nåede jeg ikke før jeg var i kontakt med receptionisten et helt andet, meget travlt sted – AlMaha... der var intet at gøre. Min kunstneriske datter var noget af en klods om benet, hun ville intet med verden fra 12-13-år hvor epilepsien begyndte, var en mystisk entitet, udsendt fra min egen sjæl for at fordele sjælsbyrden før den ny tid, skulle kun bære den til jeg var klar til at overtage den. Et helvedesliv, ærlig talt. Jeg overtog så i '12 da hun døde, og alt hvad hun rummede af parforholdstraumer blev mit at bearbejde til bunds, for kun få mdr. efter kom xy ind i billedet. Den forbindelse har jeg ikke før set, kun at xy var atypisk i mit hidtidige liv. Priming til examen.

Primtallet 13 kaldes et ulykkestal og bruges meget af den s brigade, de er nærmest besat af det. Faktisk logisk, da s' tid altid vil være tærskeltid (selvom Kali egentlig har været s'). Derfor er det naturligvis samtidig et højhelligt tal, Ånd + alle lavere legemer (far, mor, barn), de 12 disciple og Yeshua, de 12 planer der slår over i 13, Kronen, den ny begyndelse og 13-karakterskalaen som indførtes start '60 – og aflagdes igen '06-'07 for 12-skalaen der var mere kompatibel med de udenlandske. Noget der også vidnede om et for mig i nogle år velfornemmet trin ned på så mange andre måder lige før de virkelig afgørende omvæltninger begyndte, bl.a. en afmatning i at være på messer. Andre har sikkert haft lignende følelser op til bolig-boblen i '08-'09 hvor jeg stoppede på messerne. Så 13 i natnyt har stor vægt og jeg har intet forsømt.

Tak for drømmene. Hvor meget end bevidst, 1.att. sløver indtil 2.att. er bragt over i den og bevirker fred ved tydningen. Det er sådan, krystalenergien bringes ud i stoffet og arrangerer det praktisk imellem velanlagte veje, understreget i natnyt **7. juli** hvor overfladiske fysiske restprogrammer påstår "tøjet" er altafgørende for at tiltrække alt match mens jeg ved, det drejer sig om at udstråle Åndens energi uhæmmet, unisex. Som ganske ung bemærkede jeg at der var nogle mænd som simpelthen var enormt tiltrækkende selv i de kedeligste laser uden at være specielt kønne i tilsnit, og jeg undrede mig. Hos nogle af dem gik det over med alderen, hos andre forblev det, og det var de der havde udstrålingen helt inde fra dybet. Et eksempel alle kender: Sean Connery. Han kunne spille elsker lige til det sidste. Han pensionerede sig som 75-årig. Drømmen hang ret tydeligt sm.m. "Efter Stormen" lige før kapitlet – og en krimi-serie jeg har fundet.

Jeg er rigtig godt tilpas med den australske (igen!) "Miss Fischer's Murder Mysteries" - fra '12! Skønt settingen er mellemkrigstiden er plottene ret tidløse og miss'en er ikke kun overfladisk glamourøs i udstrålen ligeværdig kvinde i en dum verden, hun *er* fuldstændig som det passer hende, og naturligvis passerer det, af og til lidt trægt, men passerer. Smuk, moden og dog ung, afhængigt af situationen. Hun færdes som i min korridor, men også med tilgang til alt – uden at være af det, det hænger ikke ved. Jeg føler mig id undtagen i sexuel udfoldelse. Gåderne løses om hende, hun behandler alle lige, kærlig, fordomsfri, tiltrækker efter behov, selv manden, så det med sex løser sig vist... helt klart resttraume... en uhøjtidelig, positiv serie uden at lægge skjul på grimhederne, med

udholdelige klichéer. Faktisk mere udviklet end ”Ørnen”. Merlin. Og så har jeg altid elsket især swing. Der er noget barnligt ubekymret over swing... og latin, og... det kan siges om al musik alt efter stemningen – igen: det er ikke overfladen der tæller.

Ang. overfladen – en indskydelse kom på en gåtur i går om det ved xy jeg ikke fatter. Så viis, udviklet satyr og samtidig så lavfrekvent med hjertet? Vi er tilbage ved oversiddere 29. juni. Både han, kattermor og jeg var klar for 75.000 år siden, men gik i sympati med de andre ned x 3 ture igen for at løfte. Det betyder at vi ikke har været lige så id med vore traumer, men også at vi ikke *kan* fri os af dem på deres vis, sidder i spindet til opgaven er løst på 4.'s tærskel. Jeg blev trukket fra *al* overfladisk forbindelse før han, var kun ude for at primes og prime ham til slutløftet, men til det er gennemført Gud ved hvornår må han tvangshandle og jeg kan ikke tåle ham, man kan ikke by-passe realiteterne. Det er sært samtidig at elske ham. Men satyren påstår jo også at elske mig. Hm, at elske alle fysisk er også Ånd, laveste frekvens' enhed i flerhed. Men af <3 *nej* tak tæt på.

Overfladen fulgte blot med den dybde jeg på ægte kvindevis så og elskede. Det træk er så vidt jeg kan se grunden til at kvinden blev kaldt mandens tjener og hjælper, blot ikke på den negative måde opfattelsen udviklede sig til – Ånden er den største tjener, og den sande, hjertelige kvinde holder manden tilknyttet Ånden – hvilket synliggør hans traumer så de kan udryddes. Med mindre han giver hende skylden og stikker af eller langer ud... set så ofte i Kali. Siden det var Ånden jeg elskede vil det sandsynligvis være muligt for mig at elske den igennem en renere Robert-opfattelse, blot det er min nuance. Det er bare svært at forestille sig efter en så Åndrig mand (til at forstærke mine resttemaer nok gennem hans til endelig udryddelse), men trods alt muligt. Den eneste er den der kommer ens egen nuance nærmest, så options *er* still open.

Natnyt **8. juli** fortsætter linjen – og de nedskrevne tanker om oversiddere er ikke pip som 'tolden gerne ville påstå, de er ren kanalisering og skal fortsættes, jeg er Åndens Saxo. Forhåbentlig sandfærdigere, Saxo var ret redelig, men Absalon *var* hans boss i en utryg verden. I løbet af dagen kom der en hel del inspiration... **9. juli...** jeg fornyes med åndemælk direkte, basalt ubevidst som et spædbarn (a la søn 2)... få sidste hjertebrok(coli) ”nipped in the bud”! 2 legekammerater hentes ind dertil: vil jeg *Mads* – skidtmads! Ham fra min første ungdom var sød, tolerant, sexy – og gav mig myrekryb, jeg følte forfald... tolerance er <3, overdreven empati ikke, højst i en kort overgang – sjovt nok præcis den følelse xy gav mig slut jan, så jeg fik det nær på men kan *ikke* deltage, kun slippe, og det gjorde jeg så, blev ”mads”. *Glen* (lille, isoleret dal!) var køn, men på forhånd afvisende overfor alle, jeg lærte ham derfor aldrig at kende – han matchede vist sit navn.

I natnyt var han meget fin, ung og attraktiv, helt ukendt, dog lige pindsvin. 1. tydning: meget symptomatisk, enten handle gammelt forfald eller nyt, ukendt, attraktivt – utilgængeligt endnu! 2. tydning: *ikke-fastholden* + totalt uvillig til tål! Glen fandt sig *bestemt ikke* i fis, fjendtlig forud, 0 grin. Såret, alle istapper strittende? Navnet har et mystisk, keltisk ekko af ren, frisk, oprindelig musik for mig. På gårsdagens gåtur sang jeg og fandt musikken i tiden så forplumret. Jeg synes den naturlige enkle, klare, lyse sang som i de gamle nordiske sange skal have en chance her på nippet til at alt overtages af sløve Robert-opfattelser i et teknisk limboliv hvor alt oprindeligt er væk (særsomt mineralsk/basal jf?) - da livet er i det oprindelige er dette ret sygt. Samtidig tvinges selv jeg absurd nok netop til Robert af samme isolation, fordriver dødheden med computeren.

Fornemmelsen er jeg jo ikke ene om, der har været lavet science fictions om det længe. Følelsen var bare så stærk i går af det, det er ikke fiktion længer. Føj. Det ny lever i mig, vil gerne ud – men er de forblommede nocturnale hints om at det kommer bare min fantasi? - Kattermor rang. Ny kreativitet og pludselig overflod – og åbning af hidtil lukkede døre i det forliste parforhold. Hun har *sin* Mads og Glen, men hendes xy har erkendt ting og havde nosser til at ringe og sige det, og jeg så tydning 2. Tak, kattermor. Som sagt 4. hnej (apr), sværest heling vil være tillid efter al soden, afmontering af istapperne, ikke usandsynligt i f.m. den fysiske montør... Søn 1s fødselsdag fejredes

med hjemmelavet Lasagne, støn, men for første gang i flere år flød energien uden dødsenstræthed efter få timer. Det var en rigtig god dag.

I seneste tid er et dybere lag i xx' og mine børns metaforer nået. Tyden alene har risiko-solbriller på, men de blegner med tid og arbejdsindsats som dette indikerer, så hvad jeg mistolker rettes senere. Xx rydder nok gammelt af vejen, men til fødselsdagen i går følte jeg meget den *totale tillid* mellem os. Derfor kan vi lave alverdens fis med hinanden. Min datter var nok billedkunstner, men fremfor alt *parubalancer*; noget *uddøende*, søn 1 er nok kreativ, men fremfor alt *total væren p.t.*, søn 2 nok teknisk-spirituelt indad-fokuseret, men også stejl til grov når uenig, vel som Glen *bange for at såres igen*, sart, brokkehovede som barn. De indsigter tegner mig totalt i tidens heling, skal i forgrunden, underbygget af natnyt **10. juli**: <3-sårsporene skræmmer endnu, men ny tendenser transmutes i optrækket, denne gang assisteret af kattermor. Græd lidt for at balancere, smelte/hele sorg – det vil også stoppe læbeskalleriet. Hermed gjort.

Samme **11. juli** hvor der vises fremgang, friløftelse, forløsning efter ”den i enhver henseende kolde proces”, sagt med eftertryk og et *blik* af Al. Det får mig til blankt at indrømme frygten til sidst på Torrig – for at forblive i nedbrydende frekvenser uden hjælp til at løftes ud og sorgen over mit livs kærligheds fallit, som det var... lidt mere gråd og resterne af <3-traumerne er transmutteret, det frisatte emotionsvand spulet gennem/drænet af fundamentet til styrket jf. Gentaget **12. juli** – æterlegemets lednings/rørnet er nu klar til at bære kernekraften, det er indlært, skal være automatik i jf, installationsballaden er snart ovre. Det ny liv indledes med at en sand flod spules igennem nu ilden har banet vejene. Tiden nærmer sig for mere personlige jordiske tiltag, en klar udmelding. Vand indefra og ikke ud på wc'r er typisk gråd, så den kommunikation er vel hvad jeg kan forvente. Her til morgen var det dog mere visioner...

en syntese af universernes, Jordens og min personlige historie – i et f univers hvor noget har trængt sig frem i årmo.: m – for at bane vej for f helt ned i det fysiske. Den største kraft der findes er kernekraften, i vor lavfrekvens = atomkraft, metafor for hvad hvert menneske skal kunne håndtere i sig for ikke i overdrev at splitte det fysiske plan ad, fission. Højere oppe hersker kun fusion, etik betinger den, traumer hindrer, en urlogisk naturlov. Efter omfattende universelle krige har Jordens experimentarium været hvor det sneede – så universerne havde forholdsvis fred. SB sagde engang: ”Alle mennesker er kvinder. Gud er eneste mand.” Men m *er* det sandeste billede af skaberviljen, magtesløs uden f tilkalder den. M/viljen har skabt ny, rå veje ud i det alsidige, ubevidste f-stof, f/bevidsthed har entret det fra år 0, de sidste ca. 100 år set som kvindesagen – miss Fischer-serien er et godt overblik – for m er f klart Fanden (som er m lissom Gud, interessant nok!).

Traumatisering deler op i lag. Disse er på skift m og f og styres på skift af f og m. Stof er f, men styres af m – vand er m, men styres af f – ingen skabelse kan ske uden først traumatisk opdeling til faseprocesser... men når planerne så samles styres de af f/m. Jordens ny skabelse er snart klar til brug i alle universer, jeg har groft sagt siddet i mit glasbur og afventet dagen hele livet mens xy har spurtet rundt og aset i traumers bilæggelse, pr. definition hjerteløst umoden og kun til at forlade, indtil Mariabevidstheden for alvor entrede stoffet. 11.11.2018/11 var porten. Den søndag sad jeg i Kroatien, lige tilbage fra Medjugorje i Bosnien-Hercegovina hvor Maria har vist sig for mange lige siden '80/'90 – hvor sønnerne blev født – og var helt usammenhængende. Jeg *har* skrevet det hele før, men ikke i et samlet overblik, i forsøg på at beskrive en vision. Jeg prøvede om et digt ville være bedre, det har sine fordele udtryksmæssigt – og følger kapitlet.

Jeg er igen ved Mads og Glen. De 2 måder er de eneste at leve i den generelle matrice på lige nu, og kun sekundvis. Jeg kan kun leve tryk – hele efter krigen – i min glaskorridor. Klokkeblomsts tårn. Jeg tænker tit at det må være helvede for xy at være så bevidst og så stadig traumatvungen til at handle på tværs af det som et godt ridderredskab til at splitte matricedraget ad... våd i øjnene over det, som jeg over at være som en anden guldfisk i en glasbowl. Det ændrer intet ved at vi ikke kan leve med hinanden som det er, men forståelse er A og Ω. Ingen af os troede vel at f og m skulle

skilles totalt ad som i min drøm med kejseren og kejserinden – ridderprins og Snehvide/Tornerose o.s.v. – men det er skabelsesprocessens fysiske fuldendelse jfr. sidste afsnit, den nødvendige død. Derpå forfra: først gryde + ingredienser, så vand, så varme, <3-kryddring, servering... og derpå afhænger integrationen af modtagerne. Man kan håbe at de *denne* gang kan fordøje mosten tilfredsstillende – uden en serie affaldsprodukter til yderligere bearbejdning.

Jeg gled meget ud af centrum sent på dagen og lagde en masse kort. Lige før sovetid gik jeg næsten i panik over evt. at have misledt søn 2 til at isolere sig så meget – var det hele bare fantasi?... mistede alle forankringer, måtte Ånde for fred og søvn, og det bærer **14. julis natnyt** klart præg af... i Jes Berthelsens "Drømme, chakrasymboler og Meditation" står en vest-alkymisk historie om den personlige udviklings trinsymbolik, og YES, længe før jeg læste den så jeg både den og chakraernes i drøm – ingredienser/gryde, vand, varme, æg (boble!) men som chakraernes her "færdigkogt", slut... men er ægget ved at rådne? Jeg forevistes et lag irgrønne mugfibre (<3-løs tvivl) på den afskallede (intet gammelt vækstlag), ubeskyttede flade på mit sovende æg, men dette sidste fjernedes i et snuptag (Ånding), AlMaha fik direkte adgang og central rest-Kali udskiltes... karmisk løbesod, sorg-ligvand... inden Dwaparavid i støb (ravgul blomme), og jeg stod og så på...

nej, ægget var ikke råddent, der var bare råd at fjerne = ikke helt klar til genfødsel efter døden, men Ånden samlede lige lidt mere personfysisk 1.att. med sig med ledsagende udrensning, resultatet kan snart bringes ud i det åbne trods al modstand – stor lige nu, låg på endnu, *meget sart situation*. AlMaha var ret interessant, både afbildet som en kvinde jeg har kendt som repræsenterede hele mit forgangne liv og samtidig Isis Unveiled/Binah kaldet af Dion, al fødsel/død/karmas moder, norne, sortklædt, -håret, og hun trykkede midt på den "hudløse" ægboble i fordybningen som iflg. DJ's troldmænd konstant udfordres af livs-/dødskraften i f.a. hhv. ildringe/ildkugler (Ff kap 4). Får en svækket person et kraftigt slag dér revner den og man går i opløsning. Det er en virkelig god idé at skærme sit navleområde ved chok. Min nyfødte giga-jf (elefantunge) var helt uden jf af skræk!

AlMaha trykkede en *skalpel* mod Dwaparavid blomme, nu tæt på min i øvrigt flotte ægforms overflade her (fleste har i dag mere bobleform) som 1) smidigt modstod den skarpe æg (ikke dø/nyt liv nu), 2) før obduktionen af det *evt.* "lig" overhovedet gik i gang piblede noget s (lig)væske op til overfladen af trykket og hun afbrød straks – *evt.* dødsårsag fastslået. "Det sidste?" Det lå frit lige omkring blommen. Før et nyt liv integreres, tages hul på, må sidste rådne Kali-sorg være drænet væk, sorg er, forårsager død. I dag vågnede jeg med hovedpine som først aftog til aften. - Hvordan vide det er Binah? Det er logisk og fornemmes, og de øvrige metaforer ses *heller* ikke i lavere lag. Vi er oppe hvor nyt liv forberedes, foregående drømme har klart ført til afslutningen i Kronen før begyndelsen – i alle systemer, selv DJ's... spændende! I dag, **15. juli**, mærkes sorgen tydeligere, skal vel tages op, men først natnyt, for det spinder lige *en* ende:

sønner og jeg *har* uddannelsen til den fremtid der vil komme og selvom jeg nu for al fremtid forlader alle negative parspil vil jf ikke være noget problem... jeg har ikke lige gransket *den* vinkel, men det er jo rigtigt at jeg kun kunne have jf alene da jeg var på kh-jobs – som jeg blev skidtmads af – eller på messerne. Xy og jeg hjalp hinanden, han havde kunnet låne af mig og afdrog ved at vi levede af hans konstanthjælp. Den sande partner, indre, ydre – velhavende – brygges imidlertid på, lige så åben og balanceret, egentlig foreløbigt realiseret i mit liv hos xx. Jeg har af og til tænkt om jeg sattes her fordi det alligevel i sidste ende skulle være os men føler absolut 0 derfor skønt jeg agter ham højt. Samtidig har jeg længe følt at tillid og fred er uvurderligt, at jeg ikke rigtig gider al den uro uanset hvem ville bringe mere. Måske er bryggeriet bare min pensionering til næste vår! Om ikke andet bliver jeg her. Alle trives, så lige *nu* er det praktisk.

Den sande partner ovf. lignede Jack, den lokale politichef i Miss Fischer som i starten samarbejder modvilligt med hende om at opløse extreme spil i en tid med kvindeundertrykkelse/-oprør, han er fraskilt og meget tiltrukket, vil dog ikke kunne klare hendes (traumatiserede!) flyden-med på fremmed sexuel spænding i et intimt forhold, men respekterer, distanceret. At det handler om

(krigs)traumer ses klart i de afsnit hvor deres *grundlag* fjernes. Åhjo, den tilsyneladende så banale serie er om heling. I sidste afsnit flyver hun sin forløste far hjem til sin mor/hans livs kærlighed i England... og når hun returnerer vil hun forsøge sig med prægtige <3-Jack som har opgivet sin modstand, som hun lader til med de tomme affærer. Så handler det kun om pension i natnyt? Merlin er der i alt fald, der er kun lidt ligvand fra det gamle tilbage resp. den ny skabelses fødselsvand, så vil det være sikkert at Ånden integrerer ægget til foreliggende planer. I går formalede jeg altså videre på skitsen af Merlin og forberedte oliemalingen.

Uden en drøm **16. juli** andet end anelsen om lys og uddannelse vil jeg elaborere lidt mere på ægget, typisk tager en så dyb drøm nogle dage at synke ordentligt ind alligevel. DJ taler om at de ny, gamle troldmænd fandt at Ørnen/Ånden er villig til at acceptere en slags "befriet kopi" af ens liv som "føde", skabt ved at man arbejder sig fri af den lille rolle for bevidsthed. Man slipper så over i 3.att. som selvstændig bevidsthed, fri af Ø/Å og karma. En anden måde at sige det samme på som alle andre visdomsfilosofier. Og da jeg stod og så på at Binah ville obducere mit æg *var* jeg selvstændig. DJ ville gøre nar – for ham betyder disse billeder at jeg ikke ser direkte, jordiske former er kun metaforer, som Ørnen – hihi, og ægget, ildkuglerne og -ringene (karmahjulet!) DJ, de er blot en *højere* form for syn som kan være livstruende, selv i drømme, min nyfødte elefant-jf vidste det tydeligvis (truut, spastiske panikspjæt).

Men min tids udvikling er anderledes end den gamle. Nu bringer vi 2.att. over i 1. i st.f. omvendt, som du stort set gjorde. Du fortalte godt nok at troldmænd aldrig tog de der ønskede at lære ind, kun de som Ånden udpegede, men din beretning er ren rædsel. Det er langt mere sikkert for 1.att. – det sarte jordelivs-ego – at lade Ånden styre alt fra den anden side og reducere det til kun at holde os der hvor det føles etisk rigtigt og *relevant*. Vi ser så i 1.att.-billeder, men bevidste, og de dybere, mere livsfarlige fordi de er id med dybere lag ses hovedsagelig i drømme og anes ellers kun. Vi kaldes drømmere af verden, og det er jo så ikke helt forkert, det er kun den nedladende tone som er, men hvad, den skyldes bare at verdslige folk ikke begriber noget og rent ud skræmmes af det de ikke kan forstå. Meget passende og forståeligt – de forstår kun mad, husly, noget at rive i, sex og magt. Og ja, altsammen ting som skal bestrides, men kun som midler til målet.

Den afgørende samling af ægget og integreringen med det må betyde at så kan man se i alle 3 att.'s. Gad vide hvad det vil betyde mere? I går havde jeg en meget spirituel klient, og da de første spørgsmål var stillet væltede der svar ind så jeg knap kunne følge med. Man kan selvfølgelig *se* uafhængigt af medvirken, men den giver bedre flow og det var ren jubel. Med mere lavfrekvente går det trægere af uoverensstemmelse mellem frekvenserne. Jeg mindes da jeg så xy lyse i sommer. Floden løb fri. De sidste gange vi talte flød stort set kun det tekniske. Det var som det jeg drømte, han var gået ned i tågen, jeg op over, måske vil vi aldrig mere have noget at tale om. I dag sad jeg og malede på Merlin efter det foto han tog af mig i '13 og tænkte at jeg måtte have bildt mig alt ind fordi jeg er så sand og derfor ikke forstår at andre ikke altid er det når de siger de elsker og *selv* tror det. Men hør, tiltrækker lige ikke lige?

Jeg glemte at jeg ikke reagerede på overfladisk tiltrækning. Alt skete guidet fra højere sted, og nok medvirkede xy, men... er der andre der synes at '00-'20 var en tid hvor hjerter lissom startede og stoppede i et sidste, kort kredsløb med rest-temaer? Så- og høsttid. Det er sært at være letrådden Merlin, ikke helt færdig med at løfte, siddende i et mirakuløst frirum midt i kaos. - **17. juli** og "grøn af misundelse"... talemåder skal have stor respekt. Erkendelse føles ofte som at overvære en indre orkanspiral løse sig op. Der er vidunderlig fred indeni efter aftenen og natten hvor alt jeg husker er at f flyttede noget ud og der var mayonnaise, duer (fred/fremtid) og guldbogstaver på hvide sider, men det er også nok, for gylden mayonnaise laves af æggeblommer, tage huler på, og guldbogstaver (fuldendt) på h sider (ren jf) er manifesteret erkendelse, så det må jeg hellere gøre... hvorfor har det taget mig så længe at forstå? Hvilket skal starte næste kapitel.

20.07.0638

VISIONÆR

**Et sus fór igennem
billeder lagt bi
men egentlig var det mest en fornemmen
som sindet gik ind og blanded sig i
blot for dette
at oversætte**

**Det sker kun for en som
bestod alle trin
så de blev en trappes fuldendte spådom
om overblik over verdensmagien
for at lette
ved at berette**

**Trinvise æoner
i ét sus' sekund
stod samlet i en ud af mange visioner
i Åndsøjets nu-næves blomsterbundet
hos en orm
ufattelig enorm**

3. FORNYS

Da AlMaha i form af skæbnegudinden i et snuptag fjernede det irgrønne lag var der straks tilgang til blommen, og en skalpel dér er ingen spøg og *skarp*, afslører ALT. Samtidig anede jeg sent i går en brændende skæren i solar plexus i f.a. det mørke humør/sorgen der fulgte det rådne vand. Den mindede om vacuumbranden i solar plexus under gråd, men jeg følte ingen reel grådtrang. Flere gange vendte jeg tilbage til det dér lag. Hvad *var* det egentlig? Ir = iltet kobber, forfald af <3, irgrøn = giftgrøn – og ligvand, råd, det ville jeg da ikke have i mig! Jeg bad Ånden transmutere det til noget brugbart, Åndede, fik fred... til morgen kom ordene *misundelse, had*. Jamen... jo, for Søren. Xy+z. Jeg har nægtet det, havde ingen ret, og det er korrekt, men kontrol, jeg har *kørt* rundt i ikke at begribe og er hver gang endt med at xy ikke kunne gøre for det uanset min smertes uretfærdighed, har undret mig over hvordan jeg tiltrak det, men jeg tiltrak ikke med karma, tiltrækningen foretoges af, som jeg i første start i '13 drømte, ”guddommelig nåde”.

Hvordan kunne alt det påfølgende hø være nåde hvis ikke fordi det *ville* udvikle sig til alt det jeg havde drømt om at få? (nok ja til sidst, men...) Sådan tænker det jordiske menneske. Lige siden '17 og igen især efter '19-'20 har jeg haft den her rundt-på-gulvet-følelse over det. Rat-logikken blev virkelig udfordret. Jeg har kaldt det examen og tit haft delforståelse af offer og tilgivelse, men over natten blev det helheds-, og glem ”omsider!”, for før forståelsen er tilstrækkelig kan *det* ikke fuldt og helt gøres: ”Tilgiv dem, for de ved ikke hvad de gør.” En meget central sætning i NT som hele mit liv har handlet om for at nå lyset. Folk uden tilgang til deres <3 kan ikke gøre for den smerte de forvolder, og jeg kunne aldrig få den endelige jeg behøvede af en bevidstløs nybegynder. ”Stenbukken når toppen af bjerget, men går ned i mørket igen for verden”, sagde kattermor, Stenbuk, som xy. Det gjorde alle vi der var klar for 75.000 år siden, hver på sin måde – til det/vi er færdige. Som Fiske-f er jeg trukket helt fra verden, al opløsning sker indeni, mens alt muligt verdsligt *også* tonser ind hos kattermor og xy så de næppe kan holde sig oprejste, hun med fuld <3-tilgang samtidig... godt, det ikke er mig! Nå, mit fængsel har *sit* ubehag. Denne gang går vi bare ikke ned igen, vi går videre, nogle af os/jeg op i lyset efter en kort, fri sluttid på Jorden som Merlin. Alle drømme har meldt det. 28. aug '19 skrev jeg (Ff slut kap. 9) at en kvindes proces er at lade sit <3 trampe på uden at kny, en mands at trampe på andres for et højere formål uden at være <3-løs (som Yeshua med Judas da han bad ham forråde sig). Det jeg mente da var dette, det har bare taget mig til nu at smelte istapperne, kunne formulere det helhjertet som *han* gjorde det for knap 2000 år siden på et kors. Nå, han var eksempel-entitet på mission. Jeg har løftet i stoffet, og det er først nu tid at løftes fri som han, selv blive et eksempel på falderebet.

Så hvad skete der om jeg så må sige fysisk 13.s aften før ægget? Ånden trak samlepunktet ud fra nær Silk hvor jeg hovedsagelig befinder mig til noget Rat-gift der skulle fjernes, og jeg reagerede med panik om jeg havde rådet søn 2 galt i hans selv-isolation. Han har som nævnt meget været til brok og (overset!) til *absolut ikke tilgive*, så også det gav god mening. Men som f skal jeg fjerne indefra, så først efter transmutation af ligvandet forstod jeg. Jeg har før nævnt kredsløbet Silk-Concern-Rat-Nope-Silk og DJ's NB! om at ægte Silk-ledere har direkte tilgang til Rat. På Silk *ved* man Rat blot er overfladelogik og at *kun* Rat er traumatiseret, ikke *ved*, og min afbildning af Binah/AlMaha/nornen/skæbnegudinden bar præg af en f som har praktiseret Nope altid – altså også integreret nu. Jeg var klar til forløsning af det gamle og åbning for det ny liv der trængte sig på i f.a. ”blommen i et æg”. Silk er Merlin. Vel også lyslegemet?

Døds- og genfødselsproces – alle jeg snakker med er sarte lige nu, xx, kattermor, hendes hund, sønner, klienter. Ingen ”kære mor” mer. Lænd og lårhalse værker, ben er svage, min højre skulder og venstre håndrod klager... men glæde. I går malede jeg videre på Merlin, det er tid til at få mine bøger på web som xx hjælper med lige i tiden. - **18. juli** – til de der (som jeg en kort stund) synes det er lovlig højtravende at sammenligne min hjerteprocess med Yeshuas døds- kan jeg kun sige at

vor ældre lovgivning gjorde. Bigami er stadig forbudt i V, i etiske kredse er sidespring stadig ikke åbent velset, folk dør stadig af hjertesorg og psykiske følger af overgreb, og det er velkendt at svigt af <3 let fører til drab. I en Mairon (Simenon) forlader han i lede et sted hvor en kvinde har myrdet en tidligere elsker. Hun advarer ham imod at fordømme hende: "He broke my heart." Visse steder i verden går man – ren s – specifikt efter hjertet/kvinderne med overgreb for at dræbe selve nationens modstand af pengeinteresser.

Jeg læste Alice Millers "I begyndelsen var Opdragelsen" og "Du må ikke Mærke" fra '81 i '90'rne. Hendes indsigt i hhv. Hitler m.fl. psykopater var klog, og i går så jeg et interview med Trumps kloge niece Mary Trump, højtuddannet psykolog, som lige har udgivet bogen "Too Much And Never Enough" hvor hun påpeger Trumps inkompetance som landsleder baseret på sit førstehånds kendskab til hans dysbiotiske baggrund, et sandt billede af Kali. Der er vist ikke sket så meget siden '81... jeg overvejer at læse den. - Til min undren begyndte xy igen at spørge så insisterende at jeg fulgte op med oplæg og clairvoyance. Han er muligvis uden z nu, men hans personlighed er stadig totalt skubbet til side af Ånden som nok gennemhegler hans laveste frekvenser. Kan han "føle dybt for" og dog gå en anden vej stadig? Da det er den måde de fleste mænd i vor tid åbenbart fungerer på arbejder han vel med sin stærke ladning i overfladen til løftet er sket. A la Trump.

Som søn 1 kan han være ved at blive trukket ind i fred for det, men det vil stadig sige at jeg ikke kan ham, skønt jeg var meget i tvivl i går om jeg skulle bryde tavsheden med en kort mail. Jeg bad om natteråd – det ville genoplive det gamle. Jeg må holde afstand som med den ven der var metaforen i drømmen. Hvis, kommer det senere/på anden vis. Kortoplæg på mig viser meget kærlighedsarbejde i år, passende med mit årskort i Tarot, "De Elskende", trumf nr. 6, men min erfaring er at det først og fremmest handler om indre integration, forudsætningen for al succes udenfor... jeg har bemærket at der efter hver proces kommer en bølge med xy, som om jeg skal justeres ind. Der skete lignende '99-'13 med ups/xx, men de matchede mig ikke dybt nok og blev færdigprocessede... vips! kom xy, og nu... det skyldes hans id bag, matchende min så fint skønt overfladen karambolerede som de tro billeder af tidens opløsning vi også var.

Jeg har tidligere skrevet at vi der har denne situation virker som en slags magneter for den ny tid mens vi samtidig transformerer den gamle. Åndens vilje, m, kan ikke skabe uden dens stofflige modpart, f, som påkalder den til sine intelligente designs – begærer den. Den sammenhæng hævdes i alle åndelige systemer jeg kender til: hun kalder, han kommer, af DJ's troldmænd og Adamus set som hhv. potentialefibre og livsenergi. Jeg har modvilje imod at kontakte xy igen, så helst at *han* gjorde det nu, det var jo ham der overvejede at trække sig, jeg kom bare i møde; men måske er denne overfladehandling irrelevant for veludviklede 2-sidede fordi det sker dybt inde alligevel hele tiden som jeg jo registrerer. Jeg tror at xy tænker på mig når jeg føler større trang til at kontakte, som nu, og på den vis vil begge kalde, så hvis det bliver tid arrangerer et møde sig, og selvfølgelig skal der hele tiden justeres for at dybde og overflade følges. Der er en sær, nøgtern følelse af at være ren, overordnet Ånd i det her.

Proces s ligvand og mug fra 14. ds. kører stadig tydeligt **19. juli**. Jeg har kun haft lyst til at sole mig de sidste 2 dage – nu solen var der – vaske tøj og gøre rent, afkalke, pudse vinduer. Slippe. Xx fik rystetur i går nat fra livet og ned ("rystet sin grundvold") og er en smule febril (øget Ånd). Jeg har følt mig oppustet, træg-tarmet med et strejf af kvalme og har det lidt endnu. Alt jeg husker af natnyt var noget med opløsning af en udefinerlig kolos, noget karakterløst fundament-noget, hvilket siger mig at bevidstheden går ud af det og det derfor falder væk – fulgt af lidt kolde fødder ud på morgenen trods en ellers ikke kold nat, jeg måtte have sokker på i sengen. Så xx' reaktion var meget apropos. - Det s ligvand er nu interessant. S er mørke, men kun ekstrem s er "ond". S, skyggen, skaber formerne i h som øjet ser. S = f, skabende ind/ud, så når mørket siver ud falder stoffet væk. F vil nyt nu, hendes begær efter det gamle fader ud, så det gør m vilje også, h.

En rigtig god forklaring på at det er svært at føle engagement for selv sit eget, skønt det har fremtid i sig. Og på at h altid fører et tilbagetrukkent liv bag s, overfladen (forvexl ikke med m/k!). - Så blev det **20. juli**, og natnyt hænger fint sammen med tankerne fra i går. Jeg fokuseres til Merlin, og der er intet begær efter at udleve mere Kali, men det gamle skal være komplet tilgivet, helet først for uhæmmet flow. Noget af det skal virke i det ny. Så kan det ikke nytte at afvise det, smide barnet ud med badevandet. I går var der en hel del bitterhed mod især m-polen i verden. Det var som mærkede jeg over-nornens vrede over alle de fine skæbnetråde som var blevet spolerede eller afbrudte af hensynsløs, ond vilje fra hovedsagelig m. Men det er jo en and. Ingen er uskyldige ofre, alle har behøvet bøddel- og offerprocesser for at lære at håndtere s. Jeg var som tilbage i min barn- og ungdom i de følelser. Jeg følte meget sådan som ung, at m bare med eller mod deres vilje udnyttede, brugte, ødelagde k. Jeg var rent faktisk vred på Gud.

Selv naturlige graviditeter ødelagde jo k'r, og jeg havde svært ved den fysisk-sexuelle proces, grov, grim, klodset, ikke som jeg følte indeni. Det var en sammenbidt viljeshandling at tilvænnes, som de senere familie-fælles-tis-og-skidninger. De, og urimelig fordeling af hjemlige pligter skæmmede alt det fine... hvordan bevare skønheden i parforhold? Det lykkedes mig nogenlunde i de jeg gik ind i, eskalerende op til xx, men længere ude? Tak for kaffe. Jeg mindes... i 3. real fik jeg en sex-fixeret, slimet og slesk dansklærer, sådan en som kun fik lov at fungere i Kali. I den moderne litteratur fandt han de mest pornografiske passager og ville typisk have mig, en ud af 3 piger, til at læse højt. Jeg afslog (hihi, en af drengene meldte sig og lirede tørt alt af som et sæt vedtægter, genialt). Senere inviterede han mig til soiré med sin *personlige* ven, Schade – som serveringsmus. Tvivlsom kompliment. Min kæreste lige ved siden af skulle *helt* klart ikke med.

Som 19-årig nød jeg en øl et pænt sted med min senere 1. mand i St. Kongensgade (jeg boede på Palægade en tid). Ind fejede et fugtigt slæng i smokings, hvide tørklæder og høje hatte. En af dem, ret flot fyr, mængede sig med os, de andre stod udenom. Han ville mig. Jeg var da smigret, men jeg sad altså her med min kæreste – og her ændrer historien karakter. Fyren viste sig ikke at være spor lykkelig al sin bravade til trods, fortalte at han havde en smuk, dejlig kone og ikke forstod hvorfor han så – citat: ”- hellere vil være sammen med dig.” Han var lige ved at græde. Jeg – vi – anbefalede ham at tage hjem til hende og de fortrak. Var jeg mon et væddemål? Hm, og her som senere kunne jeg ikke have ventet hjælp fra kæresten. Ikke at det *her* gjorde noget, men senere. På sær vis OK, andre skal ikke være ens tryghed, men af og til er det altså rart... min primære fest-erfaring blev at få var glade. Jeg foretrak snart *små* fester.

Episoder der *kunne* have udviklet sig, fine eksempler på korridor-beskyttelse. Der var slet ikke tale om at forlade den, det trak aldrig nok. Altså fik jeg få personlige ødelæggelser udover opvækst-traumerne, men de var jo så nok og beskyttede mig ligefrem, selvom jeg var vred på Gud. Alle x'r forstod finheden i exponentiel delmængde, men ikke helhed, bortset fra xx – ikke min nuance, øv. Sikkert medvirkende til de insisterende tanker om xy (min nuance bagom) og bitterheden mod m. Da jeg i går *måtte* røre mig, gik en tur, sang jeg den geniale ”Where Have All the Flowers Gone”, det håbløse, ubrydelige kredsløb... følger kapitlet oversat. Ja, det har været en lang, kold, skuffende rejse, og dog tror jeg stadig på at den hele finhed kan findes, også herude, og tilgiver af hele mit hjerte de partnere der ikke havde den endnu. Det gør mig formodentlig et perfekt redskab for den ny tid. NU nåede ligvandet op. Det tog 6 dage, men tårer *er* afskabelse – af Kalis kolos.

Her **21. juli** er der ren røv hvad det angår, men min første tanke om natnyt var ikke så rar. Jeg fik det indtryk at jeg skulle bede xy tilgive mig at jeg havde forlangt noget af ham han ikke kunne bære, manifesteret i skælde-mailen. Svært at sluge, men var det det, var det det. Jeg besluttede mig imidlertid til at nærtrede natnyt først, og det gav et noget andet resultat. Det er mig selv, jeg skal tilgive – at jeg i Kali var nødt til at blive så empatisk at det tangerer omvendt psykopati og derved sårede mig selv. Det kunne selvfølgelig ikke være anderledes, skulle til, men det slutter også af nu efter bearbejdningen af alt det med xy – med tilgivelse. Det er det, de insisterende tanker om xy har

handlet om, opslidte xy-i-mig. Skal kejserinden gøre sig håb om jf af helt <3 i Dwapara er det primært. Blodet skal vaskes af hænderne. Før kan det ny flow ikke komme, med ny blomster.

Kattemor rang inden jeg var helt færdig med at tyde, og... hvor skulle jeg skrive under? Ingen af os skal række vore xy'er en lillefinger, tankerne insisterer kun på *egne* vegne. Tak for den opringning, den styrkede. Vi er helt utroligt sårbare i dette døds- og genfødsels-nu hvor så meget gammelt bare ikke skal med over. De sidste dage har vi begge haft symptomer som ved fødsel: plukveer og bækkenløsning – jeg følte mig som kolossen på lerbødder efter gåturen i forgårs. Nu her efter tydningen har jeg det fortræffeligt. Det er intet problem for mig at tilgive mig selv. **Jeg** vidste sandelig heller ikke bedre. - Søn 1 kom forbi og sagde bl.m.a. vi var enige om: fortids angst bilagt vil ikke true i fremtid. Selvfølgelig, men nu *vidste* jeg at intet truede forude (PS '19: "Irrelevant"). Hele livet har jeg haft en klar vision om en bedre verden i det nære og fjerne, men skygget for af halvbevidste angster – traumer. De er bilagte. Tak, skat!

Men lige før søvn kom der igen angst for at have sovet i timen. Typisk – et ryk, og så en reaktion... som passerede efter nogle timers dybt arbejde, kort og Ånding. **22. juli** – det ny liv skal vokse som alt andet ungt gennem omsorgsfuld integration af fin primfaktorenergi i tryghed, skabt af det gamles balancerede integreren fin, færdigprocesset gammel herude. *Tag det lettere*. OK. Og mit værktøj behøver ikke power og tyngde mere til *gennemslag*. Når den bevidsthed er tømt ud (grådproces, afskabelse, foregår), vil der ikke mere være belægnings på stemmen der behøver den til at hostes væk, noget jeg har nævnt har generet mig i mange år. Det har allerede lettet *lidt*. Processen med ny påklædning til talenterne (som bare ikke er modne nok endnu) er i gang inde bag – og med de lineære (linealer!) redskaber som nok er skaffet, men skal skærpes til at *skære igennem* (ikke slå). Jeg tilmeldte mig en svær opgave med at afvikle en gammel cyklus og er ikke stukket af fra det, det er bare gammelt tankepis. Den skulle jo netop: stå af.

Kortene i går viste igen – løsningen på alt er spirituel og at *skrive*, ikke spille/male, så Merlins finish kan trække ud. - Jeg følte mig dåm til morgen og et brød xx havde købt qua emballagen ramte hovedet på sømnet... *bagt af solmodnet hvede, dyrket af skånske bønder. Vi bruger kun de allerbedste råvarer og bager med enkle ingredienser*. Passende til brødet. Ingenting, skumgummi. En trøst at xx også kan falde for klichéer. EU har lige haft 7 dages døgndrifts-forhandlinger for at fastlægge et nyt 7 års budget + hjælpepakker. "Last Man Standing"... Ånden havde fået det på plads på 3 fordi den er dum lige som jeg, "en Ånd" spilder ikke tid på tåbelige spil. I '13 troede jeg at jeg efter *års* arbejde med spil var sikret imod at tiltrække 3D-hø. Ja, men ikke deres endelige opløsning via Ånden. Der skal spirituelle schizo-psykopater til do empater til. Det kunne xx ikke klare, balanceret og med ikke-kunstneriske rødder, ren heling til min første overfladerens og nu (og til søn 2) – men det kunne xy. Ånden snigløb mig som altid når man er klar. Jeg troede at NU skulle jeg endelig ud med den rette...

når han lige var kommet sig... måske, ja, men tidsrummet... måske en anden. :-O, er det kun 10 år siden SB spurgte om jeg ville "på det store anlæg" i en drøm? Så meget er sket! Alene på 5... - Det var let at tilvænne sig xx, vil være lettere med en lige så ren i rette nuance, men i Ragnaroks Fimbulvinter sammenføres man ikke. Selv xx er labil. Duer ikke før vår. Alt bekræftes i natnyt **23. juli**. Jeg er meget tidligt ude, Ånd og jf *kan* let *lege* alt når sammen for mig, men den ny ladning er ikke klar, tag hjem, hvil! Der er stadig bevidsthedsmangler i min jf, så heling i "den blå vogn", er min business og en sød rest at integrere. Jeg har altid været forude indeni, selv på messerne. Hvornår er jeg i tid? Tak for kattemor og klienten i går. Der begynder dog at være brug for det helt ny. Igen er xy oppe – kan man ikke genkende sandt <3 midt i spændinger har man aldrig elsket. Tiden for overdreven empati er Thorskelov slut. Den sluttede det nu jeg indså han aldrig, stadig ikke havde <3 integreret.

Jeg har igen haft oppe om MF skulle have flere kosmiske observationer med. F.x. var det nymåne i forgårs, det beforder nyt, som natnyt også informerer om – årsagen til at det synes spild af plads.

Påvirkningerne (ad lib!) gennemleves i NUet uanset, hvad nytter det at vide forud? Pral, falsk tryghed? Der er masser at rådføre sig med på nettet af det, jeg kan aldrig huske det, og arbejdet er det samme. Kontrol mildner ikke og viden i bakspejlet giver nok god bekræftelse på hvorfor og hvad var udslagsgivende, men kan også bruges som undskyldning for efterladenhed. Desuden hæver jeg mig støt over det. Uden særlig lavfrekvent at provokere mere er det jo irrelevant – med mindre man skal søsætte noget. Det foregår pr. definition i lavere frekvenser, med do deltagere. SB undersøgte altid div. energi-indflydelse før fastsættelse af startdatoer for projekter, men givetvis ikke ved at kontakte en astrolog. Han *vidste*. Og jeg ved godt, det ikke er tid, selvom jeg længes inderligt. Så – ny proces i vente for mere jf – *VELKOMMEN!*

Den lader til at være i opløbet nu, **24. juli**, hvor alle gamle jf-temaer fremstilles helende ved total, hellig tilgivelse. Jeg observerer rykket til den dybere, ny position i drømmen. Søn 2 inspirerede (i snak om xy) til at afklare hvilke fælder der typisk er på hvilke trin på vejen. ”De 7 Dødssynder” fandt vej ind, og jeg arrangerede alt i chakrasystemet hvor det passede. Det var faktisk ret interessant. Jeg printede oversigten ud til sønneke – og oplevede igen vor forskellighed, meget distinkt endda. Jeg oversætter mine indsigter til forståelighed på skrift, han studerer funktionen bag og er foreløbig ligeglad med det sociale. Vi arbejder begge for human bevidstgørelse, skabelse og redskaber til det, men han (31 år!) er endnu nedsunken i afdækning af metodikken, sin egen oplevelse. DJ: k er selvskrevne til magi, men sjældent så ambitiøse som m, for hvem det er sværere. Jeg er ligeglad med metodikken, det kommer af sig selv, men søn 2 vil vide teknikken, lave en ”manual”. DJ har ret, k vil altid være m overlegen i *praksis*. Vi ”gør det bare”.

Sønnekes kommentarer fik mig til at tjekke %-skalaen (åndelig styring vs. khs), han syntes ikke den passede med hans oplevelse. Jeg fornemmede så ind på hvor jeg stod i % på mit livs nøgletider og holdt op imod oversigten over indvielserne (MG efter kap. 6) hvor jeg dengang gjorde do – analyse er aldrig nok. Det passede stadig, men AHA - sønneke har ret, tærsklerne er ved 5-tallerne. Logik. ½-vejen. Jeg har kun opført fuldendelserne, 0, men når jeg tjekkede hen ad vejen viste ½ sig jo også. Også logisk at han syntes han nåede trinene ca. 20% før jeg havde opført. 1) han har ikke behovet/haft mit lange livs erfaringer, nemmere nået trinene, 2) min %-skala har fulgt den sociale *virkning* på oversigten, den tekniske *årsag* kommer i sagens natur først. Hans farvefornemmelse fulgte heller ikke oversigten. AHA. Chakra-farveskalaen er jo mundan. Grundfarverne rød, gul, blå bag som de udspringer af er noget ganske andet og følger DJ godt. De ses.

Rød = rosa, gul mer gyldengrøn og blå... rosa giver følelsen af væren, synken-ind (integration), gyldengrøn af at vælde ud af mig overalt (kreativitet) og blå en susen-igennem (kommunikation). Det genkendes også i den synlige jordiske skala, men langt mere stofligt. Selv klar rød giver følelsen af varme sansers tunge læs, den påtrængende gule hyler op og blå er kold og slider med sin konstante køren. Kun lyslilla er ren befrielse – de mundane bliver de højere 3 i ét – udsprungne af hvidgylden (MV) h intelligent skabelse + gylden, vilje. Naturligvis er det ikke let at male p.t., spil er lettere trods instrumentet. Først energi (usynligt lys), så lyd/sang, matematik, ord, så billeddannelse (lydfrekvenser synliggjorte) *fast jf*. **25. juli**, al personlig ML, m, er nu integreret, indflydelse udefra derved endt, Ånden kan uforstyrret fylde på og styrke/påklæde jf – som nu er i universet. Trods generel ydre modstand er denne nu uden magt over mig. Jubelfølelse.

20.07.0639

HVOR BLEV BLOMSTERFLORET AF

("Where Have All the Flowers Gone", første 3 vers af Pete Seeger '55, Joe Hickerson lavede de sidste som gjorde sangen cirkulær '60, og det blev så hele den berømte sang

**Hvor blev blomsterfloret af længst i tiden
Hvor blev blomsterfloret af for længe siden
Hvor blev blomsterfloret af – pigerne plukked' alt en dag
Hvornår får de det lært - hvornår får de det lært**

**Hvor blev alle pigerne af længst i tiden...
Hvor blev alle pi'rne af – drengene plukked' dem en dag
Hvornår...**

**Hvor blev alle drengene af længst i tiden...
Hvor blev alle drengene af – alle drog i krig en dag
Hvornår...**

**Hvor blev alle krigerne af længst i tiden...
Hvor blev alle krigerne af – gik i grave før deres dag
Hvornår...**

**Hvor blev alle gravene af længst i tiden...
Hvor blev alle gravene af – blomster indtog dem en dag
Hvornår får de det lært – hvornår får de det lært**

4. FORDI DET

Sidste linjer i kap. 3 – samt hvorfor flere teknisk-kosmiske detaljer *udefra* er spild – bekræftes **26. juli**, det sidste overflademug (bevidsthedsfibre) af xy-type er snart helt udenfor rækkevidde for mit lys qua tilgivelse/integration/transmutation m.h.p. sandere, renere id-funktion, hvad det så vil betyde – forhåbentlig, til en start, at en ubehagelig sorthed indeni over at de kendte fibre ikke mere belyses – utrygt – vil holde op at plage – nok understreget af fornemmelsen af s' optræk til 1. august-højtiden. Konsekventielt er jeg indtrådt i universel tid – på universets ”æggeskal” (højere stof) i st.f. Jordens – og en mere tidssvarende m vil have indpas. Merlin må altså nu være adept/Rishi – lige startet, ej udødelig endnu. Jeg mindes min drøm (MG 13. nov '19) om at Karlsvognen (stjernesymbol på 7 kendte Rishier i Østen) landede. Et velegnet eksempel på det jeg sagde til sønneke – årsag, (gravid 9 mdr. ofte) virkning. Jeg sover ret let p.t. når det omsider sker og er lidt mør i bærret, grænsende til let skæren imellem øjnene. Desuden er min følelse af Åndsforbindelsen bag hovedet gradvis gledet opad til nu næsten zenith.

Jeg er fuld af stille, frydefuld tak når jeg ikke lige føler ubehaget, forbigående og så slut fordi den kosmiske energi ikke mere vil overtrumfe min, finde noget at løfte, siger natnyt. Dette er så stort, hvordan skulle noget jordisk, om nok så fint, kunne måle sig med det? Og dog dette ønske om en ledsager i et slutliv, for den ny tids Merlin ønsker at slutte af med flyvende jordiske faner. - **27. juli** snusede jeg lidt tilbage og faldt over 18., 22. og 23. juli. 18. (Binah+æg) start-forlod jeg den jordiske skæbne og fik indpas i den kosmiske, men det er først i gang nu. 22./23. overså jeg at jeg trods alt havde presset mig selv stadig – herregud, nogle gåture (hvor jeg klatrede op ad bakken for at bruge kroppen lidt)... og Ånding understreges igen, også i nat, at være pres, forsøg på at ”hjælpe Ånden” ved brug af den laveste vilje. Jeg brugte det lidt i går på sortheden, men det er yt, der *er* forbindelse, sikker kommen i møde sker ved tilladen, egentlig spirituelt pres fremfor fysisk...

Ih, altså! Gamle uvaner dør nødigt, men uanset på hvilket plan er de nej! Jeg er lige i fødsel! ”Analysér ”det der kommer ud” (Yeshua: fremfor ind!) og vær så ultimativt omsorgsfuld i Ådens overgangs-ujejr til Dwapara. Løft dig fri af din jordiske del, ubrugelig mens det sidste lag Kali skaller af, dobbelt som en fosterhinde, brug (på uddateret vis) vil bare forværre/-længe processen, men bare rolig, din fremtid vil ikke kvæles, blot befries når tiden er inde, og det er i gang.” Mit solar plexus er oppustet til let kvalme til morgen af Åndingen i går aftes, den smule pres – jaja, jeg *har* fattet det! Forleden prøvede jeg at ringe til Fjordhøj for gensidig opdatering – der var svarer på. Jeg indtalte at jeg rang igen. I stedet besluttede jeg at maile, gjorde til morgen, om generel nedsmeltning, digte (interessen stigende), bøger, div. Før jeg sendte tænkte jeg at det nok var smart at se på web-siden. Den var smuk nu, og der var fotos hvor mine billeder var med, men endnu ingen af de fremsendte af mig på, og demoerne fra feb var ikke lagt på.

Ikke at det kom bag på mig, start feb fik jeg C19, og jeg var knap kommet mig før resten af DK nedlagdes; men sidst i mailen spurgte jeg (mildt) til det, afsluttende med ”eller er det førstnævnte nedsmeltning, bare ikke tid”? Der var trods alt en deadline medio feb... øverste nyhedsbrev startede med: ”Ønsker du at støtte Villa Fjordhøj?” Hm, jeg kom i gråt humør, sær, schizofren følelse... grrrr... for knap 15 år siden forlod jeg sidste messe, forud for tid! Hævet over, og dog. Over theen snakkede jeg med xx. Fjordhøj og lign. overalt er underdrejet under C19 stadig. Det *er* ikke tid, jeg fortrød næsten mailen skønt den kun kippede flag, ikke *pressede*, men jeg anede impulsen til oversigten. Af dødssynderne er jeg nok *mest* til hovmod/(mindreværd), baxet med i årevis. Kan jeg så bebrejde xy at være given til hovmod (redderi er også magt), misundelse, vrede, fråds og vellyst? Jeg er kun på vej. Jeg *vil* i det mindste ingen af dem.

Godt på vej, altså. Som bl.a. Adamus siger – de vil altid være der. Logisk når man tænker på at alt har både en s og h side. Det vigtige er at holde sig i lyset, ikke følge s. Det kan man først undlade når man er klar til det... så jeg tilgiver igen. Hvilket minder mig om noget jeg skrev 22. om at

Ånden snigløb mig. Det er ikke helt sandt, Ånden lyver ikke direkte, er selve sandhedsbegrebet. Det er derimod sandt at hvis man spørger Ånden "vil det blive sådan?" om et blændværk af begær kørende for fulde Elvis i én, så svarer den ja. Den kan ikke svare andet, lige nu er det ens sandhed, ego afskygger dybet, Ånden kan kun træde tilbage og lade s' lussinger flyve. Alt efter % lykkes løggen så mer eller mindre en tid. Lav % og lid længe. Høj... en dag tiltrækkes man ikke mere, men s potentialet er stadig det negative bundbræt som det positive nødvendigvis må stå på i dualiteten. Al jordisk sanselighed skal være med moderation. Cyklon har anticyklon. Ånd roligt ud/ind. Sathya til Kali og retur.

Først i '19 kom den sande vediske forklaring om de kosmiske årstider som bandt det hele sammen til mig, delthed => helhed. Jeg var på vej til kosmisk tid. Nu er den der, så åh, er udrensningen ikke snart slut? **28. juli** og mit hidtidige liv (med traumerne) "tusser" helt tilbage til sin start nu, hvor den ny begyndelse skal dæmre, sorthed griber mit <3 med håbløshed og død men vil slippe snart, ikke kvæle den. Tidens, ikke kun mit eget lys, forlader de gamle og vil begynde at oplyse ur/ny fibre. Jeg mener: jeg har nok dannet den ny drøm, belyser de ny fibre baseret på ursandhed, men lige nu er der denne sære følelse af at holdes i live med dem, bare helt isoleret fra det kollektive fokus. Rest-resigneret på en ø. **29. juli:** mit liv er som at læse de sidste Castaneda-bøger hvor han beretter om ophold i DJ's gruppes hus. Alle går afslappede rundt og laver hvad de har lyst til utilknyttet samfundet. Det er ikke en ulykkelig tilværelse, man vænner sig til bare at være, men modsat dem har jeg et punkt yderligere på den jordiske dagsorden...

ikke ego-agenda (manipulation), nej, det livsafsnit jeg ved kommer fordi jeg besluttede det før jeg kom, den afgørende forskel på dem og mig. Jeg vil også drage ud og studere videre i universet – når jeg har deltaget i Jordens dimission til hellig planet, hvilket kræver forankring, og det har kompliceret alt. Slip... ikke helt. Natnyt afspejler min begivenhedsløse afventen "mit show", nu lys, ren, klar med den ny struktur – 0-punktsliv understreges, hold ved lige, vær OK med det og tag fortsat hjem, ind. Billet til showet er købt, alt xy gennemgået, i afslutning, det og limbo vil ikke fortsætte uendeligt i nuets fibre. Hvilket jeg kort tænkte i går. At leve i nuet vil sige at alt der *skal* være der er der, men ikke nødvendigvis *bruges* lige nu, bare ligger klar øverst i bevidstheden – show, maleri kan leges med i ny og næ. Male Merlin? Det kan jeg nok nu, med den besked, vil gerne have det færdigt. Men så vækkes man kl. 4 morgen (= kun *lige* i afslutning).

Jeg er træt efter det dybe arbejde, og som så ofte når jeg er det er jeg lysvågen så snart jeg lægger mig. DJ havde ret: sidde halvvejs op i en lænestol var bedre for CCa efter udfordrende spirituelt arbejde ude i ørkenen. For mig, k, er alt *indeni*, men følgen er samme, ændring i samlepunktet => uro i overlevelsen. Den har ikke for megen lyst til den "lille død" når den lige har følt sig lovlig nær den store. Hihi – xx genfortalte følgende fra en medarbejder: efter C19-karantænen åbnede DK til Tyskland, og det væltede ind med lige løsladte turister i det danske sommerland, men der skal stadig læres en hel del, for de tår sig ad H til x 2 overalt, i historien et ellers fredeligt sommerhusområde hvor de alle festede med høj musik til kl. 6 morgen over flere dage. Så blev den fastboende fortæller knotten. Han lejede nogle store udendørs højttalere og satte i haven, lod festaberne nå ned i rigtig god søvn over et par timer hvorpå han satte tysk marchmusik på for fuld skala i 2 timer. Beskeden sev ind. Derefter var der fred.

Op ad dagen havde jeg et kort spell med at være så træt af mænd uden hjerter efter en krimi. Den afspejlede lige lovlig godt hvad jeg har set om mig i mit liv, om ikke helt tæt på. Men de nære havde heller ikke – nok, og jeg blev så sorgfuld. Kunne jeg ikke lige så godt skride? Jeg orkede jo alligevel ikke at prøve mere. Jeg rystede det af og mindede mig om at jeg levede i ren låg-sus hos <3-xx, og det passerede under koncentreret øvelse på guitaren. Sen aften mediterede jeg på det. 6. juli skrev jeg at xy var atypisk i min partner-række. Ja – og nej. Fordybelsen viste et klart udviklingsforløb i partnerne. Fra xxx inkl. var alle på faldereb indad, og xy var den højst udviklede *sam-nuance*, tættest på opløyst og dog længst fra <3 lige hvor det gjorde mest ondt – det

skulle jeg altså bruge til min examen, og, Ånd, vil stadig gå hvor du viser mig hen: ”indad! indad!” Så det brugte jeg min dags seneste time på, uden Åndingsvold, blot med bevidstheden. Igen gik vejen bagud til knap zenith og fortsatte op i en større bevidsthedsfølelses rummen det hele.

Da jeg lagde mig kom der (ellers nogen tid siden) lige på søvngrænsen akut snue, noget i hals/næse opløstes, krillerhoste, øjnene løb, mer kril – belægningerne i halsen aftager – hvorpå jeg skvattede i søvn, og **30. juli** meldte at nu vil min MV-bevidsthed kappe al gammel forankring, ny er klar, men en sidste integrationsproces forestår: sidste egos underlæggelse alviljen – frygtet som voldtægt og mord (gårsdagens sorg god ill.). Dødens fødsel er i gang, alt klar til den ny krystal-væren-skaben, dog kun liiige, systemet er endnu i oprør, ydre/indre væren kun *netop* overens, alviljen godtager udkastet olding => ung = Merlin nu – med præg af jul. Ja, genfødsel, vel også den natlige spådom 29/1 om gaver klar *under sengen* i udviklingshenseende til jul '20. Jeg lader til at overholde tidsfristen. Jeg fik lyst til at genlæse den V-alkymiske beretning over udviklings-drømmesymboler i Jes Bertelsens ”Drømme, chakrasymboler og Meditation”. Jes er meget klog, men ikke levende, letlæselig – humor betegner virkelige mestre.

Beretningen var imidlertid god at genlæse. Her stod præcis hvad jeg oplever i natnyt, helt til 7. trin, også god mening i at skrive fremgik, skulle jeg behøve en andens mening. Jeg overvejer at skimme bogen igen. Den var aldrig den jeg først tyede til i reolen, og første gang jeg læste den måtte jeg virkelig stramme min opmærksomheds bue, den er meget koncentreret, ikke ét overflødigt ord til formildelse, men anbefalelsesværdig alligevel. Puh, nu vil jeg have noget at spise. Det fremgår vel ikke, men jeg har arbejdet koncentreret fra kl. knap 7 til 13:12 med natnyt og udløbere deraf. Bare til orientering – en daglig foreteelse. Kom ikke her og sig at psykospirituel udvikling er loppensig! - Jeg føler mig lidt som CCa 2000. Han skrev også om sin oplevelse af mestervejs-processen i dagbogsnoter, men han lavede et enormt stykke arbejde *senere* med at koncentrere og arrangere dem i forløb og kategorier integreret med DJ's undervisningsmetodik/værktøjer.

Jeg lærte og har brugt chakrasystemets (vist i bøger overalt i dag) og div. meditationers værktøj siden '90 + drømme fra '92 og har skrevet om den *selvstændige*, individuelle oplevelse af mestervejen fra ca. 2000 af (flere kasserede forsøg før DsD '12), siden '18 hvor målet var i sigte som en integreret beretning i *dagbogsform*, sandsynligvis næste trin i udviklingsværktøj – den *autentiske, direkte* beretning om Merlin i 1. person ental. Individet bliver mere og mere uafhængigt arbejdende med sig selv, og når Merlin banker på kan mit materiale inspirere. Det ligger nu på nettet gratis, for den slags bør være det, chakrasystemet er mest af alt en trinvis oversigt over den vej et sundt menneske vil følge ud af mørkelivet, og i mit forløb er der masser at associere med i naturlig rækkefølge uden særlig at få halet andres metoder ned over hovedet. Kurser er ikke alt. Jeg lavede et engang (”Ledestjernen”), fint basismateriale (ikke mit) og opad indtil Ssp-niveau (mere mit). Jeg har det endnu, men skal ikke virke sådan, det var... examen før Ssp...

Igen har jeg holdt mig inde, gik indad før søvn, har indordnet min vilje under alviljen. **31. juli** vises at jeg står ved strengen, *føles* ondt, *er* fint. En *PÆN* investering (kr. 44.000 *i rater*) i den ny Dwapara-jf vil have den fordel at kunne smutte forbi alle propper i matricen mens og selvfølgelig efter energien er installeret, og kun fremtidsklare muligheder færdes i mit limbo. Til morgen kom et lyn-overblik over mit liv. 7-årig havde jeg faktisk en vis succes, kom endda i tv, men derpå kunne jeg kun trække mig, jfr. dansklærerens Schaderi. Altid valgte/var jeg døden (Fisk = fortid, opløsning), selv i succesen på messerne: en fremtids-station og bud om matricens død. Jeg skrev bøger ingen ville udgive – en anden fik udgivet samme tema kort efter... mødte en forlægger der ville... som fik dårligt <3 og måtte trække sig... Eva (<3) døde, jeg splejsedes med xy som havde alt (undt. <3!), døende fra matricen, som Torrig – gad vide med Fjordhøj? Alt der har mit <3 dør – hidtil (vel derfor jeg kun gider krimier?!). Natnyt lover. Holder det?

Efter denne opremsning står det igen klart at mit <3 var i en tid som endnu ikke var der og de/det jeg mødte og havde affinitet til var ligeså eller modsat mig ikke skulle med videre eller døde (undt.

xx, kattermor, sønner). Xy og Fjordhøj kunne være i overgang til <3. Det <3 der har været i Kali Yuga har nok været mest indtil for 150 år siden af den indlysende årsag at <3 i ting fastholder dem, og det er aftaget – hensigtsmæssigt. Mange k har efterhånden, som jeg, ikke meget <3 i Kali, men i Dwapara, også i parforhold, kan ikke elske det overfladiske hø der er at få (<3-løse på den konto!), og mange m har nær 0 <3 i tid/parforhold og endnu mindre føling med, nærmest tågesyn om fremtidens parforhold i f.t. k da de sidder yderligere, med mindre de er højt udviklede... ja, ja, m/k... så i st.f. at sørge over at have mistet et elsket ansigt fordi det *sad* på den drøm jeg så, elskede og ikke kunne få endnu kan jeg vælge at glæde mig til det ansigt Ånden vil sætte på det jeg elsker når alt gammelt er ryddet. Det bliver kun mere mig i lyset af mit overblik 29. ds. over partnere.

Vi har nu **1. august**, den traditionelle s højtid, men der har ikke været værre sorthed end den nævnte 26.ds., og både s og h booster mig jo nu og behandles nær lige. Søn 2 har haft tanker om s-virke på det sidste, vel hans reaktion. Men begge ser vi en personlig tærskel nærme sig. Sønneke har sat dato på, 4. aug, det gider jeg ikke, men han plejer at være meget skarp deri og et kik frem syntes at bekræfte. Vi får se hvad der reelt sker. - Indskydelse: sammen med xy prøvede jeg ting jeg ikke har prøvet siden teen og nød at han fandt på det – et bidrag til min fejl-formodning at nu gik vejen udad. Jeg indser at det blot var endnu noget umodenhed han var ved at forlade – som jeg forlod for enkelhed. Alene gad jeg ikke, fælles oplevelse er noget andet. Men sagen var at han skulle forlade det for mere indad – hvor jeg *var*, næsten klar til ud med alt mit. Han ville – og dog ikke. Kollision! Alt ude var gammelt. ”Kom selv med idéer!” Jamen jeg har... ikke til et hus!

Dog *skulle* jeg mer ind. Natnyt viser mig igen knap 1/1, i dyb, tillidsfuld integration med alviljen helt ud fysisk (våg med seksuelle bækkenbevægelser). Mindre angst, men stadig nærdødsproces. Jeg vågnede kort i nat med kolde tæer og trak sokker på, den ydre omsorg der hører til helhed. Alviljen forevistes som xx... reneste mand jeg kender, direkte forbundet med Ånden. Handler altid balanceret, drømmer derfor næsten aldrig, har aldrig tankemylder og tjener 100% i det der nu er, selvom han lige som jeg ville ønske at alt var mere <3. Hvorfor er jeg mon anbragt her?! I øvrigt viste natnyt mig i færd med at bidrage værdifuldt til Akashas ur-foliant, både indholdet og bindet som var i smukt udskåret, mørkt træ. Følelsen da jeg sad med det bind var dyb ærbødighed, som også nu. Alt herude blegner da i forhold. Så jeg fortsætter sandelig med at skrive! Gå Metatron i bedene, hihi. Alle kræfter skal vendes indad. Investeringen i g.d. drøm var ”kr. 44.000”, et for mig ret pænt beløb der betyder at *al jf-energien skal investeres...*

nærlæst: afbalanceret f/m jf kan/må nu investeres i det nævnte 1000-årsrige der kommer. 4 er pioneren, opbyggertal, alle db-tal extra stærke, hellige tal, 33 = Kristus, 44 nyt fremstød, 0 er forstærkning (0 power!), triple-0 meget stærk. Trumf 4 i Tarot er Kejseren, han synes snart at gå til værks nu kejserinden (3) er på plads. Utallige gange har jeg spurgt mig selv: ”Hvad er det lige jeg gør ved at skrive?” Jeg søger at give andre medleven i Åndens uhæmmet lysende indtræden i Robert. Faktisk at skabe, manifestere. Meget passende bringes her lige en opdagelse i stil med den helede underlæbe: for 7 år siden var huden på kinden under især højre øje begyndt at slappes, danne en fold. Det var ikke mindre for 2 år siden – nu er det *væk*. Jeg er ikke yngre, *udstrålingen* er ikke, huden ikke ung uden mærker, men der *foregår* altså noget i den dur, for jeg har mere vrøvl end længe i lænd, lårhals og overarm, læberne småskaller stadig og belægnings løsnings løbende fra stemmebåndene... med ”naturstridigheder” i overfladen, hvad må der så ikke foregå under den!

Jes Bertelsens bog kunne forstærke, gøre drømmeprocessen yderligere bevidst i *bakspejlet* – fordi jeg kan se at den vejdel som bogen *antyder*, den *går* jeg. Kattermor nævnte i går at Merkur står i den s måne p.t., så alt gammelt fortrængt tvinges op. Desuden er det fuldmåne, og 8. august går vi igennem en meget stærkt kosmisk påvirkning, nærmest en flodbølge af rent Åndsllys, på nettet kaldet ”Lion's Gate” som også sidste år var stærk her i Løvens (ren Gud) tegn. Så søn 2s 4. august er nok korrekt. - **2. august** indledtes med en uhyre urolig nat. Kl. 4 skrev jeg natnyt ned for evt. fred til at sove, men opgav og redigerede lidt i MF før tydning som pointerede – svar om Jes B – at

for at få min Åndsforbindelse helt op a stå, ud af power-overvægten, skal der bruges Ånd hævet over især *andres* sinds tunge analyse! OK, OK! Jeg gad ærligt talt heller ikke... xx sagde at Mars går retrograd i f.t. alle planeter i Stenbuk: Jupiter, Saturn, Pluto. Stakler. 3.-5.aug skulle blive svær for Fisk/Jomfru. Men – det ved vi jo allerede, så hva' ska' vi me' stjerner?

Uanset om der er tale om lavfrekvente personers angreb i al almindelighed eller under styring af en kollektiv s bølge, gamle negative hændelsers Akashiske spøgelsesaftryk's gentagelse, sorte måner, eklipser, soludbrud eller kosmisk anspændte planeter – løsningen på dette udviklingstrin og i denne tid er: lad Ånden bære igennem, undgå engagement i det fysiske felt, alt lineært lige nu. Det skal dratte af, er alt, alt for tungt. Natnyt peger både personligt, kollektivt og dybere åndeligt i den retning. Det er jo bare forskelligt hvordan man skal gøre netop det. Kattemor skal kontakte banken – netbank er *helt* agurk – men hun skal gøre det uden at engagere lille, angste ego emotionelt i det, nærmest som vidne. Hendes liv er i forvejen et uladsiggørligt mirakel, sådan skal hun også leve bevidst. Jeg skal nærmest svæve over vandene. Mit mirakel er at jeg sådan set ikke er her, så intet kan nå mig. D.s. gælder sønnerne, også nr. 1 nu. Vi er noget af en speciel familie!

Den **3. august** efter en god nattesøvn – man lærer at sætte pris på hvad man før tog for selvfølge – er der denne sære oplevelse af små AHA-dryp der kommer ind. Det står mig snart krystalklart at jeg er svær for de fleste at leve med. Ikke i det jeg gør, men den jeg er. Jeg så xys Ånd så klart, søgte, elskede den, og han slog fra sig, for selv højt udviklet smerter det at få trukket sit indre lys ud gennem mørkestoffet. Han må have følt sig virkelig schizofren, daglig i min ”lutrende ild” var for meget. Nå, parforhold er irrelevant lige nu. Et andet dryp var navnet ”Carpenters” = tømmerne... nåehja, i den tro at Yeshua var tømmer! Seekers har tidligere sagt sig selv. Jeg var meget ubevidst som ung om hvor mange favoritter der klart var af kristne værdier – i en tid hvor generel åndløshed vandt frem – Nana Mouskouri, Seekers, Carpenters, Jackson(s) over jazz, blues, rock – Elvis, Cream, Jimi, Black Sabbath(!), frem til techno nu.

Dryppene sker bare, og natnyt meldte det også, uventede gamle projektioner for indadgående vil give lidt slinger på vejen udad *som ellers er helt klar* (tak for den besked). I lyset af det kosmiske roderi 2 afsnit ovf. er det særlig aktuelt p.t. også for mig – *søg* ikke ud/ned, forbliv vidne, lad de gamle projektioner integreres (op!), skriv til Akasha. Will do. - Jeg havde en glad eftermiddag hos søn 1 som bortvejrede alle bekymringer om ham. Han havde fået støvsuget, ryddet, vi gik i centeret, han fik afmeldt en af to unødige matrix-tilknytninger som ville give en sjat penge retur, købte en kage og så sad vi hjemme hos ham og var på så spirituel bølgelængde at det var en ren fornøjelse. Han halvvejs foreslog mig at skrive min beretning på engelsk. Jeg har overvejet det før, kan gøre det, men det føles ikke tid, sjovt nok. Hvorfor? Hvad adskiller min beretning fra spirituelle blogs på nettet? Aften gik jeg ind og spurgte ad. Jeg føler at svaret er at jeg stadig er forud. Simpelthen fordi de ikke er på vej væk, Merlins.

På nettet ligger masser af kanaliseringer af entiteter. Mange har aldrig inkarneret her, hvad ved de om Jorden? Resten er et sammensurium fra ræddere over reddere til ægte lysarbejdere. St. Germain levede her i 300 år omkring renaissancen. *Han* tåler sammenligning med PS og oplærer Geoff – ren nok til at tilsidesætte sit ego og kanalisere komplekset Adamus/St. Germain, dér har jeg været også (tidl. liv), og min erfaring er at det er en skrøbelig overgang til fasttømret enhed som så ikke vil/behøver at lade andre bruge den. Vi skal kanalisere egen Ånd rent, og hvad skal vi så mere på Jordens universitet? Men hovedparten af Jordens beboere er ikke dér. Altså føler jeg ikke – lige nu – at min Merlinade skal ligge helt side om side med alt andet i overfladen, og i alle fald er jeg ikke fasttømret nok til evt. udfordringer derfra som den ser ud p.t. Natnyt **4. august** sagde kun at alt udskilt/-projiceret er cob til transmud/integration. Da jeg handler som opfordret er jeg ved næste step, at alt recirkulerer internt, total heling og kun let angstreaktion.

Én ting ad gangen. Oversættelse kan komme senere.

DE 7 DØDSSYNDERS FORB.M. DE SPIRITUELLE TRIN, RESP. DE YOGISKE FÆLDER

De 7 dødssynder har rødder langt tilbage i kristen religionshistorie, faktisk i Platonisk tankegang, og repræsenterer de sansernes stopprøver der skal beherskes, vendes i positiv på udviklingsvejen.

HOVMOD	MISUND	VREDE	DOVEN	FRÅDS	GRIDSK	VELLYST
<i>Påfugl</i>	<i>Slange</i>	<i>Løve</i>	<i>Snegl</i>	<i>Gris</i>	<i>Tudse</i>	<i>Gedebuk</i>
stolt, stivsind	sm.-lignen	uretf. såret	arb.-uvillig	spild	ophoben	sansefryd
storhedsvanv.	vil ej dele	egenvilje-X	meningsløsh.	grænseløs	mgl.-angst	- udsvæv
mindreværd	ha' d hele	selvhøjtidl.	powerless	blodrus	forsikring	vil kun flyd

nogle af dem er mere i familie med hinanden: f = fråds/gridsk/vellyst, m = hovmod/misund/vrede, doven snarere 0

KRONE 85-100%	Atma, helhedsforståelse, Merlin, 0 fælder mere
PANDE 75-85%	Buddhi, delmgd.-forståelse, beherskelse – <i>i pos: overblik, klarsyn, s/h-adm. – fælde: hovmod, i st.f. højere op, spiller Gud ovf. andre/selv, magtmisbrug gentages</i>
HALS 65-75% I	Mentalplan, sjæl, abstrakt intell., manif.-evner – <i>i pos: højere vis, klarhøren, healer – fælde: relig. manip., manif. for ego i st.f. højere op, hovmod, magt over stof/andre og selv gentages</i>
HJERTE 55-65% vi	Lavere mentalplan, videnskabl. intell. – <i>i pos: indføl. vis, klarføl, oms.-fuld, healer – fælde: misundelig, hjerteløs analyse, redderi, udad, i st.f. indad nu, højere op, gentages lavere lektier</i>
SOL PLEX 45-55% ha/un/den/-t	Handleplan, transform. - <i>i pos: jordisk visdom, retfærd, udfyldt socialt samarbejde. - fælde: hovmod, magt over andre ved vrede, truen, al emot. magtmisbrug for ego</i>
HARA 35-45% du	Modsatkøn, form, formering – <i>i pos: balanceret sex, mad, soc. forb., flyd-med, opløs - fælde: magt over modsatkøn v forfø, fråds, vellyst, extrem flyd-med på spænding</i>
ROD 25-35% jeg	Samkøn, basal væren til stede – <i>i pos: nok til bolig/prs struktur, nok regler – fælde: ophoben, sikren sig til gridskhed overfor andre samkøn, albuen dem væk</i>
0-25%	Før kommen på udviklingsstien, kun overlevelseshjælp – <i>i pos: arbejdsom, villig - fælde: doven</i>

Det ses at fælderne også kan overstige hjertet, hvor skillevejen ellers for alvor sætter ind – højere, indad, eller udad og typisk sexuel, tilbage til hara. Men det fortsætter selv i hals (tilbage typisk til sol.plx), og i pande – (til rod/hara/sol.plx igen). Som angivet passer de 7 dødssynder fint ind.

5. BLEV SKABT

Jeg læser jo ikke møj mer, men i dag faldt jeg over noget i "Enhed er Guddommelighed", uddrag af SBs taler: "Når tanker og ideer som "jeg" og "min" forsvinder, er menneskets tanker alene "dig" og "dit". Han ser så alene "dig" overalt og opnår erkendelse af Enheden." Det betyder ikke at det er slemt at søge indad mod jeget for at finde ud af hvem man selv er og vil, men fint at tjene alle andre og pisse på sig selv som en anden martyr som visse magtskyge tros-overhoveder har forvansket det til men derimod... sætningerne ramte mig fordi jeg mindedes da jeg skrev i Ff, MG eller MM om hvad der sker i en sand forelskelse. Man opdager at den anden *er* en selv, at den andens glæde/sorg er ens egen. Åndens enhed opleves direkte. Først vågnede Ånden. Så opdagede den at den var der og besluttede endelig at dele sig i to for at opleve sig selv ultimativt, og det gør den allermest når vi møder vor match, hvis vi altså har <3. En vandpyt er knap så overvældende som havet. Jeg blev så glad over at SB havde sagt dette som jeg selv var nået frem til.

Balancen i ovennævnte ydre/indre regnskab har taget mig et langt liv at håndtere, men det er egentlig ret enkelt: al overdrivelse straffes! Og det er meget aktuelt i tiden hvor jeg længe kun er blevet drevet indad og så gerne vil lidt udad snart, som resten af familien. Men jeg nærer mig. Jeg vil være sikker. **5. august**, forbi 3.-5. som ikke blev særlig bemærkelsesværdig for søn 2 og mig, men søn 1 var totalkvæstet i går iflg. 2. Mit brandbesøg? Alt hvad jeg har mærket har været de dér smådryp og så en vag, grå, altomfattende håbløshed som tiltog sent i går og stadig er der til morgen. Den er tydeligt overfladefjern og får ikke lov at hænge. Jeg kan vælge at leve i lyset bag... schizofrent, men dens eneste realitet er gammel tid, og natnyt gentager at det ny liv så småt er ved at åbne. Jeg malede videre på Merlin i går. Urutineret, forsigtig, uden overbevisning, stadig på vej i min Åndetunnel, projektioner for indadgående endnu for at forene ydre og indre og dog nu udad, det er OK at male nu, og øve tillid til mig selv i det.

Så i dag har jeg malet videre, endda også danset og spillet, og tilliden stiger støt igen. Merlin har godt nok været et udpræget forhindringsløb, fra den velkendte generelle "angst for det hvide lærred", enhver skabelsesproces' vanskelige startfase, og så til benspændene fra tiden. Hvilket fik følgende tanker op: er der sandsynlighed for at nå at se visionerne opfyldes/bare tilnærmelsesvis beviser for en ny tid? Andet end vås for matricen? Jeg fik lyst til at se nærmere på det. A priori:

- 1) der er tydelig opmarch ved en stoplinje for alle *samtidig*, uanset generation og alder
- 2) fænomenet udbrændthed blev først udbredt ca. 2000
- 3) Vedaerne, Maya-kalenderen, Bibelen o.s.v. henviser hver på deres måde til denne tid
- 4) avatarer kommer i kritiske tider – Krishna lige før Kali, nu i **3. del** af en triple-inkarnation (PS)
- 5) St. Germain startede Adamus i '09, men alt forberedtes fra ca. 2000
- 6) par kan ikke samarbejde vedvarende – *ingenting* kan vare mere
- 7) Trump et al, C19 tvinger til ransagelse af stofsindet – som
- 8) worldwide er nedsmeltet
- 9) død/dødsfølelser behersker hele billedet udover de håbløse krige og konflikter
- 10) ekstrem magtskyge kan ikke mere skjules, vælter op, mere altruistiske tiltag startes
- 11) religion viger for personlig kontakt, nettet bugner med det
- 12) k tilnærmes ligeværd med m generelt – Maria reinstitutioneres
- 13) psykologisk forståelse vinder alment frem, *basis-bindeleddet* for spirituel
- 14) jeg kender flere som mystisk tilbageholdes med at manifestere sig til tiden er inde...

div. personlige argumenter i øvrigt fylder resten af MF.

Og det blev **6. august** med opvågningen 3 nat med skæren midt i hovedet og lette angstanfald... men OK at udøve... gelinde. Jeg nød at give los i går, følte mig ikke træt før aftenens temmelig tidlige søvnighed. Jeg synes voksen, er faktisk kun barn. Alle mine verdslige konstruktioner er for længst skabt/klargjort i det tidligere liv, men det ny, om nok så korrekt udøvet, kan knap bære kufferten endnu. Dets konstruktion skal modnes dertil, TTT+væren. Jeg må som egen forælder bevidst sætte grænser selv for leg. Jeg døde *reelt* på Torrig fra alt det gamle som min ex-vejleders søn Jonas der nærdøde, kom retur som voksen baby og gradvis skulle "ud i" kroppen igen. Han kunne dog mærke sine grænser. Jeg mærker intet. Nå, hellere det end være Jonas/søn 1. Jeg fik lige igen et vue over den afsluttende del af mit gamle liv, så hvordan SB, så Eva, og så x'rne og alt verdsligt samlet stoppede endeligt i '17 hvor jeg døde hele året for så at genfødes samtidig med PS mar '18 og se okt at Maria havde vist sig i Medjugorje fra søn 1s fødsel af...

atter AHA, *viden* om hvad der foregår. Kattemor er faktisk et skridt foran med en jf som ikke reelt kan lade sig gøre, døjer med smerter i lænd og lårhalse som jeg (hvis jeg mosede på) og Jonas (og SB fra kort efter 2000): det ene ben vil ikke verden – foruden hos mig højre overarm, at gøre i det ny giver brok. Jeg vil tro at jeg kan regne mig klar når den holder kæft... og kattemors "bevis" kan lægges til listen på forrige side under personlige. Hun er jo ved at realisere det ny liv mens min Åndsdel har valgt en mere nænsom proces... I øvrigt var der en kraftig lys-proces i nat som formodentlig blev varslet af den skæren kl. 3. Pandecenter arbejder med transcendens lys/mørke, liv/død, uret/universets tid. Det er velkendt at man kan få reaktioner over synet i den proces, i drømmen var jeg kortvarigt blind, men væren førte mig igennem det. Altså er jeg forberedt på lidt af hvert i den nærmeste tid. Det kan være overstået, men det kan også være et varsel. **7. august** natnyt reagerer på at jeg hyggede mig med dans, spil og maleri, omhyggeligt uden pres...

og opfordrer igen til tilbageholdenhed. Alt er på vej, klar men uden flow, for megen hyg med det skyldes angst for stilhed, er trøst, energispild, bedre brugt på at fjerne dette rest-kryb med væren – s skorpioner der engang invaderede jf, giftige stikkere på vej ud af dybet så de ikke mere kan dukke op i flæng og utilstrækkelighed og sorg kan blive tilstrækkelighed. Jeg husker godt hvordan stilheden ødelagdes for mig. Ud af den kom skorpionerne når det var mest uventet og sårende. Tilværelsen og mormor piskede mig med dem, jeg var for ægte, for stor og havde intet andet valg end at have tillid, bedøve mig, gøre mig mindre. Sådan virkede gamle Kali. Stilheden afdækker skorpionerne så de kan fjernes. Jeg begynder at forstå den gamle sang der dukkede op i forgårs: "Puff, The Magic Dragon". Jeg havde et skægt viseshow ca.2000 med en krokodille-grillvante som spillede drage, beskæftigede mig meget med symbolet engang i f.m. succes-tiden på messerne – var jo nu drage igen, ikke? "Puff" var aldrig under lup, var fantasier over en papirdrage...

snuede nede i mørket skønt den altid trak tårer – vi har alle været vældige skabninger, magiske, evige, uovervindelige, selv i mikro... men hug'n-hæl-og-klip'n-tå-angst i Kali, og gyldne drager blev s sorg-skorpioner. Et stærkt, dybt transformationssymbol – nede i det ubevidste. Hvad er et vingeløst giftkryb i et jordhul imod en ildspyende, vældig drage på vinger? En tåre løb igen i forgårs, men intet imod lige nu. Jeg har brugt et helt liv på at restituere dragen, men først nu kan det ske, med Merlin. I natnyt var jeg helligt forarget over undertrykkelsen – sådan ødelægger man et barns alle muligheder for... nå, der var højere formål og jeg gad ikke den verden alligevel. Nu et nyt kredsløb, en ny TID starter er den ny energi naturligvis for stor en håndfuld for de gamle skorpionkløer, de smutter af, Åndskelov. Puff blev til afveksling nær anbragt midt i, men endte alligevel efter kapitlet. På nettet fortalte én om samme reaktion som min, men folk kradser sjældent dybere end "bare barndommens fantasiland der svandt." Hvis de vidste... det kommer.

Jeg havde altid et ambivalent forhold til Puff af vemodet, fattede ikke en *sang* derom, det var s quda en tragedie! Hvordan kunne det være, alle tog den slags så let, bare skrålede med? Leonard Lipton forstod tydeligvis selv kun halvt sin intuitive sang og sorg, men i Kali skriver man bare noget alle smiler stupidt overbærende, genkendende til – og trasker videre med det forpulede læs!... Jeg lærte

det selv en dag. Man kunne jo ikke andet, kun forlade Jorden i foreløbig død eller endelig dimission. Så hvad var bedre end et smil og et skuldertræk? Tyranniet stod ikke lige til at ændre. Før nu. Retfærdig vrede bobler op overalt. Lågene på Hviderusland, Rusland, Libanon (Beirut er ½ efter en giga-explosion ved havnen) og Libyen er ved at pifte af, skorpionerne bliver drager der rejser sig. Måske kan retfærdigheden endelig sejre varigt. Jeg er bange for at jeg fantaserede en snarligere, lettere, brat start; men alle spirer skal bore sig igennem gammelt. Død '17, fødsel '18, restdød og spiring '19, '20...nok frembrud '21-'22, igennem '23-'24? Optimistisk set.

Puff flyver stadig. Skorpionsymbolet er det laveste i treenigheden skorpion-slange-ørn, og skribenten har anet det med Puff ”sadly slid into his cave”. Den ene vej, nedad, rummer også den anden vej, opad, i sig. Skorpionen smutter i et jordhul, men dragen, de 3 kombineret, *Kundalini*, lægger sig til hvile midt inde i hovedet når processen er fuldført den rette vej – frit efter Jes B, tak. Hele den jordiske udvikling slippes i panden når den er til ende – når konkurrencen mellem det ydre og det indre ender fordi de står lige. De to øjne bliver 1 med helhedssyn. Det er i gang, og jeg følger med hvert dryp = Åndens tiltrækning funker. Alle andres projektioner slippes og alle egne trækkes hjem, integreres, transmutes, tillægges, så kan den ny vision tiltrække, som ind i en vortex som den jeg vil male om Merlin, når jeg når dertil. En retfærdig vrede hænger endnu over mig fra processen men damper af. Hele formålet med Jorden var jo at lære harmoni...

Jeg så lige en filmatisering af Kon-Tiki, Thor Heyerdahls tur over Stillehavet på balsaflåden 1947. Sådant som jeg nu er indrettet kunne jeg ikke lade være at tænke videre. Jeg er jo på sin vis selv eventyrer, blot indad, og jeg prøvede at deltage i et ydre '13-'17 af mere ydmyg karakter, men... et eventyr, og på meget samme baggrund: kvit eller dobbelt. Mit blev kvit. Da jeg læste bogen som teen forstod jeg ikke at Liv skiltes fra Thor efter færd, nu alt var lykkedes for ham. Nu gjorde jeg. Han ville have ret/retfærd, kæmpe og vinde for enhver pris. Hun ville et *fælles* eventyr, samarbejde, men kvinder får børn, og så blev hun sejlet agterud. Man kan ikke både blæse og have mel i munden. Om nok så elsket – extreme eventyr havde mere hans <3 end hun her på hankønnet planet. En klassiker... ego-idealister eventyrere er så inspirerende tiltrækkende via anelsen om frihed og Guds vilje til man bliver klogere. Den findes i sidste ende ikke ude i sanseverdenens bånd – kun et led i at finde ind. Først når det er sket er man også fri af alt udad.

Så jeg lader skorpionerne blive drager som flyr til ro i hulen bag panden, R.I.P. Så kan Ånden for alvor fylde min boble så jeg bliver som ét lys, med tilgang til de potentialer jeg/den vil. Sent på dagen fik jeg igen som navnlig i juni oplevelsen af at alle udviklingssystemerne gik op i en højere enhed. Alle systemer jeg kender har udviklingssfærer, stadier med referencepunkter i kroppen som vi naturligt starter med, ”zoner, energiveje”. Men egentlig er alle disse sfærer, farvede chakras, hvirvlende vortex-hjul (med få/flere ”eger, blade”) blot udtryk for boblens Ånds-lyspilet som øges i omfang med øget bevidsthed. Og naturligvis mixes den da med ildringene og -kuglerne fra Ånden ind i stoffet (Ff, 28.jun '19), for begge er udtryk for Åndens livsvilje. Det stod mig pludselig så klart hvad det er der sker ved traumatisering, med- eller uvidenskabelig. Forlængst har alle systemer da regnet ud at traumer, om fra naturen/Ånden eller fra egoistisk menneskelig indgriben, flytter lyspletten.

Det kan forårsage f.x. 16 indbyrdes uafhængige personligheder (”Sybil”, Schreiber) i samme person, en med briller, en anden kronisk syg, andre uden/helt raske, unge, affældige, dummere eller klogere (CCa), og ingen af dem husker de andre, fremragende hos en agent, f.x. (Brice Taylor: ”Thanks For The Memories”). Hvad nytter forhør, så? Og hvad er sygdom/healing? Mine glimt må være højere fra, jeg oplever ikke i dem, jeg ved dem i overblik, som var jeg oppe i lyset, ikke i pletten, mens Ånden lige så stille flytter den indad når jeg ingen modstand gør med lille ego. Jo længere ind pletten flyttes i boblen, jo flere fibre kan den gabe over ad gangen samtidig med at den selv øges, fylder hele boblen til sidst, når Åndens flow kommer ud, id med alle nødvendige fibre til at alt

øvrigt kan omfattes. **8. august** - "Lion's Gate", 08082020=20=2, Marias hav. Ånden påser, arbejdet inderst/øverst og yderst med at bevidstgøre jf fuldføres så den kan komme med sit lysshow.

Jeg vågnede med både fysisk følelse af integration (sexuel reaktion) og svimmelhed (øjenreaktion!), jojo, det nærmer sig, men er på mange måder så kedeligt for den lille pioner. Ikke at måtte gøre noget, sidde stille og se til, lade Godfather om det hele når man har levet i en tid hvor man skulle gøre alting selv... og ambivalent, for hvilken lettelse, og hvor spændende at bevidne! Tak for drømmene! Jeg forstår godt at kattermor tit er ude af flippen. Med hendes liv er der ikke megen plads til at bare huske dem, de fortrænges før hun når at få beskeden. De få hun husker tager hun så op med mig. Det plejer at hjælpe hende også. **9. august** understreger ovf. Under væren kan al bevidsthed arbejde på at manifestere den ny start, *hav tillid*. De sidste tilføjelser til harmonisk at kunne manifestere Ånden integreres så alt tidligere adskilt kondenseres til 1 i jf imens jeg omsorgsfuldt ikke handler udad på nogen måde. I øvrigt er alt gammelt oprydningsarbejde jo gjort. Kapaciteten øges og jeg vil komme ud når det er tid.

Den smule af Jes B jeg nåede at læse igen var nok til at huske hans pointer om det gamle livs ud- og afvikling i panden, man dør og skal acceptere det, genfødsel er formålet men – vejen går indad stadig. Jeg er truffet på alle de nævnte symboler i den forbindelse i drømme, om ikke alle i samme billedform. Nogle af dem er ikke fra lige nys. Forberedelsen har været i gang længe. Jeg husker f.x. en halshugning fra for nogen tid siden. Ja, det kan betyde andre ting, nej, det gjorde det ikke – sidste fase er i al fald i gang, Puff ligger i hullet i hovedet og jeg vågnede lige øjenkulret af al den energi der siver op til bedre genfødsel, del af et større lys som transcenderer alle gamle grænser. Jeg læste i sin tid nogle af søn 1s Steiner-lærebøger. Steiner så hovedet eller rettere, dets indhold som det der havde været det først inkarnerede i verden. Meget plausibelt: primitive celler der fimrede rundt uden lemmer, senere samlede, projicerede redskaber – obs amøber/frø, fisk/spirer, slanger, padder/de første grene, dinoer o.s.v. Det startede med ryggen... vel ikke så besynderligt at man ender i hovedet igen.

Den proces her fremprovokerede man i tidligere tider med (hvis ikke eleven var klar, fuldt guidede) nærdødsoplevelser, indvielser var med livet som indsats for at få indsigt. Herkules' 12 arbejder, fælles-stofindtag ledet af shamanen hos indianerne, DJ's Cca-tiltag, dåben, oprindelig nærdød ved drukning, Sigurd Fafnersbane, den ægyptiske sarkofag, Odins ene øje... foruden de traumer som, tja, både forældre og frafaldne udbyttede for magt har skadet med til nødvendig oplæring i Kali eller til langvarig, midlertidig forsinkelse uden vejledning, men de vil alle føre til samme mål, som her, trygt, af sig selv som følge af startrenhed og års spirituel disciplin og leven-erkendelser. Brice Taylors hjerteskerende beretning har fremmet hende på hendes vej til kronen. Hun har unægtelig gjort sig dybdepsykologiske erfaringer til sjælscontaineren. Den har fået opfyldt kvoten i en seriøs håndvendning og er vågnet, det viser beretningen jo. Jeg vil tro mange har valgt lignende løsninger for at nå stopstregen i tide, denne tid. 1., 2. Verdenskrig også? Janok.

Endnu en god baggrund for "Miss Fischer...". Den bedste metafor jeg har set. Bedre end Potter fordi den foregår i en alment genkendelig hverdag, om så uddateret. Ja, hvor *er* meget uddateret, og tempoet vildt. Jes B nævner Bob Moore, en stor irsk healer og virkelig foregangsmand i spirituel udvikling. Som min lærer gik også han hos ham en periode. Jeg ansøgte i sin tid om optagelse men fik et pænt afslag – "din vej er en anden." Nå dengang, men ja, fuldstændig rigtigt. Godt nok brugte jeg via min lærer nogle af hans energiøvelser i nogle år, men jeg *tror* ærlig talt ikke de havde den store effekt på mig. Formålet var at jf den spirituelle aura, men den jf var allerede ret fin hos mig, jeg var bare ubevidst om den og skulle ikke jf i Kali. Øvelserne faldt andre svære, mig let, resten skulle kun afdækkes for transmutation, nu. Måske gjorde Bob Moore ret i ikke at videregive dem i bogform. De ville snart være overflødige for mange, endda hæmme. Søn 1/jeg får f.x. forbud mod al den slags, søn 2 kan kun ha' sit eget.

Sent på dagen uddybedes min erkendelse om at sex var slut for mig her i resten af Kali, fordi det ikke kunne lade sig gøre for mig at få bedre end jeg allerede havde haft og al integration fra den tid og på det felt var slut. Jan/feb var der nogle drømme med en ven jeg ikke mere ser, fordi jeg ikke kunne klare at han forbigik sit <3 for et lavere frekvent forhold. I drømmen fik jeg at vide at jeg gjorde ligeså! Det har jeg ikke været i stand til at se før nu, men det er til dels sandt at den sex jeg fik med xy – bedre end nogensinde – var en betragtelig del af attraktionen. Omfattende omgang med spiritualitet, seriøs, useriøs, s eller h, har det udslag, hvorfor sex (laveste niveau af do) næsten altid er med i religiøse skandaler. Nå, så bestod jeg også den prøve, og han var OK, bare ikke langt nok. **10. august**, svimmel bekræftelse: sex kan aldrig mere tiltrække mig på tværs af øvrig ruin forårsaget af Ånd, det Kali-udbrændthedsstade er slut, så en mand som ikke har alle kapaciteter i orden på de rette betingelser (i Dwapara) er udelukket. Jamen, var jeg ikke dér allerede '13? *Lille* jeg valgte ham jo ikke i første omgang... eller juli '19?

Nej, for jeg forelskede mig igen på trods af al ruin da jeg så den mand lyse jeg vidste var der, dér bag ved det, og troede at nu var han kommet frem. Måske gør han, men jeg skal ikke have med ham at gøre, med mindre alt *er* der, også hos mig. Der er sket en yderligere del-heling. Jeg har før kunnet føle mig magnetisk tiltrukket, men modstået. Det er noget andet *slet* ikke at kunne føle tiltrækning mere, *med mindre alt er gået op i en højere enhed*. Det betyder sammenlagt at der sandsynligvis ikke er noget parforhold på bedding før det ny liv *er på*. Det har jeg før sjusset mig frem til, men igen – *viden* er noget andet, og nu er det helt OK. Jeg vendte det med xx. Han er tæt på samme stade. Klart vi er sat sammen her – 0 sex mulig, også 0 inspiration... Igen er Miss Fischer metaforen – Jack lykkes heller ikke for hende før alt er på plads. Serien ville givet gå hen over hovedet på ret mange som ville synes den mindede om ”Det lille hus på Prærien”. Forresten heller ikke så tosset, nu jeg tænker over det, men lavere udviklet end Missen.

I første omgang overså jeg forresten navnet på bumsen der lå til heling. Velkendt, flot krop men i øvrigt aldrig attraktiv for mig var hans navn for genkendeligt til at skrive her, men igen: tilgivelse gør en svane (spirituelt rensende + kunstnerisk symbol, figurerede i mit første firmalogo) af en grim ælling. Ordet tilgivelse har som så ofte en extra dimension på engelsk (nærmere det basale, opr. sprog), kan betyde opgive al modstand imod, her laden krystalenergien bane vej gennem... ja, han/jeg er tilgivet – såvel som vennen også, som jeg bare aldrig rigtig ku' med, sært nok, Krebs som søn 1. Det er faktisk henad xy. Han dækker over hvem han virkelig er, men har sandt for dyden forsøgt at komme ud med det. Al respekt, ja. Men hvad skal man med at *føle* sig konstant koldt afvist samtidig med at der kærligt *siges* ”jeg vil dig”? Man må følge den dybeste besked i sidste ende. Vi sås i mange år før jeg tog beslutningen, men jeg har ikke fortrudt – der manglede <3. Folk om mig må være helt ægte, ellers er jeg det jo heller ikke selv! OverskriftEN.

Nogle læger i det centrale Kina har nu *direkte* informeret om at have iagttaget tilfælde der minder om middelalderens byldepest, Den sorte Død. Gad vide hvordan *det* udvikler sig. C19 er blusset op igen i DK som vi alle forudså, bare først i august her, på verdensplan før og værre. **11. august** og intet nyt, kun fortsat hellig startproces og varsel om ny del undervejs som kræver forberedelse – med lediggang. Gaaaab, og alligevel... i går slog det mig at processen kan sammenlignes med den der hjalp mig endeligt ud af rygetrangen. 1) jeg gjorde alt det rigtige for mig, men trængte, 2) Ånden satte mig til at gøre noget kh-socialt ikke-mig og ubekymret ryge videre, 3) i kølvandet var trangen væk. HVAD skete der? Jeg begyndte i sin tid at ryge for at være socialt *med*, ikke fordi det var *mig*. Senere gjorde jeg alt det der var mig, men det lå som en dyne ovenover. Jeg var nødt til at opføre mig som dengang for at Ånden kunne komme til byldemor og tømme den. Do nu, blot grundlæggende. Rørende enkelt, ikke? At leve det er ikke så let.

Men Miss Fischer hjælper, og fjollede Kali-film, og god mad og godt selskab. Og sol på plænen.

Puff, The Magic Dragon sunget af "Peter, Paul & Mary"

Puff, the magic dragon lived by the sea
and frolicked in the autumn mist in the land called Honah Lee
Little Jackie paper loved that rascal puff
and brought him strings and sealing wax and other fancy stuff
Oh! Puff, the magic dragon lived by the sea...
Puff, the magic dragon lived by the sea...

Together they would travel on a boat with billowed sail
Jackie kept a lookout perched on puffs gigantic tail
Noble kings and princes would bow whene'er they came
Pirate ships would lower their flag when puff roared out his name
Oh! Puff, the magic dragon lived by the sea...
Puff, the magic dragon lived by the sea...

A dragon lives forever but not so little boys
Painted wings and giants' rings make way for other toys
One grey night it happened, Jackie paper came no more
and puff that mighty dragon, he ceased his fearless roar
His head was bent in sorrow, green scales fell like rain
Puff no longer went to play along the cherry lane
Without his life-long friend, Puff could not be brave
So puff that mighty dragon sadly slipped into his cave
Oh! Puff, the magic dragon lived by the sea...
Puff, the magic dragon lived by the sea...

6. TIL DET

Op ad dagen dukkede der mere op om røg, kattermor vil gerne stoppe... røg er også bare energi – som formørker, skygger, kvæler Ånd(edrættet), og for fortsat at kontrollere/identificere sig med lavfrekvens (trygt, kendt, modsat Ånd) er man nødt til at fortsætte indtil ønsket om mere Ånd presser på – bemærk hvordan ikke-rygning er vundet frem. Osen gennemtrængte al gøren/laden, ”gav kvælero”, i st.f. sjælero, henad den hyppige erstatning: trøst- eller overspisning, som jeg konfronteres meget med lige p.t. hvor så mange smårest-energier søger hjem og gør jf usikker, men jeg ikke kan foretage mig noget – al Kali der skulle gøres er gjort færdigt, alt der skal til i det ny ligger klar og aktivitet med begge ville tage energi fra dette. Røg, overspisen/-handlen, spiritus giver jf i det lavfrekvente spektrum. Humlen er at man ikke kan smide sit eget ud, kun erstatte det med noget kvæl udefra eller sjæl indefra. Sprittere er ofte meget spirituelle mennesker, f.x. At udskifte sprit med spirit er bedste løsning, men som røg o.s.v. duer det kun, hvis beslutningen er *ens egen og sand*. Hvis ikke, giver alt kolde tyrkere.

Der pippede en sms ind med spørgsmål til karma, og jeg kom yderligere i sving. Karma er konsekvens, men hvorfor virker det sådan?... Det er velkendt at store vandsamlinger – søer, floder, havet – udøver tiltrækning på specielt følsomme mennesker. Bjergmassiver udøver en anden slags. Hver er en stor mængde specifikt element, de tidlige guddomme, titaner, jætter, delmængder i helheden, stærk viljekraft, gryende intellekt. Man fortsatte over planter, dyr og menneskeformer i guddommene i takt med sin udvikling, faktisk mere og mere forædlede sammensætninger af element-energier. Mellemting kendes både fra græsk og ægyptisk gudeverden (½dyr), og af mange grunde associeredes guder også tidligt med div. himmellegemer som jo ligeledes er delmængder af Ånden som vi og Jorden, blot meget store. De er inkarnerede større søskende, forstod man. Mose kvantespring var at se, alt var den Ene. YV var ingen mindre Gud eller Brahma for dette univers. YV = m/k, strengt taget. Mose beretning er en ægyptisk ypperstepræst/tronarvings gennembrud til en højere sandhed og hans offer herfor.

Tilbage til tiltrækning. Store delmængder tiltrækker, fysisk registreret som tyngdekraften, og er ultimativt den balancerede Ånds tiltrækningskraft, og da alt er Ånd, også det lavfrekvente, handler livsrækkerne om at erstatte ubalanceret administreret lavfrekvens med balanceret for vækst. Vi oplever, skelner, føler ind, opløser, fokuserer og transformerer og transmutterer endelig for at kunne leve Ånden hele vejen ud balanceret. Den kan ikke nå helt ud før og fastholde/tiltrække det vi *ønsker*. Essensen af ”vend den anden kind til” er at lade være at gengælde ondt som vi har tiltrukket, beslutte noget bedre, altså første fase. Ikke samme som at invadere ondt for at spille martyr. Yeshua sagde udtrykkeligt at man skulle ty til stikkerne, hvis man ikke blev modtaget vel. Ved at erstatte alt det øv som andre sendte ud og ind i os med vort eget ah samt hente øv vi selv projicerede ud hjem og transfor/mutere det vil der tilsidst kun være os selv tilbage i lyspletten, d.s. som Ånden, 1. Jeg ved ikke meget om indisk sprog, men man kan jo regne *noget* ud når Maha = højere og Vishnu = balance. Nåda, var det alt det som var på vej iflg. natnyt?

Villa Fjordhøj er ved at komme i gang igen, jeg rang i dag. Det var rart at høre. **12. august** og med forståelsen af røg-processen i går blev ”lagenet trukket op over hovedet på liget” omsider efter obduktionen. Karma slut, ikke mere at opspore, mål! Både Puff/Kundalini og tankerne om karma og røg og det hele går op i en nydelig enhed med den her drøm. Jeg er nået ned til det rene krystallag og kan (efter lidt reaktioner fra hals/mund, vist) forudse den ultimative proces, vielse og genskabelse – vejen går videre, muligvis skal liget brændes først... ud på dagen fløj Puff lidt endnu. Sangen har 3 lag vemod: det overfladiske tab af barndomsfantasiens, tabet af Kundalini og genvindingen. Alt det kendte som ikke ville lykkes, bare var tomme håb, en papirdrage, forlades, og det er godt at vokse fra, men det var noget man sled som et bæst for, og hvad nu... nå. Foreløbig har jeg kriller i halsen som varslet. Er det røgen fra kremeringen?!

Sidst på dagen kom der nogle tanker om rigdom. Jeg har kun været forholdsvis rig sammen med xx, derpå selvstændig på messerne, så blev det taget fra mig igen og xx spædede til indtil xy, og nu er det igen xx' rigdom der bærer, selvom jeg har en sjat som lige p.t. bare står. Jeg har aldrig haft seriøst behov for at være rig, bare for at have nok, og det kneb kun da mine to første børn var små – og løstes ved xx. Det var tilfredsstillende at være økonomisk selvstændig på egne betingelser, og jeg ville gerne være det igen. Med xy havde jeg en ret speciel økonomisk selvstændighed idet jeg fra starten lånte ham et beløb som han samvittighedsfuldt afdrog mdl. med sin konstanthjælp, og det levede jeg af. Vi havde nok, ingen anden gæld, ingen nød, og hver gang han havde afdraget færdig viste det sig at der lige måtte lånes noget igen, til bolig, til bil, til hus, således at den ordning på mystisk vis fortsatte til vi skiltes, tilsidst også uden gæld til hinanden. Efter xy var jeg på det nærmeste mere ved muffen end før, sært nok. Som alt andet er penge blot energi, styret af bevidsthed, fattig og rig er bevidsthedstilstande.

Xy havde et meget ambivalent forhold til samfundet som jeg delvis gav ham ret i og gik med på – hvordan ellers undersøge noget? Med hans store frihedstrang så han samfundet som slaveri, og via ham fik jeg meget øje på dets skyggesiders gennemsyren alt, hvor jeg før mere havde haft et delbillede via min naturopat-uddannelse. Han hjalp mig til at se hvor mørket var ekstremt, men jeg fik også indblik i hvor nemt det var at fare vild i konspirationer og selvmodsigelser. Det er en lettelse at se det i *bakspejlet*. Jeg har prøvet i flere omgange at lave alting selv, med xxx, med xx og endelig med xy, og jeg priser mig lykkelig over at leve i efter-industrialiseringen. Det er noget lettere at gå i Bilka/Ilva end at fabrikere alt. Det er sjovt at lave *noget* tøj selv, men bliver kamp hvis man altid skal være i sving med at dyrke/jage/passe, høste/flå/klippe, vaske, karte, spinde, farve, strikke, væve. Det er rart at gå ad stier når man har lyst, men *tak* for vejnet, cykel og bil, og skønt jeg synes der er for meget regel-rytteri, larm, lys- og energifråds bliver megen natur dog nu genoprettet.

Det går den rette vej, de skal nok få reddet Amazonas og rensset havene, og alt det er passé for mig, det var tidligere liv og der er nogen til at overtage efter mig. Nu er det hele et spørgsmål om bevidsthed, at udsende balanceret og modtage samme. Jeg ved godt at hvor der er høj bevidsthed vil også lav tiltrækkes af den kedeligere slags, tja, så kan den sole sig i den rette og vil blive løftet til sidst uden at få ufortjent opmærksomhed – nu, i DK; men ikke engang SB slap for den slags, så jeg er forberedt. **13. august** afspejlede til dels søn 2s aftenudtryk for usikkerhed om han vil lykkes med sit forehavende, primært at kunne manifestere sin krop som han vil have den, snarlig. Hvor jeg er sikker på at bevidstheden kan manipulere meget med opfattelsen af kroppen, alder, tilstand, er jeg også ret sikker på at vi ikke kan lave det fysiske udtryk totalt om – Knightley til Jolie – på *dette* stadium. CCa skrev om en gammel troldmand som havde lært at opfattes som k, men også at det var et meget svært træk, a la ”at vende vrangen ud på boblen”.

Til min undren blev jeg meget berørt af sønnes spørgsmål, endda bange for (”hans”?) fiasko. Så skød jeg det væk – hans liv er hans, ikke mit, hvad der end sker er det ude af mine hænder. Natnyt meldte at naturloven bringer os den vej når man gør som vi og at lille ego sku' ta' at ermykeb sig, at overgive sig fra 99-100% (!) er løsningen. Derudover at alle detaljer samledes til 1/1, at jeg havde indbygget rigdom, at slutrens foregår i f.m. en omfattende snarlig integration. Alt samles i mål/startkøen, lyset vælter direkte ned over vejen – min lysplet har nået zenith – og endnu er det omsorg, ikke udøven. Slutrens er helt klar – krillerhosten er allerede væk, men op til den var der sart tandkød i usædvanligt nok venstre fortandsområde, endnu ubehageligt hudløst. 0 øjensvimlen dog. - Søn 2 rang til morgen efter en sms til ham om naturloven. Havde han været lovlig grov?... hihi, det var præcis det jeg havde slået på ang. evt. modstande at overvinde, havde bare haft svært ved at udtrykke det – han administrerer sig selv fint. Blidheden er med.

Op ad dagen kom der tanker igen om det jødiske navn for Ånden, YHWH eller YW, muligvis udtalt YahWeh... flere muligheder (se bl.a. MM 25.maj). De første symboler på m og k var typisk \wedge og \vee , træffende enkelt og nemt at indriste. YW er nu en fin billedlig udvidelse. Ms stang med den lille

kløft foroven og k med den store forneden. Så er der lydene. På dansk er de næsten de mest modsatte i alfabetet – y, w, også på engelsk ”wai/(double-)yu”. For øvrigt også som A og V, som de første symboler ligner meget, nok ikke uden grund. Alfa-mænd, ikke? Og v’r, w for woe, får kvinder bare, ikke?! Wo-man. Male og v/female. Leg nu bare med! Det er i det mindste egne tanker, ikke lån... hvilke lyde er i samme familie? Fra halsens dybere vokaler til mundhulens mer overfladiske f: a, e, i – o, u, y (mellem i og u på vej til tunge-konsonanter), til tungens dybest overfladiske m: h, g, k, j, l, n, d, t, s/z – og læbens overfladiske m familie: v, f, b/p, m, w – det er tydeligt at A/YW er de yderste i spektret mellem de faktisk 4 køn der er...

2 f og 2 m = 4 til hver person, ganske som på DJ's naguals, som jeg, og ofte ombyttes i/y og a i ord over afstande, Isis bliver Astarte o.s.v. Der er 4 urlyde: a, i, k, w, f.x. Sprogeksperter vil nok give mig nogenlunde ret, hvis ikke de hellere ville hænge mig i foragt for ikke-boglige, ”useriøse påstande”. Jeg har nu altid syntes at uafhængig tænken er meget seriøs, basis for den boglige – nåja, af og til mindre seriøs... For at nå resultater må man risikere at dumme sig, i.e. erfare, og bogtryk sikrer ikke. Problemet var altid for megen pengetænkning. - Søn 2 har for længst defineret de 4 køns tekniske særkender på div. planer. Der er altså et sandsynligt grundlag for at Ånden blev ”Aia/auwa” i alt fald på en stor del af det gamle kontinent, ”I” på engelsk, ”jeg” på dansk o.s.v. Jeg gad vide hvad de spekulationer kom af? Er jeg så tæt på Ånden, over urlyden? - Endte dagen med at se en islandsk serie i 2 afsnit, meget enkel, meget forudsigelig, men var den korrupte matrice rent faktisk ikke lige det? ”Hold al nøgen sandhed nede med magt, og du vil sejre”, i f.t. gamle Jyske Lov: ”Betal hvad du skylder, og du skal leve i fred.”

Det blev alt for sent, men det plejer der at være god grund til. **14. augusts** natnyt synes magert, er det bare ikke – jeg står på selve det nøgne, hele grundfjeld i lyset, tilbage ved det oprindelige. Her husker og trækker jeg mig fra al m/k- og barndoms ubalance, ind i min enhed bag, 3=>1. Al ego overgives nu. Hele scenariet mindede om den islandske serie, som indeholdt al den s Kalikarma vi forlader. Løgn, undertrykkelse af k, historien selv blev befriet af magtens åg – af en k. Hvordan kan det også være anderledes? Det er jo f der sidder inderst. Hvem har nogensinde hørt om at m befrier m? M kan kun kon- og destruere. F er bevidstheden, årsagen – det er forskellen på vokaler og konsonanter. De sidste klæder de første på, så de første må trække sig baglæns ud af dem. - Forleden nævnte søn 1 at Graham Hancock (vistnok) mener at Sitchin (Kry, Ff) vist havde ladet sin vision løbe lidt af med realiteterne. Hancock er meget naturvidenskabelig, grundig og vidende, med stor respekt for de vediske sandheder, skrifter og troer, men har så vidt jeg ved endnu kun kradset i overfladen af sit eget ubevidste v.h.a. Ayahuasca.

Sitchin var led i at rydde min bogligt-religiøse indlæring op. Altså må han være *tilstrækkeligt* sand. Det kan selvfølgelig betyde at selve det at befri sig fra G.T.s nu forkrøblede dogmatik var formålet, ikke binding til et nyt dogme; men hans udlægning passer så godt med den så tydeligt fornemmede kosmisk/åndelige sandhed bag at krystalvejene kunne passere. Sitchin ønskede at bringe sit jødiske folks åndelige skrifter tilbage til fordums sandhed, se sandsynligere muligheder, også i lyset af vor tids højteknologiske forståelse – at skrifterne muligvis var beretninger om højteknologiske entiteter, og deres sandhedsværdi er gentagne gange bevist ved at urbyer er fundne ud fra deres eller endda mundtlige overleveringer. Jeg tror mest på Sitchin, men allermest tror jeg på min intuition. Han passer bedst til den. Og det fører retur til søn 2. Skal man kunne flytte sin lysplet til en position hvor kroppen har andre karakteristika skal man *helt* op over positions-hukommelsen, bundet til fibre. Over dem husker man sin Ånds-id uanset position...

Ved traumatisering blev man splittet lateralt i separate id'r der ikke kendte hinanden (en flugt- og overlevelsesmekanisme), fremragende til agenter. Man kunne lagre info i nogle og ikke andre og lave ”nøgler” til infoen fra en valgt, overordnet hverdags-id. Personen kunne endda være totalt uvidende om det hele, en ”sleeping bomb”. Hypnose (søvn, trance) kan selvfølgelig afdække *noget* som dybere lag end dagsbevidstheden, men nok ikke nå dybt nok på kort efterretnings-sigt. Der

skal arbejdes målrettet med det over tid, som jeg har gjort. Måske var nogle af de id'r traumerne skabte meget lig tidligere liv personen havde haft, så positionen var et velkendt sted, ikke kunstigt skabt. Det forklarer hvorfor f.x. xy grundet sin traumatisering gik tilbage til en oprindelig livsform – satyren. Trods alt på sin vis et sikkert, dybere sted, og velegnet til at afslutte hans karma. Ligesom jeg formodentlig gik tilbage til min oprindelige, sylfiden, af nøjagtig samme årsag. Men i denne nattens nyt sluttede vejen. Jeg var fremme og lyset i zenith...

Natnyt har ret m.h.t. isolerethed p.t. Faktisk siden episoden sidste sensommer hvor jeg sansede selve strandparken fjendtlig, som Torrig i '17. En telefonsnak med søn 2 hvor han blev lidt stejl nys, et kort besøg hos søn 1 i går med et glimt af konflikt – det går lige durk. Jeg kan takle det, men reaktionen er stærk, som fra en hel togkupé tidligere. Søen 2 rang aften og fremlagde en teknisk forklaring som ikke rigtig sev ind, om at alt fra verden går rent ind uden nogensomhelst filtre på dette stade, men meningen sank først ind da jeg havde erkendt at et humørfald efter besøget hos søn 1 skyldtes lige netop dette. Jeg mærker al verdens ubalance nådesløst klart, nu al min egen sidste transmutes. Så jeg ringede tilbage og bekræftede. Jeg præsenteres for at mekanikken vil føles sådan og sådan i natnyt, oplever in vivo, erkender, og det er viden. Han føres meditativt igennem de tekniske sammenhænge og erkender hvordan de føles, ved uden at behøve at opleve. Det er gjort før. Til gengæld er han knap så balanceret – livserfaring er *min* fordel, livskraft hans.

Kremeringen er i gang, har været det en uges tid og føles a la eucalyptusolie eller kold gennemtræk fra solar plexus op gennem halsen og helt op i munden (hvor der også var ”brandsår”, nu helede). Flygtigere end gammeldags halsbrand, men ikke behageligt. Det giver trang til at spise uden reel sult, så jeg er obs. Peristaltikken har også været sær i nogle dage, som om den ikke orker at hælde helt det ud der skulle i f.t. indtag og i stedet samler sammen, dog uden at jeg føler mig proppet. Natnyt **15. august:** 6. plan finis, karma endt, men jeg skal videre her, ikke over (dø). Processen foregår bare endnu indad, hvile er imperativ og vil afsløre de vundne fordele, og desuden er jeg alt for sart til udad endnu imens transmutationsprocessens sidste suk foregår. Kapaciteten øges støt derved – og *kremeringen er fuldført*. Lige nu falder Fønix til ro efter den noget rystende proces, jeg renser min fjerham, heler de helt store stækkede svingfjer (højre overarm) og samler i samme ombæring den fugtede aske sammen til sidste step. Al bevidsthed er optaget i processen.

Jeg vågnede til præcis samme følelse af stress som nat-Fønix – en enorm rubinrød ørnefugl der sænkede sig ned over mig og landede på først venstre, så højre skulder – i første omgang udtrykte. Min stiltfærdige adfærd og blidt rensende strygninger af dens fjer med plejende olie (fjernede den brandfarlige mineralske) gjorde den rolig og tillidsfuld... samme måtte jeg foretage i morges. Altså dybe vejrtrækninger, centrering. Det tog nogen tid før jeg syntes jeg hvilede nok i mig selv til at starte dagen. Fønix i drømmen mindede om udkastet på staffeliet, dér har Fønix samme fortrolige position nær Merlins skulder og hals, og søn 2 har et første billede jeg malede år tilbage af Fønix oppe hos sig, lige steget af asken i al sin rubinrøde fjerpragt. Intet er tilfældigt. Men skete Fønix-processen ikke i Ff? Nej, den *indledtes*, nedfra. Ilden flød ud gennem alle forberedte krystalveje og rensede op, nu er det fuldført. Klar til sidste stadium, krystal/lyslegemet, det alkymiske bryllup kejser/kejserinde. Jeg er så tryk som aldrig før. Alt sker af sig selv og er kun godt.

Der var hints til min mor og fars skilsmisse da jeg var 2½. I min barndom var den, med dens ret extreme resultat, næsten totalt fravær, nærmest ét 10 år langt skrig. Børns hjerter er trofaste. De opfinder alle mulige rosa slør for at redde deres forældres ære... for egen overlevelse, til dels. Især hvis de ikke er lykkelige hvor de er. Det tog mig mange år at forstå at skilsmissen var en nådegave, at huske at jeg ikke havde været lykkelig inden og aldrig ville være blevet det var mor forblevet i det syge forhold, og at det ikke var min skyld, selv om jeg blev mors billet ud. Min far og søskende var absolut ikke de guder jeg havde gjort dem til af nød. Det arbejde gjort, hvad mangler der så endnu for at kejser og kejserinde kan formæles på de rette betingelser? At tilgive far? Han var godt nok et sølle skvat, som så mange fine mænd i den tid. Hvad kunne de blive andet med deres

ødelagte mødre, som farmor? Den islandske serie om igen. De var intet uden deres koner at trampe på, kuede, føjelige, mens de tog al æren. Men jeg ser og tilgiver, han vidste ikke bedre.

16. august, end et nøk ind, jeg fortærer sidste energi der holdt det gamle livsstof sammen (asken knaser i *tænderne*), og skønt jeg kun kort delvis fik opfyldt mine ambitioner gjordes det viist – den m jeg selv skabte i st.f. min far var vellykket. Den ubalancerede frisatte energi balanceres med kærlig tilgivelse og opsuges til en ny start som er heldig (torsdage er heldige, balancepunktet i ugen, torsdag den 1. præmiestart), ”rent stof” lægges på sengetøjet – hvile, væren er stadig imperativ. Stoffet før undertøjet som livet filtreres over gennem fra 2.att. er der, det rene før en ny krop i sengen. Lige nu har jeg *næsten* ingen, kun rent urstof, ikke nok til det ny. Det sætter hvad søn 2 sagde i relief. Når alt stof udskiftes, der intet er til at bremse opleves al energi, især ubalanceret, nådesløst klart som i drømme: 0 slør mellem 1. og 2.att. Allergi skyldes protest fra Ånden over traumer, og når det er el, elektroniske eller bio-elektroniske signaler er det ultimativt. Jeg har altid reageret ultimativt, men først nu forstår jeg fuldt at udnytte det i st.f. at undertrykke.

Ultimativt allergi er også xy og søn 1s situation. De har denne hudløshed medfødt som en nådegave, men samtidig er de stadig for id med undertrykkelsen så <3 ikke kan få fuld tilgang igennem slagterne, hos den ene med selve <3, den anden talenterne. Så føles det ikke just som en nådegave. Selve tilstanden vil løse dette – i sidste ende. Altid temmelig nær, vi sidder på den i mere end én forstand. Faktisk vil jeg sige at den såkaldte hudløshed har at gøre med at Ånden bag fra start af inkarnationen har været der i for stort et mål for stoffet, der knap har kunnet holde det – som smør fordelt over for stor en skive brød, tyndt, hullet. Som Bilbo siger i Ringenes Herres start da han har levet over sit egentlige tidsspand p.g.a. ringens energi. Eller, man kan sige at vi var forberedt på en udvidelse fra start og det vi havde med rakte kun til udvidelsen kunne sættes i værk. Det er i alle fald den besked jeg lige fik ned, nu hvor jeg sidder og har den i udsigt hjemme i sengen som anbefalet. Jeg overvejer at skifte sengetøj, bare for at være med på natnyt...

Men jeg gad ikke. Det er 30 C p.t. Jeg slak sol på plænen og tog bad i en blind buskvinkel efter at have gennemgået en %-liste søn 2 kreerede nylig: hvad foregår på de afgørende tærskler i vores udvikling. Jeg har gjort det før, gav den bare en extra skalle og holdt op imod min. De passer fint sammen, men det er utroligt som han kan koge ned i en kort sætning hvad oplevelsen kræver en hel bog for at komme ud i alle kroge med. Indtil videre kan man dog næppe generelt undvære min og nøjes med hans. Sent på dagen kom xy dæleme igen op. Jeg savner samspil og skabelse med en ligemand, men har forstået at Kali ikke underbygger dette skønt vi er tæt på Dwapara, at han i alt fald ikke var færdig med traumerne der skyggede for <3 og at jeg ikke selv er påklædt dertil, altså videre indad med Karlsvognen. Alt her hos xx viser det: 0 spændinger, 0 udad, 0 sex, 0 inspiration. Jeg blev endda kort i tvivl om et kærligt parforhold overhovedet eksisterer på mit plan mere.

Kunne man så bare/kun have hygge-sex her? Men det er jo irrelevant for mig, for hvis jeg ikke føler en dyb kalden kan jeg ikke, kunne aldrig sex. Xx er meget spirituel, tæt på lige, tilliden er 100% men væsens-id er 0 og skiller os, det var hans overflade-balance der tiltrak, og den har jeg nu selv. Der var 0 fælles da først børnene var flyveklar. Jeg så muligheder med xy, men overfladen var i vejen. Igen, som med xxx. Tankerne gav genlyd i natnyt **17. august**: vil jeg ofre den højere proces for gammel gris og snarlig død? Nok er det lidt træls, men **NEJ!** Et uvant symbol optrådte: en sort ibis. Se, *det* er spændende, jeg har aldrig haft noget med ibiser eller med symbolet i dette liv men ved, det er et ægyptisk gudesymbol. Re-intro de ægyptiske mysterier + Sitchin. Thoth var gud for visdom, skrivekunst, retfærd, alkymi (vist opr. ”ægyptisk kunst”). Han beskyttede og hjalp Isis med at gendanne Osiris (senere herre over underverdenen), havde selv adgang dertil, og deres barn Horus mod Seth (dødsguden) så han kunne arve Osiris. Mere – i næste kapitel...

Spirituel %	Opmærksomhedsfeltet Astrale felt	Sindet Æteriske felt	Instinkt (handling) Fysiske felt, rod
25%	Kampen for at forstå matricen er overstået, ikke længer vigtig for én ovenstående stude kom jeg på (19 år) med xxx som indførte mig i	Kampen for at forstå hvordan man skal styre, kontrollere, strukturere er overstået	Kampen for at få det man gerne vil have her og nu er blevet ligegyldig for én
30%	Den skærende smerte af sorg har ikke længer nogen magt over én, handlingslammer ikke mere tiden med xxx – smerte, svigt, sorg – men uden indflydelse på videregang med den spirituelle trækvogn (20-30år)	Når man er ved at drukne i sorg, fastholdes fokus alligevel på trods egen-personlige handlinger	Vreden, når den indtræffer, kan ikke længer styre ens
35%	Som om man egentlig er lidt ligeglad med det meste, én stor "ná, og hvad så?"- følelse start på biopatstudiet, ny partner (30-40år) – ingen modstand imod at gøre hvadsomhelst, husflid, hobby	Intet man mødes med kan man ikke få herredømme over, hvis man gives tilstrækkelig tid	Bare at gøre et eller andet, uanset hvad, er tilfredsstillende
40%	De tankeformer der gennemsyrrer én fra hele kloden er ved at miste taget, magten over én psykoterapi, frielse af kh, egne idéer fremkommer, schizofren	Fornemmelsen af fuld væren ved bevidsthed mens i hypnoseagtig nøjagtigt og gør følelse, at læse sig selv, mestermøder, Lone, SB (35-45år)	Man mærker intimt og alt det man siger
45%	Den angst man havde for fremtiden har ingen reel existens mer intet i kh skræmmer mere, alle redskaber haves til at klare alt – gåen selvstændig på alle måder (45-55år)	Der er intet længere i verden der tvinger til at gøre noget man ikke ønsker at gøre	Der er ikke længere nogen udfordring man mødes med som overvælder (med voldsomhed)
50%	Oplevelsen af at man er det eneste væsen til stede i den verden man er i vejleder for de der vil på vejen (egen vej, beskeder) skiftespor, sart, medium, egne bøger, billeder, visemelodier (50-60år)	Oplevelsen af at de eneste tankeformer der kører gennem ens system er ens egne	Kun ens eget inderste væsen betyder noget nu
55%	Oplevelsen af endelig at have fået åbnet for tilgang til Åndskræfterne Åndsflow øges i f.t. verdsligt (er lært), stop på messer, billeder/musik ebber, skrivi øges, Ånd prioriteres nu (60-65år)	Endelig plads til hele verden inde i ens sind	Man <i>gider</i> (orker) ikke gøre noget man ikke selv vælger
60%	Opleves som gevaldigt løft opad, som står fødderne ej længere på jorden SB dør, Eva dør, ny start med xy, over Jorden, ingen "realiteter" mere, påtvungen handlingslammelse (60-65år)	Livets realiteter mister totalt deres slagkraft på ens sind derefter normal igen	Kortvarig handlingslammelse, igen
65%	Nu gentager man ikke sine egne fejltagelser mere slut xy, død fra al gammel verden, ingen gentagelser (karmafri), oplever ingen fejl/gøren mer, generelt tavs, villigt/uvilligt (62-65år)	Intellektuelt gryende forståelse af hvad det vil sige/kræve ej at begå fejl	En vis paranoia – værnen sig til hyperforsigtighed med sigen/gøren
70%	Oplevelse af en enorm mængde kraft der hamrer ind i ens system influxes af stor effekt, varme efter kulde, musik, lyd – Ssp skrives	Oplever en varmende fornemmelse gennemstrømme/over tage ens system	Hver handling man udfører, hvert ord man siger er musik i sig selv
75%	Oplever utrolig grad af fredfyldthed sænke sig over én fred, tid hos xx i start med Torrig-kølvand har lagt sig, kosmos' indvirkning aftager (64-65år)	Livet i universet griber ej længere om sig inde i ens sind	Ens handlinger er ikke længere drevet af det universelle liv om en
80%	Oplever stærk væsensudvidelse, ræk-kende ud til yderste egtl. selv (MV) væsen ved at være 1/1 med MV, følelse og handling (64-65år) – Kry skrives	Oplever en følelse af netop at have fået adgang til ALT der er til	Oplever at hvert et ord man siger, handling som gøres, tilhører MV
85%	Oplevelsen af endelig at få tilgang til alt man har brug for har al tilgang, men er endnu ej 1/1, fatter universets love ved <i>viden</i> (65år) – Ff skrives	Oplever de universelle principper er blevet fuldstændig afklarede for én	MV opleves i alt man siger og gør
90%	Opleves nu 1 med alt der skal til at ske i den verden der deltages i nu starter af fremtid, endnu balancejustering, bundforståelse af Åndslove ved <i>vid</i> , al handling Ånd (65år) – MG skrives	Opleves endelig at have forstået det Åndsvidenskabelige system til bunds	Alt man siger og gør er nu efter de åndelige love
95%	Oplever at alt er bevidst om ens egen, personlige væren her i verden alt samlet i NU, balancearbejde endnu, <i>bevidst</i> om at alt er forbundet med alt, 6.plan slutter, al energi frigives til død eller ny skabelse (nu) med højere kapacitet (65-66år) – MF skrives	Oplever nu væren bevidst om ALT der er til i existensen	Oplever at alt/alle ved hvad man siger og gør

7. KOMMENDE LYS

Thoth/Tahuti menes ophavsmand til geometri og hieroglyffer, mystikeren, herre over al natur og guderne, id med Hermes Trismegistos, magikeren over alle. Sitchin dechiffrerede ham søn af Enki, første (egtl. 2.) ”gud” der betrådte Sumer, Mesopotamien. Enki blev den senere slange i træet, selv fuldbefaren videnskabsmand. Sitchin fremfører mange sandsynligheder, fortjener læsning, da især når natnyt bruger dem til at fly mig sandheder. Iflg. Sitchin tog Thoth en tid til Mellemamerika. Da Stillehavet i høj grad blev befolket fra Amerika kan man jo så spekulere over navne som Tahiti i lyset af vokalombytninger fra sidste kapitel... eller Hawaii (awa, aia). Ibis er h, ses ikke mer i Ægypten men ofte langs bl.a. Australiens (igen!) kyster, er endda set heroppe. Men denne var s, for det handlede om ny skabelse i stoffet, hvis essens er s. Jeg/Thoth er i gang, med hele den ny fødsel, og det ville sex trække ned, 1) fordi der ingen lige partner er til det p.t., 2) fordi det generelt er lavfrekvent, altså risikabelt med så tyndt stof... sex og død er i integrations-familie. DJS velgører advarede hans team derom. En dag skubbede han hele flokken ind i et højfrekvent område. Bortset fra 2 der havde lyttet døde de nær.

Sex er livsfarlig på det her stadi i denne tid. Det er en anden slags integration det gælder. I natnyt var sfæren fyldt med lysende h, røde og s partikler. Frisat og fri Chi, Prana. For at skabe i s krævedes herredømme over, samling af først de h og de røde, livsfunkterne, derpå samledes de s, og det var i den fase at den s ibis viste sig. I går sammenholdt jeg min søn 2s førnævnte glimrende liste med min egen proces. Da jeg ikke i denne del af processen er særlig digterisk har jeg valgt at bringe resultatet efter sidste kapitel. Et værre mas at få det samlet... Thoth var skrivekunstens, ikke digternes gud, og tiden er inde til at knytte videnskaben til Ånden igen, som Hermes Trismegistos uomtvisteligt gjorde. - Søn 2 og jeg har haft en hel del kontroverser fordi jeg mente han godt kunne bruge lidt ydmyghed. Han blev vred når jeg sagde det, hans Ånd skulle ikke underlægge sig nogen andens... korrekt, alles Ånd er den Ene, men vi er ikke alle Trismegistos. Dog kan vi vel respektere, lære af hinanden. Hvis denne anden ikke opfører sig ligeså – høfligt farvel og tak.

Det betaler sig at se *alt og alle, indeni som ude i spejlet*, selv tosser, som potentielle lærere. Spejlet har lært mig meget, men han vil kun lytte til den rene Ånd i sig selv for vejledning, har brugt så lang tids omhu på at rense linjen så han er nær 100% sikker på den, og hvis alle var lige så rene var alle enige. Det vil jeg lade ham. Det er heller ikke så meget sandhederne i sig selv det gælder her, mere en mildere holdning til spejlet. Hvorfor kun bruge den indre kilde til at nå frem? Nej, han har ikke meget brug for det, sidder også netop isoleret, som jeg, men det *er* sket at noget herude, typisk jeg, har givet ham en AHA. Ja, man risikerer tidsspildende knaldhætter herude, og vil *møde* dem – med sådan en holdning... han er ikke ukærlig, bare lidt hastig (angst?), ungdommens rå kant. Mange vise har været ex-kriminelle (dogmebrydere), Kuthumi gennemgik en toseanstalt, nogle fløj hengivelsesvejen, intuitive uden stort intellekt (jeg hører søn 2: ”Pff, romantisk vås!), alle nåede, når frem fordi den indre matematik har så mange udtryk i spektret mellem de 2 hovedveje m/f. Han foretrækker én rute, jeg den gyldne middelvej. Derfor den kombinerede liste.

18. august, og omsider kom noget igennem fra januar som har spøgt siden, sidst 9.-10. august. Jeg forstod pludselig *helt* en drøm med vennen som jeg ikke ser mere. I drømmen søgte jeg at køre fra ham i bilen, halvt i spøg, egtl. ”springe ham over”. Men jeg skulle gøre a la ham, trods smerten lægge afstand til den partner der havde mit <3 og nøjes med den lavere frekvente på ubestemt tid, den lavere her 0 fordi tiden ikke underbyggede, der kunne kun længes. Jeg roser mig af at jeg ikke gjorde helt som vennen. Matricen finder det dumt, men jeg kan ikke leve med næstbedsten, nå, så må jeg altså leve alene, godt nok hos xx, men ikke beregnende skønt han *er* ”næstbedsten”. Jeg indrømmer den overfladiske lighed, men holder mig for god til sex på falske betingelser, lagde afstand til vennen/xy. Alt stritter ved tanken, undtagen clitoris. Jeg får *bogstaveligt* talt kvalme ved

en sådan foragt for *sig selv*, ikke mindst, for Ånden. Hvor er <3 i det? Det uvidenhedsstadium skal være slut hos en partner til mig.

Hvorfor optræder det nu igen? Jeg har da vidst det længe? Jeg var villig til at bære over med xy fordi jeg troede at han ville indse det på falderebet. Da det ikke skete, måtte jeg trække mig. Han var enten virkelig forelsket i noget lavere frekvent eller også gjorde han som vennen. Jeg har tænkt over om noget måske ville genoplives mellem xx og mig, men bestemt nej, og jeg har ikke prøvet. Men jeg kan se af drømmene op til nu at det alligevel har været et hængeparti (bleer, kompost der emmede). Det forklarer også lidt pludselig sarthed i skridtet igen... nå, nu er *det* altså på plads, umiddelbar *viden*. Og minsandten om ikke natnyt bekræfter! Hihi, jeg bekymrer mig absolut ikke om jeg kommer den rette vej. Ikke én tanke er "tilfældig". Siden 16. har jeg uforstående igen haft partner ja/nej på dette stude oppe at vende, og det viste sig at være dybdetemaet; men iflg. natnyt komposterer det nu og "Askerød" kalder, kombinationen af h, livskraften Chi og de s partikler. Skønt virkelighedens Askerød ikke lige er mig... men det er stadig dér, vennen bor, altså også jeg – 0 fremtids partner. Tja.

Jeg er nået ind i det allerhelligste til videre heling, i kontakt med "Dronning Margrethe" som igen i sorg må tilgive at min m ikke var klar, men bliver det i det ny liv. Hvad "Margrethe" betyder har jeg ikke tjekket på nettet, men Mar = hav, Maria, og Grethe? F for Gareth? En af de reneste riddere om det runde bord, skønt ikke til den "farlige" plads kort før opløsningen, det var Galahad, som ene og sidst af alle legenderidderne drog til himmels (iflg. nettet). Galahad er en sen, lidt søgt tilføjelse der lugter af hyperkristent suppeopkog på Arthur/Lancelot. Rent bortset fra at Margrethe er DKs dronning, kvalivare og desuden min, synes jeg egentlig navnet borger for kvaliteten, og jeg drager jo heller ikke op nu, jeg bliver – vil næppe dræbes af en Lancelot ved en ulykkelig fejl sluttelig. De to historier minder meget om hinanden, begge G'r bliver skyld i/varsler Arthurs-guddommelige-regime-med-ligeværdet-om-det-runde-bords ende. Sidste bastion for det gamle, første for det sidste ny, og så forfaldt alt i Kali. Ikke helt galt, og vi er igen i en overgangstid, nu modsat.

Jeg kunne ikke dy mig alligevel og slog Marg(a)rethe op. Iflg. wiki er det gr/latin for persisk "perle" - fra havets (Mar) bund og symbol på renhed. At den skabes i en musling associerer extra til k og Maria, og alluderer "ren" mand, synes jeg. "Gareth" optræder ikke før Arthur-myten og er walisisk/engelsk for mildhed (gentleness). For muslingen er det en torn i kødet, og det var han vel *også*, sværd, skæbne og det hele – en god metafor for et liv i en umulig tid at være retfærdig og mild i. Så i det store og hele var mit gæt for Margrethe ret kvalificeret. - Sent på dagen kom et lille dyk. Hele mit (reelle) liv har jeg set mig selv som kunstner. Nu er der absolut ingen energi på det. Jeg kan vel dårligt bebrejdes den tanke om det er noget helt andet jeg skal når jeg er igennem? Kun skrivearbejdet har energi nu - til *overflod*, er en helt ny funktion.

Jeg skriver og ser på det skrevne, går automatisk i meditation, og så drager bevidstheden ud, beliver det skrevne yderligere, løfter det og forener sig med det i fuldførelsen af processen. Det er *weird*, og interessant fordi jeg i sin tid besluttede at arbejde clairvoyant med *lukkede* øjne, vågen søvn. Verden forstyrrede mig, jeg fik nemmere kontakt indad på den måde. Det giver god mening om dengang, men nu er der en anden situation, jeg åbner den ny tid gennem øjnene, Åndens fremmeste forpost. Helt overens med DJ som beskrev øjnene som et Åndsmekanisk redskab. Jeg bruger dem faktisk som han siger, blot modsat, skal ikke over i 2.att. via dem, 2. skal over i 1.att., jordes – hvilket fører os til natnyt **19. august**, naturligvis svar på kunsten, men langt mere. Jeg tillades at se på et meget dybt plan, halvt mørklagt endnu, at kun her har jeg foreløbig direkte forbindelse fra 3.att. til min højre arm, utilstrækkeligt til at nå ud i 1.att. (ufærdigt inkarneret!). Det ved jeg jo – højre overarm smerter endnu ved specifikke belastninger.

Via mit bevidsthedsarbejde oplades og -loades imidlertid samtidig al mulig info fra 3.att., fri Ånd, til min halvfylde, endnu noget mørklagte jf, og når det er fuldført og alt 1 vil forbindelsen være der, armen fungerer i 1.att. direkte forbundet med 3. Så vil kunst igen blive energifyldt for mig. -

Heureka! Jeg har længe vidst at xy ikke havde fat i <3, men ikke kunnet forstå hvorfor når han havde fat i alle sine dybere evner. Frustrerende. De som er ved at sanere overfladen endegyldigt, f.x. udbrændte, lader til *enten* at have fat i dem (xy) *eller* <3 (søn 1). Følg elementerne, de 4 planer i os, hos Naguals som xx og mig meget veldefinerede, hos andre mindre, udefra og ind, 4 – 1: jord, vand / luft og ild, / = skillelinjen ydre/indre. Som partnere kan 4+4 og 4+3 gå, måske endda 4+2, men 4+1 ikke, heller ej 3+1. Jeg gik endeligt ind i 1 i '19, xy valgte et trin bagud mod 3, og så lukkede mit skot. Søn 1 var altid 2 nær 1, søn 2 end mer, sidste step i 2.att. før 3.att. Er man 2 nær 3 kan man forvinde en sand kærlighed af mangel på nok id med 1 endnu. Min fejl var at tro at har man fat i dybere egne evner er <3 også fundet, men nej, <3 er sidste plan. Xy var/er på vippen.

Han sagde, jeg *brændte* ham. Da jeg er Fisk/Vægttegn (vand/luft) og han Stenbuk/Skytte (jord/ild) lidt sært, men logisk hvis man tænker på at tegnet naturligvis er skræddersyet til den proces man skal gennemgå. Jeg skulle have ballast, men eroderende og med diplomati, han skulle have ballast, fast, og krabads kudvidelse. Sådan er der så meget. Set på denne vis ligner søn 1 mig en hel del, Krebs/Jomfru (vand/luftig jord), mens søn 2 som Jomfru/Stenbuk (luftig jord/jord) skulle have megen ballast, men ingen krabads. Xx er Vandbærer/Tyr (fast luft/jord), lidt mindre tungt end søn 2, skønt de ligner hinanden meget. Det hele passer noget så smukt ud fra hvad jeg har erfaret, selv min datter, Løve/Tyr (ild/jord), fast krabads med slæbeanker, en tand værre end xy. Gad vide om ikke man kan regne en hel del ud om folk forud på denne ret enkle måde? Ovenstående har fået mig til at revurdere xx. Jeg ser at han har tilgang til alle 4 planer som jeg, selvom han ikke kan forklare dem. Han *ved* bare og vælger ret, kan ikke holde andet ud. Tak for ham.

Jeg har også altid *vidst*, men tåget af traumer. Nu de letter helt får jeg ikke alene klar *viden*, også bevidst så jeg kan forklare den, som søn 2. Jeg vil tro hele forskellen på xx og søn 2/mig er at vi modsat xx arbejder på at blive uafhængige Åndsenheder, Merlins. Men måske er det bare sådan at han automatisk vil gå i gang når han er færdig med den opgave han har påtaget sig med at være sikker havn for søn 2 og mig og til dels også søn 1, og så har han overværet vores proces. Til morgen, **20. august**, atter udligninger Ånd/krop, det ene lille chok efter det andet... Ånding. Et helt tanketog kørte igennem, vel indledt af Thoth i forgårs. Stjernetegnene, Sitchin's "guder", GT, Vedaerne, DJ, hele Jordens importerede skæbne rullede op, Ægyptens geniale prins Moses indså styret var afsporet, søgte at rette korrupsionen, udvandrede så med den slavetype der var rene slægt + fæller, insisterede på kobberslangen (Enkis symbol i kabbalahens træ, Ånd og videnskab i samarbejde på vej retur til Ånd) fremfor tyren – glem det, Hancock. Sitchin har ret. Jeg har læst meget jeg ikke husker, det her *én* gang, og det *siddet*. Løgn gør ikke – hos mig.

Et kik på TV-oversigten... hvilken åndelig forudseenhed at være forhindret i al verdslig involvering. C19 forbløder Musikbranchen. Fremragende, den er lige så afsporet som Ægypten på Mose tid. Nu finder den måske en reel balance. - Siden jeg ikke rigtig kunne huske natnyt til nærstudium og fik tanketog i stedet – kørt – har jeg fri til andre tiltag. Et tilbageblik på hellignat-oversigten viser at forudsigelserne følges ret pænt, så hvad mere udadrettet vil mon ske fra sep og frem? Xy vil stadig spøge (indre/ydre?), slut eller ny start? Men det var jeg jo forberedt på, *så* fra starten dette år som en afventen der uanset hvad ville føre til accept og helt ny start. - I den seneste tid har jeg haft en lovlig sød tand aften. Da sukker *er* fysisk Ånd indikeres længsel efter det ny hvor den er mere integreret, et forsøg på at erstatte mangelen i mig, nu så meget gammelt er transmureret og jf er svag. "Aftentema" kunne antyde pres, men det melder natnyt intet om. Jeg vil indlægge mere pause og se mens jeg venter på Askepots klimaks. Ud på aftenen kom nogle indskydelser...

Vi oplever den seksuelle tiltrækning og fuldfører den og med livskraft nok kommer der et barn ud af det. Og kirken har f.s.v. ret i at banlyse abort, for alt var styret af Ånden, en hellig handling, ganske vist gennem vrangforestillinger. Hvorfor har kirken ret? Hvad sker der reelt? Ånden ønsker proces, vi deltager her i dens yderste stof, som gennem bækkenhjernen hos Supersaurus. En boble potentialefibre styret af Åndsllys tiltrækkes af nogle andre belyste som vil være ideelle til

fortsættelse af div. kredsløb. Disse integrerer (sex) i den ene boble en kombination af fibre fra hver, og når den er tilstrækkelig stor udstødes den, får eget Åndslæs fra en egnet bevidsthed og begynder at samle potentialefibre udefra = vækst. En kombination af bøddel- og offerfibre (voldtægt) kan være hensigtsmæssig, men bliver uegnet med udviklingen, heldigvis, da Åndslæs med gradvis visere valg ændrer start-kombinationen (abort bliver OK, Ånden er nået mere ud!). Heraf fremgår hvorfor nogle har graverende utilstrækkeligt stof til verden p.t., nærmest som spæde.

Vi har trukket os ind fra en masse og endnu ikke samlet nok ny. For at tiltrække de der ligger klardrømt derude + tidligere gode færdigdrømte må vi have fat i de der ligger så dybt at de ikke findes i vor kasserede overflade mere, og før vi belyser disse kan de udenfor ikke tiltrækkes til den ny. Ydermere har disse været svært tilgængelige til nu, er det endnu fordi andre stadig tiltrækker de gamle så de ligger som en tyk suppe om os, det kræver stor personlig energi, men det ændrer Åndens vårgry heldigvis. Der har været megen snak om de ny bevidstheder der kommer ned nu, som om *de* ændrer vor verden. Ja, jo, *vi* + årstiden har ændret os så meget at de *kan* entre verden nu, selvom det stadig giver konflikter. Så jeg synes at rigtig mange af os sku' ta' a' a'e os selv lidt mere. - **21. august** er et billede af at der arbejdes mere intenst indad end nogensinde med den sidste ½ % så alle potentialer kan samles under bevidstheden til en ny, selvstændig færd. Evnerne må vente, det klarer de fint, nu skiftes det personlige stof ud med tilsvarende, men nyt fra Ånden, hjulpet på vej på alle måder.

Det bevirker dybtgående ændringer i hvordan jeg udøver "min musik" på Jorden. Endnu skal jeg gennem nogen vemod, harmoniserende, isoleret, men udskiftningen af den gamle askeblanding som gav alt for stor afhængighed med en ny, ren, uafhængig lige nu sætter udtryk, jf og <3 helt på plads – og sætter kraftigt skub i tingene. Al magt kommer mig så glad i møde og tjener mig. Her er vist godkendelse af alt fra i går til kun fremme af Merlin. Mens jeg tydede natnyt var jeg nærmest sovende meditativ. Det minder mig om når jeg sad og stirrede som barn, en evne som blev forpurret i min teen-tid. Jeg holdt op at kunne stirre på hvadsomhelst, det blev til at jeg kun kunne når jeg læste. Jeg læste *meget*. Jeg følte mig meget seende i bøgerne. Mit syn kunne ikke nå ud i det yderste stof = fokusere på det fra jeg var 7 år, jeg trak mig ind fra det, godt hjulpen af div. traumer/mormor. I min barndom var det endnu ualmindeligt at have fokusrykker, jeg var eneste i min klasse i nogle år men blev ikke drillet med det, brille-abe og den slags.

For det første var jeg glad for dem – resten af min familie havde briller, de var som en tildelt ære (indtil teen-tidens forfængelighed!), for det andet tror jeg ikke mine kammerater rigtig *så* mig. Jeg var så god til at trække mig og heller ikke se dem at det gav sig selv, til trods for mindreværd o.s.v. som ellers nok kunne have skaffet ballade. Jeg havde hurtigt lært at én ad gangen var bedst, samlet flok kun smart i små portioner i f.x. sportslege. Jeg forstod i al fald i nogle år effektivt at holde mig i baggrunden når jeg ikke ville bemærkes. Skægt, det har jeg ikke før tænkt over, så lidt som over hvor tydeligt det faktisk var at jeg skulle noget med bøger, som det jeg gør nu, det var et mindst lige så karakteristisk træk som tegning og musik. Jeg skrev bøger som 8-10-årig, illustrerede historier om vilde heste. I dag med lidt anderledes vrinsk, men lige så frie. Hm, og lige så uset. Foreløbig. - Det er aften efter det spæde korte sorgspell. Jeg har alt i mig, Ånds- og evnekontakt, handlekraft og <3. I årevis har jeg kørt kredsløb med mig selv alene, men det opfyldte mig aldrig helt.

Der er intet galt med mig. Den fuldt udviklede yderste dualitet har, som den inderste, en sand partner. Jeg søgte at give udtryk for hvad jeg følte i et digt, frit, uden rim. Det er sjældent jeg har gjort det, jeg har altid været så god med ord så jeg syntes jeg kunne det med rim som ellers kan stjæle noget af dybdens kraft med smarthed... det var en risiko her. Det skulle være en nøgen beskrivelse. Jeg lever med den følelse i dybet daglig. Den har reel existens så den skal også i MF og følger kapitlet. Noget andet der har været på tapetet de sidste dage: tagen magten, jf fra mig. Jeg har været ude for nogle i mit liv der pludselig har beskyldt mig for dit eller dat, og i st.f. stille og roligt at sige "nå" eller at det må stå for egen regning gav jeg mig og tog det ind, for det fysiske

liv var jo aldrig min sikreste side. Det er frygteligt at blive i tvivl om sig selv på den vis, alt efter graden kan man føle sig virkelig syg og i øvrigt sindssyg – hvad kan man ikke have sagt/gjort i andre situationer – som man ikke husker?! Hvad F skete der lige her?!

Det faldt aldrig naive mig ind at der var uld-i-mund, man beskylder da ikke bare... jeg lærte at se magtspil i starten af min psykoterapi, men blev aldrig *rigtig* bevidst i dem. Til aften *så* jeg klart hvad der var alle spilleres fælles faktor: kulde og straf i st.f. kærlighed i barndommen, de mest medtagne havde den her hårdhed eller s-hed over sig (og døde af cancer!), og *jeg* virkede på dem som en rød klud (trods mormor o.s.v.). Der skete præcis d.s. som med xy – de beskyldte mig for soden omkring deres egen lampe. Den mest s var virkelig avanceret. Mig kunne hun slet ikke ha', angreb bare. Hun blev bedsteveninde med et sødt offer og ”tog så til genmæle over en urimelighed” med et angreb helt ud af det blå, såret, fornærmet – jeg så hende udsætte flere for det – så hun kunne stjæle mest muligt af den energi hun som barn var blevet snydt for når offeret ulykkeligt overøste hende med kærlighed for at gøre alt godt igen. Lige som aggressiv salgs-taktik. Bring ud af fatning og stik så snabelen i, så opdager offeret det ikke før evt. længe efter.

Måske kommer det op igen nu fordi energityveri var det første jeg (som alle andre) blev udsat for i mit liv – nu vender al den stjalne energi hjem. Og når alt kommer til alt var det lige det problem som var grunden til hele det Jordiske experiment. **22. august** og ja, så sandelig. Magtprogramstrukturen opløses, jeg heles helt ind nu energien kommer hjem. Barndomsprogrammer, al fortid dør ud og mit ny, forædlede liv med kun spredte s-partikler skal sættes på den gamle rod med direkte energiforsyning fra 3.att., men at få det gamle, helbredte slid på museum vil ”hænge” til et sted mellem 20. aug og engang i sep, for den gamle modus kører på højtryk lidt endnu, ikke med mere tagen energi bagud af mig som et umælende får, men med at få hentet al udestående energi hjem til jf og helet den. Sidste vognlæs havde en h/crémefarvet lille hest med. Kunama fra Sølvhingsten II (drøm julen '19) blev fanget af kvægrøgttere, men sat fri igen og drog hjem til den hemmelige dal... hun er altså på vej, fri, blot på den anden side af den modus.

Kirken har meget brugt termen ”en fåreflok, ledet af en hyrde”, Jesus. Det er på mange måder en ret ulden historie, se ovf., men Yeshua sagde aldrig om sig selv: ”Se det guds lam, som bærer alverdens synd”. Det er den lavfrekvente udlægning, og til kirkens forsvar er det også det man starter med: ikke at gengælde ondt med ondt; men Yeshua var aldrig et offerlam. Han benyttede korsfæstelsen til at transcendere døden, det som jeg nu gør uden at dø, som han var nødt til. Det var, som kirken også ganske rigtigt siger, en sejr. At han i samme ombæring som den højfrekvente entitet han var kunne påtage sig at fjerne noget mørke var en sidegevinst. Som SB engang sagde – gid folk fokuserede mere på det Yeshua *sagde* end på hans korsfæstelse: elsk, elsk, elsk! For hvis, så ordnede resten sig automatisk. **UPS!** Nys var PS med i en drøm. Hvordan kunne det svipse at nedskrive? Nå, han deltog kun, så jeg gør ret og overvåges fra det højeste skønt besøg varsler endnu dybere udfordringer – Merlin var aldrig en søndagsudflugt.

Mine tanker går til juli '19 og den enorme, brunstige elefant overpudret med rødbrun jord som kom hen til grænsen mellem 2 og 1 i 2.att. *ved* jeg nu. Jeg ønskede at få xy med, men nej, og det kan faktisk heller ikke lade sig gøre på denne vej uanset, den kan kun gås alene, jeg forstod ikke nok da. Brunsten var ikke xy/mig men at en enorm jf ville integreres – og fik AlMaha/Marias velsignelse, kærlig berøring af sit pandecenter igennem glasset som jeg var lettet over den var så kærlig ikke at bryde igennem da, i drømmen. Jeg var kun klar til indvielsen og det h gardin rullede ned. Men inden så jeg længere derude en stilfærdig, lys askegrå elefant. Dér er jeg nu. **23. august**, ultimativ integration Ø/V/N/S (fremtid, for-, elementer) i nuet, Merlin skrevet, travl hjemvendende energi fra 2 som går i Merlin, splejsning af de gamle og oprindelige/ny fibre med direkte forbindelse til 3.att. vil give extra overstrakt følelse indtil det er sket, bliv inde (kort gåtur i går var nær for meget). Efter vil det ny let kunne kommunikeres ud i jf. Slut på 7. kapitel. Meget passende.

20.08.0640

HJEMLØS KÆRLIGHED

**ulmende gløder sørger i søvne
under strittende sodede skovstumper
vinterdødsstille
paradoxalt larmende**

**flammer prompte nægtet al næring
desperat brølende blåtblus
tryglende om existens
traumenedisnede**

**spørgende sugende vacuum, hvad, hvorfor
hvordan fylde tomrum med intet
en drøm der var for stor
forblev bag mor**

**tiende ulmen bag stoffet vil tale
bryde dets ban og være
ildblomster næret
af vår
om, når**

8. HVOR MESTERSOLEN

Jeg har ofte undret mig over at mit liv har drejet sig så meget om den dybere kærlighed fremfor alt andet, endda været lidt selv-foragtede – var det *bare* fordi jeg var *mig*, eller *k*? Man kan hævde at det da var fjollet når vi nu ved at alt drejer sig om kærlighed, at Ånden *er* kærlighed og at det tema følgelig må ligge inderst, være afd. 1 før 3.att. Alle mine bøger har handlet om rejsen fra 4 => 1, indgang til 1 for alvor sidste juli. Da listen før kapitel 7 viser at det gradvis er gået stærkere, fra 10 års proces til under 1 år, er påstanden om at den i alt fald i sin nuværende fase er fuldført for mit vedkommende medio september ikke urimelig. Den anden påstand, at jeg ville føle mig yderligere tyndslidt, passer. Lårhalse, især venstre, og højre overarm klager sig mere end længe. Jeg er simpelthen nødt til at blive hjemme, undlade selv korte gåture. Det er meget imod min natur og al gammel indlæring om at så atrofiere muskler og sener, men man kan jo for pokker ikke træne manglende stof uden energi. Alt venter til jeg får GO, sådan er det. En 3. påstand, en spådom fra tidligere om at vi ser bankerne ramle i starten af '21, er også særdeles rimelig.

Det allermest basale, konkrete, mineralet, er også det allermest direkte udtryk for Ånd, uden sind eller instinkter til at forstyrre, og da banker og investeringsselskaber beskæftiger sig direkte med det fysiske udtryk for Åndens *energi* i det, penge, et felt som trods 2008 er forblevet lige højligt oppustet og ophobet for de enkelte, slet ikke tjener *helheden* mere, hvordan kan det så andet end ramle når energien bliver mindre villig til ophobning, tør? Jordskred, jordskælv, vulkanudbrud – banker, ejendom, alt byggeri – det bliver interessant. Godt, jeg ikke ejer noget. Vi får givet 2008s boligkrise om igen, værre. Jeg hytter mig her hos kloge xx. Vi har lige talt om det i lyset af 20/8 – medio sep. Når min åndelige familie og jeg – og kattermor o.a. – ændrer os så dybt ind og derved påvirker dybet i vor egenskab af transformatorer, så vil det give bonus eller ballade, alt efter øjet der ser. Imidlertid ved jeg også at nok er reaktionen øjeblikkelig hos os m.h.t. at følge Ånden, men reaktionen yderst følger lidt senere. Jan-feb '21 er et godt bud derude.

En gang om ca. 9.000 år er $1-4 = 1$, og så kan alle mennesker sammen, de med den rette nuance til hinanden i par. Lige nu er der slagside. $4/4$, $4/3$, $4/2$ *måske*, ikke $4/1$, næppe $3/2$, $2/1$ og ingen $1/1$... om 12.000 år, Sathya => Threta Yuga vil det med garanti være $1/1$, $1/2$, $1/3$ *måske*, men ikke $1/4$, eller $4/4$, $4/3$, $3/2$, $4/2$. Tiden er jo i øvrigt ikke til parforhold p.t., først når der skal bygges op igen, og stoffet til det skal først fyldes på, det sker nu, så skal vi lære at bruge det... lige nu ryddes ud og hentes ind, og jeg har set min sidste kyniske tidskrimi. Ja, jeg er en opklarer, jeg kan lide det – i de dybere lag, jeg må se dem alle som metaforer, men de skal passe til mit trin. Den sidste internationale opgav jeg midt inde i, og jeg blev dårlig af ”Forbrydelsen” som jeg just prøvede at starte på, ”hvor DK for alvor kom på det internationale krimiserie-marked”. Det skal jeg love for. Jeg nåede $\frac{1}{2}$ ind i nr. 2... så jeg ved ikke hvordan den ender, men adr, hos *mig* er der ikke bare *tilløb* til svigt og løgn, dér kan højst australske frk. Fregne spøge – for 5. gang.

Melankoli over dagen, igen: er alle drømme jeg havde bare drømme, pist, væk... irriteret, urolig, noget var i gære, og så den krimi, ydrk. Alle nyere serier er så grå, så uden lys, håb og glæde. Spejler en døende verden, ikke min. Og jeg har ubehag, navnlig når jeg vågner morgen, fra øjnene, som virker tørre, med anstrengte omgivelser, og munden, tør og hudløs. **24. august** dæmrede med at min livsenergi skubber al gammel overflade med mørklagt jf ud af mig til opløsning i Marias hav. Jeg er brændt færdig, og gennem asken skinner min jf, nu N/S forenet, frem. Det giver lidt reaktioner, uro men er selvfølgelig kun godt. Hvorpå jeg *selv* overgiver mig til Marias hav ude på det dybe, men stadig indenfor dette livs konkrete arme, al angst er væk. Jeg vågner op på plan 2 og en dyb, rungende, ujordisk m stemme indefra meddeler at når man har gjort som jeg lige har er man genfødt. Måske er det min version af asken der fugtes og formes til to små mennesker iflg. Jes B. Bliver de nu krystal, får krystalklæder og formæles i det alkymiske bryllup?

Det med at jeg svømmede ude på det dybe vand i bugten er interessant. Jeg har altid været bange for at svømme hvor jeg ikke kunne se bunden, en sær frygt for at noget ville komme op nede fra mørket som ville mig til livs. Mon ikke jeg fra starten anede noget – som nu fuldføres. Der synes i alle fald ikke at være mere at frygte. Jeg kan ikke se bund, men jeg har de bedste redskaber til at takle alt muligt – NU. Ville jeg være tryk på dybt vand vågen – hvis strømforholdene var sikre? Man skal jo ikke være dum... måske, jeg svømmer glimrende; men der skal være kommet flere hajer i vore farvande! Der var også hints til drømmen med elefanterne. Gennem vinduesfacaden så jeg ud på et smalt areal imellem to fløje i slottet. Midtpå lå der fuldt op med kasserede bjælker, brædder, den store, brunstige elefant med jord på kunne kun lige passere. Ude hvor fløjene endte stod den rene, lysegrå. Efter oprydning, rensning og brænding er jeg udenfor fløjene, jordgrunden er havet ud for en bugt med vide arme ud på hver side... noget af en udvidelse.

25. august, og kronecenter m.v. renses efter fødselen – jeg advares om reaktioner, og ja. I ethvert livs start, i alle ny cykler gennemgås først den gamles hovedtræk. Således forberedtes også her et resumé. Derpå væltede så meget mørke ind (med en mørk silhuet bag som jeg var angst for) i 1 og blev til oplyst 1 og derpå til jf i 2 – Ånd i direkte jf = jeg stod på hovedet, som når man fødes. Jeg blev svimlende træt i drømmen af integrationshastigheden, men ville ikke få fred ”før den ny lille chef for TA var fulgt helt hjem fra fødselsdagsfesten”. Resuméet kom – ultrakort, ikke en film, blot gåen med en neutral 4-års mormor (ren, ny id) fra hendes lejlighed over i mors hvor så meget andet indledtes i mit liv, og dér var også to metaforer for resten op til nu, vennen (vidne til alt det samt hele xy-processen) og xx, og slut. Alt meget upersonligt – *balanceret*. DJ sagde at hvor mennesker sædvanligvis overgiver alt til Ørnen/Ånden efter døden giver den os også den mulighed at fodre den med skæbnen og gå befriet over i 3.att. med fuld bevidsthed.

Det gøres ved at befri sig af skæbneprogrammerne fra yderst til inderst med psykospirituel terapi hvor Ø/Å til sidst ved transmutation fortærer skæbnen. Jeg er sat fri. I gammel tid var jeg gået over i 3.att. i branden, men i stedet er et *oplyst* nyt liv pøset ned i mig med resuméet af det neutraliserede gamle. Det var silhuetten af Ørnen jeg så et glimt af ude i Mariamørket bag plan 1. Den kunne troldmændene også kun lige tåle at se i søvne. For 1-1½ år siden bad jeg om at se den lige som de, og det er nu opfyldt. Tak! Jeg aner at Moses så det samme da han bad om at se Gud – som sagde at han ville gå forbi og beskytte ham med sin hånd fordi han ikke kunne tåle at se Guds herlighed direkte – lade ham se sig bagfra, for det var mindst farligt. Jeg sov og fik så Ø/Å at se forfra, umiskendeligt selvom det kun var en silhuet... og hold kæft, hvor er jeg træt, men også meget lykkelig. Intet er som jeg forestillede mig, det er meget mere jordisk og nøgternt, men *det* er da også meget mere troværdigt!

Merlin er her altså nu, men ret tummelumsk. 22. aug skrev jeg ”20/8 – i alt fald medio /9” for at være sikker. Der vil givet komme flere reaktioner. - Så fik jeg den idé at se på Livets Træ i Fortune's ”Qabalah” fordi der har været talt så meget om at ”når planeterne står på linje” så er tiden inde. Jeg skal ikke spille klog om det, ser det vigtigere at de gør det inde i os selv, og ganske rigtigt, det er det Qabalah drejer sig om, den udvikling som balancerer og bringer på linje, Jord, Måne (jf), Merkur/Venus (solar plexus, handlen, emotioner), Solen (individuel Ånd, <3), Mars/Jupiter (højere manifestation ind/ud, hals), Daath, (usynlig transdimensionel sfære, transmutation), Saturn, Zodiak (skæbne og kosmisk tid, pande) og Kether, krone. Der var meget der faldt i hak som ikke gjorde det første gang for 7 år siden. Fortune's Qabalah bygger på den jødiske, stammende fra den ægyptiske, kaldæiske, sumeriske via Moses, men hun har bygget videre på den med meditation og hemmelig viden i mystikerkredse fra da den kristne mystik blev udryddet i Europa. Hun mente at Vesten manglede en passende yogisk vej som Østen havde sine – flere.

Som i sidste ende er individuelle. Jeg har klaret mig med et konglomerat fra hele kloden når jeg tænker efter. Det der passer til én kommer når behovet er der. **26. august** og kølvand – jeg er *udkørt*, og natnyt melder do. Det ny stof trænes ganske rigtigt op nu, men i ferietilstand. Det sker

igennem det gamle, og der er direkte tilgang til alle ressourcer men også behov for heling i fred efter giftmiljøet (*alle* i Kali var faktisk alkoholikere, Ånd blevet spiritus), død og genfødsel, så – gelinde. Jeg lagde kort i går på hvor jeg stod – samme svar foreløbig, ingen faren i guitar eller pensler eller kontakten Fjordhøj. Hellignætterne for aug viste 0-punkt. Sep viste stille og rolig forening af det gamle, helligede grundstof og det ny jeg har bragt ind i genstart af et liv. Jeg lagde mig for at lure lidt, og der sivede konstant energi over gennem åndedrættet og som en kold kildren midt i hoved og krop med ledsagende visioner af at det var hvad der foregik, generel jf, men også specifikt til sangstemmen... jeg havde glemte at xxx faktisk ragede nogle *mine* penge til sig. Han betalte gæld – AHA – alt vender hjem til ejeren.

1 AHA mere, gælden til xy: også *han* skulle lige have en Kali-bid mere, genåbnet ind til <3 for ham, jeg åbnet? Ofre sidste gamle håb? Lånt energi hjælper egen ud på vej retur til ejer?... keeping options open, klogere, meget skeptisk, men jeg ved jo ikke hvad der sker i ham... og al energi kan returnere ad andre veje i Ånden = karma, loven om udligning. Vanvittig sult... imens den blev stillet tænkte jeg lidt over en episode i Blakke om da rock'en kom til byen. Domino-brikkerne løb. Også musik skulle frigøres på alle planer. Det begyndte med jazz'en, "djævelens musik", men hvorfor? Det afrikanske, oprindeligere menneskes musik gik direkte i instinkterne. Rock, viderebefrielsen af blues/gospel, tog den et nøk længere. Unge blev faktisk åndelige, ukontrollerede. Naturligvis blev forældre og autoriteter forfærdede, for det var ikke samfundsfunktionelt, men selv gospel var jo kontrolleret. Med rap og techno blev det nærmest mineralsk... har min udvikling lært mig noget, så er det at skal noget ændres totalt, smadrer Ånden det *hele*. Herregud, vi kommer jo igen!

Kali sidder inde i alting og gemmer sig. Fusion lover noget helhed, bygget på ruinerne af det gamle; men jeg tror at mine viser som folkemusikken med f.x. Seeger i nedgangstiden *kan* få et vist publikum når genopbygningen starter. De indeholder alt det som Kali manglede, afspejler den mulige balance som mange burde være klar til at etablere, re. det med at i alle ny cykler startes med repetition af den gamle samt at de rummer det ny som alle mer eller mindre bevidst sukker efter. Mine viser er ikke kontrollerede, de er nøgne, nok kontrol, men brugt korrekt: beherskede. - 2 nat vågnede jeg og kunne ikke sove *igen*. Nu er den 3 (og nu 5!) og jeg tænker over resuméet og hellignætterne for sep-dec. De passer godt sammen. For vel var resuméet ultrakort og meget neutralt, men det rummede også nogle spøgelse at tåle med mod og tillid indtil dec (jfr. varslede "julegaver") hvor det meldes fuldført: mormorfrihed (Kaliheling) og vennen der valgte næstbedsten (nødvendig venten Kali ud). De skal jordes før al jf kammer over i '21, banker o.s.v.

Hvis jeg nu var død normalt ville heling og rensning være foregået i Ånden og div. aftryk og hjemløse projektioner i Jordregi være opløst til næste gang jeg inkarnerede, hvis de ikke var alt for seriøse. Godt nok er tiden mellem livene blevet kortere – panik før lukketid – men det ville være sket. Nu bliver jeg og fortsætter, nok rensset, men aftrykkene er der og skal blegne og helingen foregå, og jeg skal selv tage mig af det, for nu er jeg fri Ånd. Da Yeshua lavede op igen efter korset færdedes han en tid mellem disciplene før han drog videre, og han havde sår og udmattelse at forvinde. Ikke-kanoniserede skrifter og kanaliseringer *kunne* bekræfte at han var her længere efter end som så – han fik mindst 1 barn med Maria som hun tog med til Sydfrankrig (de *g* Madonnaer!) da han drog til Indien – så jeg kan godt leve med at der skal gå 4 mdr. før jeg er på banen igen og kan komme videre. Det er lidt sært at befinde sig i Yeshuas sko. De gamle kirkedogmer piber: "Blasfemi!" Men jeg gør kun som han eksemplificerede...

Apropos... korset var ikke nødvendigt til *indvielsesdøden*, men et sammenfald af flere ting. Ingen havde husket ham uden den tids mediestunt, korsdøden, og den mystiske handling, offeret, afbalancerer en masse disharmoni i ét hug hvis det udføres af en højfrekvent. Blodtud gjorde ligeså fri/uvilligt i 2018. Yeshua fra h side, Blodtud fra s. Der står et sted at Fanden selv skal frelses på dommedag og ja, det *sker* jo, via Jorden. En ældre spirituel bog jeg læste engang hævdede at han iflg. gnosis allerede var, kun deltog i fuldendelsen (mange hænder og niveauer!). - **27. august** efter

en helvedesnat, meget passende. Jeg sov 22 - 02 og så var det slut til 05:30, så 3 timer mere, 7 i alt. Hæderligt, men træls. AHA kom i stedet, langt vigtigere set oppefra – og troligt nedskrevet. Måske fordi jeg vaskede krone og antenner i går som i drømmen 25.ds?! Natnyt bar præg af hvor svært det har været for mig at være tvungen utro imod mit <3 på alle måder i de sidste 10 år. Jeg er kommet til at undervurdere evnerne og hele det at udøve dem noget, men nu får jeg omsider *lodret* besked **som anmodet** om at genoptræne imens mit ny liv opbygges af asken, krop, sind, Ånd.

Jeg orker næsten ikke bare *tanken* om evt. at skulle stoppe igen! Men hellignætterne for sep underbygger jo. Altså må jeg i gang... og dog. En ting mere fra drømmen 25.ds. springer op og napper mig i næsen. Jeg stod på hovedet i den. Det gør man normalt i fødsel, men det virkede mere som det skulle illudere ”op-og-ned”. Hvor fødderne bestemte jf i Kali bliver det nu kronen. Min OG den ny tids fødsel. Jeg har altid haft let ved hovedstand, også i drømmen, men der vil være mange det ikke er så let for, så i gang? Ikke m.h.p. lige snart. I Kali sagde vi: ”Hvorfor falder k(/m) altid for forkerte (k/)m?” For trods alt vidste vi udmærket inderst inde hvad der var sandhed, det var bare Åndens universitet, zodiakkens årstider der prøvede os med sin svingen mellem sommer-h og vinter-s. På vej til vinter var h svær at holde fast ved. Da universet er overvejende f har k gennem zodiakken typisk været den på Jord der har haft nærmest <3-forbindelse, h, skønt jeg helst siger m/k. Hun falder for de forkerte m fordi de har mest brug for <3, for h.

På vej ned i Kali fra Sathya burde alle ”rigtige” <3-m hovedsagelig blive skyede undtagen de mest ekstremt åndelige (udstråling/spænding) – hvilket synes at have passet ret godt i teorien – indtil det igen går opad mod Dwapara. Da bliver de pludselig interessante, mindst lige så spændende i deres rolige modsætning til de ærlig talt alt, alt for overfladiske og mange Kali-actionmen som man er dødtræt af, balance, tak, k-værdier har allerede i nogen tid vundet frem skønt det langt fra står lige endnu hverken i verden eller parrene. Konflikterne er stadig de samme og dog ikke, de ”rigtige” får gradvis medvind omsider frem for de ”forkerte”. Først om ca. 3000 år, mellem Dwapara og Threta Yuga, kippes helt over i de ”rigtiges” favør. Under alle omstændigheder – samtlige universitetets fag og linjer fører i sidste ende via erkendelse til Ånden. Før søvn spurgte jeg lidt ind til hvad jeg først og fremmest skal gå i gang med nu, male, synge, lidt træning, guitar, digte, skrive?

28. august - arbejde på plan 1 med at jf min i øvrigt klare kommunikation til Jorden, men endnu tilbagetrukket. Jeg heles og den ny vej er svært farbar, endnu overiset derude p.t. i svinget tv. Vent, ”du er kun lige salvet”, skriv fortsat. Restaffaldet fra 1.att. er kun lige ved at gå over i plan 1, er snart væk. Der er for meget uro med alt det til at flowet kan komme til andet end lige den mest basale start. Hvile er essentiel. Jotak, jeg er totalt færdig allerede kl. 21 uanset at jeg er meget mild ved mig selv. Jeg spillede lidt guitar i går. Det er rart trods alt at vide at nu må jeg igen. Det med at være salvet blev meddelt lidt spøjst. Der blev omtalt at jeg kun lige havde skrevet ”det 5. sakramente”. Øh? Wiki meldte at disse alle er hellige tegn-handlinger, indstiftet af Kristus. Den danske kirke anerkender kun 2, dåb og nadver (altergang), den romersk-katolske 7 (dåb, konfirmation, kommunion (nadver), skrifte, syges salvelse/sidste olie, vielse, præstevielse), i den ortodokse kirke er alle kirkehandlinger hellige.

Siden der blev henvist til 5. og det kun kan dreje sig om salvelsen er der mere sand basis i den katolske kirke end jeg har indrømmet den i lyset af alt det lort der også hænger på. Jeg har undgået den mest muligt som voksen og aldrig tænkt særlig over sakramenterne, men jeg blev halet ind i en (renfærdig!) katedral i Kroatien, tydeligvis styret af højere instanser, og nu drømmer jeg om sakramenter jeg kun overfladisk har begreb om. Indvielserne som begreb accepterede jeg hurtigt, skyede bare altid riter, og de har jo også vist sig unødige til mig, alt er stort set foregået udenfor kirken, i Åndens egen, lige bortset fra dåb, konfirmation og altergang, de få gange jeg har prøvet det. Men dåb = indlad Ånden, konfirmation = jeg bekræfter, nadver = integrér Ånden, skrifte er psykospirituel terapi, salvelse/sidste olie frelse, min ved *skrivning*. Olien er af duftende olier fra

myrra, 2 slags kaneltræ, kalmus og oliven, og jeg ved gr. Christos betyder salvet, også frelst, foruden krystal. Forstod andre end indviede sidste betydning?

Jeg er så nu både krystallinsk og frelst – ved Ordet – langt højere frekvent. Nu mangles så vielsen af m/f i mig og præstevielsen af højere frekvens, den fuldførte Merlin. Måske det der skal ventes på før jeg kommer udad? Jaja, jeg hviler, genoptræner, venter. - Jeg har lige genlæst kapitlet fordi jeg blev mystificeret af planerne. Chakrasystemets lavere stofflige udviklingsrække har 7 planer, men det højere Åndelige system har kun nået 5 alt inkl., altså 5. sakramente med issen (fys/æterisk, astralt, mentalt, buddhisk, atmisk). Efter sammenhold af al info i kapitlet ser jeg at jeg vitterligt har nået issen og er ”gået 6 løntrin op” (15.ds.), altså ikke er på vej mental-buddhi, men atma-monadisk, genfødt, og alle jordiske grader er yt, for jordisk ypperstepræst er ikke nødvendigvis sammenligneligt med det plan jeg arbejder på. Jeg kunne for den sags skyld være bartender. De hører også lidt af hvert. Jeg *oplever* lige nu at have transcenderet grænsen mellem den stofflige og bevidsthedsmæssige grundopdeling jeg har lært fra teo/antroposofien.

Det startede for alvor da jeg nåede 6. plan, buddhi, og trækker en lige linje tilbage til spådommen om at ville få 2 x 6 kulørte æg (verdener, dimensioner) til påske, 12 i alt (se omelet), de 6 stofflige modsvaret af 6 ligeværdige spirituelle, og det ville berettige til ”6 løntrin op fra det oprindelige” egtl. 7, hvorpå en ny runde kunne startes, faktisk gå over i 8, men reelt forfra. Meget forstås først i bakspejlet. De 4 energiers opdeling er muligvis samme som fys/astr/mental o.s.v., fysisk/power: fys/æt/astr, kosmisk: astr/mental, krystal: buddhi/atma, og kerne: atma/monade ind til Ånden, Logos, ren bevidsthed. Do i Nagual'ens 4 afgrænsede verdener. Og hele baduljen er de 4 elementer, temperament, 3 farver (rød, gul, blå) + h/s = 4 som gentages om og om igen, jord, vand, luft + ild, Ånden. Apropos Nagual: tænk lidt over dette, 1+1 uudviklede individer der går sammen = 2. 1+1 udviklede supplerende = 4. 1+1 matchende Naguals = 8, som 8 linjer oppe. Hvordan mon verden var hvis alle var udviklede?

Videre er der kun 2, ikke 3+1. Vand er en flydende krystal (jord) med lavt smeltepunkt og bliver ved tilstrækkeligt høj temperatur (Ånd) luftformig, alt ligger forenet i lag om hinanden om Jordens kerne, udenfor har vi alle de øvrige stoffer i kosmos, og bag alt har vi nr. 1, ild, Ånd. Og i sidste ende kun 1, Ånd. På 7. løntrin mangler der ikke så voldsomt meget mere i at begynde forfra. De 12 planer er også de fysiske 7 + de spirituelle 5, og jeg tvivler på at der findes nogen hernede andre end avatarer eller mestre på korte besøg som har over 12. Hvad skulle de her? Jeg har før nævnt at jeg ikke tror på noget reelt i tallet 12 disciple, for hvad så med kvinderne? Der var nogle stykker, dengang lige med mændene selvom visse (Peter) havde det hårdt med det. Men de 12 planer kan godt have været nogenlunde repræsenterede i dem. - Jeg skal love for at det ”5. sakramente” satte gang i noget – og gav mere respekt for den katolske kirkes basale sandhed, selvom det ikke har rokket så meget ved min mening om dens praksis mange steder.

29. august efter endnu en helvedesnat. Først søvn kl. 3 og kun til 7 – jeg var nok søvngig 21:30 men som oprevet, lysvågen så snart jeg lagde mig. Jeg var ude med xx på en god pizza-restaurant aften, men skønt vi var meget isolerede var der ikke ro og jeg er hypersart på dette stadium på vej over fra 2 til 3. I Tarotten har jeg 2 kort, 0, Narren, og 4, Kejseren. Narren kan alt, er som man er før man er manifesteret, og denne var jeg absolut i nat: den højfrekvente, nøgne Nar bliver overanstrengt kontrolleret alene ved berøringen med lav frekvens, det giver tordenbrag af udligning lige nu hvor alt det skal i manifestation, så ”a sku' ha' la't wær”. Og til mit aftenspørgsmål om hvad jeg *må* skal jeg af samme årsag vente lidt med guitaren selvom det er på vej. Jeg ville bare fejre genfødselen... nå, det gjorde jeg så. For øvrigt tænkte jeg i går på hjemvejen også at jeg ikke vil foreslå xx mere af den slags foreløbig. Han har heller slet ikke noget til det p.t. Han ser forfærdelig ud, overvægtig, oppustet. Ikke tid til ud. Kejseren afventes - nøgleord til næste kapitel?

20.09.0641

KARLSVOGNEN

Det føles som om det var i går
men det var i november sidste år
at Karlsvognen landede uden ståhej
og hestene dasked' til vanding hos mig

solgyldne kæmper der selv fandt vej
med haler som månestråler i leg
og tårnhøje kuske der slentrede bag
smukke som Gud på den første dag

De landede tæt på min sommerhusgrund
lige som solen tog tusch i mund
for at tage ferie og plejes hos mig
gå indad, frie af vogn og vej

Ferien for dem uddannede mig
Min kosmiske inderdør åbnede sig
for Åndens ild bag Marias slør
Jeg brændes og alt bliver nyt som før

9. MED STRÅLER

Fødsel/dåb, indledning af vandets renselsesproces => konfirmation, egtl. dåb, mere voksent engagement => nadverens transform/integration af Ånden i det verdslig-spirituelle fællesskab => psyko/spirituelterapeutisk (luft) skriftemål => salvelsen/frelsen sig af lavfrekvent stof (død, transmutation, ild) => den indre integrations bryllup => indledning af guddommelighed... udtryk for hvordan alle kredsløb bør forløbe – og vil i sidste ende, hvad naturligtvis alle vægtige kulturer har indset og ønsket at fremme med lignende tiltag siden... engang på Atlantis. Og som uanset hvilket forsøg på at kvæle det aldrig vil få lov at lykkes da det er alttings mening, så naturligtvis kommer alt det op lige nu i min dimissionsproces. Hvad i alverden skal jeg dog sætte ind som afslutning på 8. kapitel? Nå, det plejer jo at vise sig. Ud på eftermiddagen kom der som en sky af tvivl ind over mig igen, jeg havde kikket i ”Teosofiens Veje” af Bennis/Brøndsted og set alt det om åndelige hierarkier og stråler og planlægning af Jordens udvikling... hvorfor var det ikke kommet mere til mig, som til Blavatsky/Bailey?

Før søvn gik jeg mere ind i det og nåede (igen) til at det er irrelevant. Jamen?! ”Om jeg så havde al viden i himlen og på jorden, men ikke havde kærlighed, var jeg intet”, *frit* efter Paulus' brev til Korintherne. Jeg vidste *nåk* og vejen gik indad. Det skal alt sammen ende med at være viden jeg *har automatisk*, ikke noget jeg har kanaliseret fra en anden mester end mig eller læst fra andres kanaliseringer. **30. august**, stadig ved at manifestere mig, ro stadig imperativ for at den helligede jf kan bryde igennem hvilket lige har foretaget et nøk, deraf skyen. Som allerede i nogen tid nu renses fra 2-1 og humlen er balance, transmutation og spæd start mens 4 slutter alle de gamle ophobninger af i Fimbulvinterpløret. Bliv hjemme til det gamle ”er pensioneret”. Ja **VEL!** Der var 3 bog-agtige julegaver i spådrømmen 29. jan i rødt, blå og ? papir, så det powerfri liv er manifesteret til jul (skrevet). Merlin er absolut matrix-pensionist, og jeg bliver pensioneret marts '21, ”til vår” starter altså det ny, også spået før.

Nåja, det har passet hidtil, bare ikke helt som ventet. Jeg troede påskeæggene betød optræden da. Ha! Så *hvad* starter til vår nu? Jeg har gentydet 3.hnfj, 16.dec. Der står ikke meget om den, men der var nogle ting jeg ser bedre nu. Det synes at *ende med* det hele, men først ”på den anden side” af et stort vår-loop jeg lige havde indledt. Godt nok skal vi leve i nuet, men der *må* være noget manifestering at sigte efter som jeg kan lide at pakke Ånden ind i og som andre kan se den igennem, sigte efter hvis jeg skal blive her, det kan da ikke alene være bøger, de har et sparsomt overfladeliv modsat billeder eller viser. Xy sagde engang at han ikke var ret vild med at gøre noget færdig, for så var det slut, ikke mere i det. Jeg er uenig. Når jeg ser/synger et/n maleri/vise jeg har fundet værd at male/skrive, genoplever jeg glæden, og som meget ægte, tidløs Ånd dør de ikke i min tid, det længste man kan håbe på (med mindre man er forud!). Kun overfladiske viser glemmes, så hans må for ham selv have været det, hans hjerte var jo heller ikke derude...

skulle han ikke leve her efter realisation? Det tror jeg ikke på, han ønskede at være her med alt sit, bare på egne præmisser. Nå, tanketorsk. - Jeg har lige set Disney's ”Frozen” igen og *ser* pludselig mere. Nu er det – som i Moana – blevet *meget* tydeligere at en k (eller indre k) kan have fremtidige evner der ikke forstås, men at man skal elske sig selv før alt andet, at det vil gøre én ensom en død/genfødselsovergang, men efter de nødvendige storme vil tingene ordne sig og en ny, samlet jf hvor alt virker blive resultatet. Jamen, jeg glæder mig til det! I morgen er der en lille forprøve – jeg skal til tandlægen, en lang tur med bus, men ret beskyttet hele vejen. Bare jeg ikke var så sart i mund og tænder p.t. - manifestationsubehag. **31. august** og natnyt siger at jeg forråd mig ubevidst i går for at befæste hjertet til en tur jeg ikke føler jeg har pondus til af gamle skræk-spor. Men jeg har lige integreret en ny, stor jf som kan modstå chok i det for små (stor Marabu-plade!) selvom det er lidt tidligt.

Sent i aftes kom der yderligere syntese om zodiak og stråler. Strålerne har jeg jo – hovsa, ser først nu – integreret under oplæringen i chakrasystem og drømme. De var aldrig noget *udenfor*, de afkodedes fra starten af i psykospirituel terapi i mig. Oplæring alene i strålernes ladning havde aldrig integreret det så fint, men jeg så den som videreudvikling, fra chakrasystemet ud i kosmos, hvad jeg så skulle med det, nu ser jeg at ja, de kommer derfra, men det er jo om at få alt forenet *her*, ikke skille det ad og flyve ud, så ja, hvad *skulle* jeg med det?! Mine malerier viser klart at min bevidsthed kom udefra og *ind...* at tiltrække lige det man skal bruge uden helt at ane... zodiakken var end mere specielt, for jeg *så* hvad jeg ikke helt så før, at de første 6 tegn er det jordiske liv, de sidste 6 er det esoteriske (2 x 6 igen, sakramenter in vivo, alle kredsløb). Det læres i astrologi, jeg læste om det for et års tid siden, i går *så* jeg det. Og al den familie o.a. jeg har været nær med er født på grænsen eller sidst i zodiakken. Kun søn 1 er lidt før – jeg er Fisk, logik, sidste tegn = alt opløses – og går op i højere enhed.

Nej, Gud er ikke spor uransagelig, er bare et meget større system som sindet skal være klar til. I morges før jeg drog af til tandlægen faldt tankerne igen på Evas sære redskabsliv: extra link til min sjæl, bar noget mit til jeg var klar til at overtage og gav mig så en stof-berigelse, over i sjælen, yderligere helet ved mit psykiske arbejde, befriet historie da sjælen blev opløst og nu hjælper med sin historie hos sin elskede bror. Søn 1 og jeg har altid haft en nær <3-forbindelse som jeg aldrig helt ville dyrke for meget af skræk for at gøre forskel på mine 3 børn. Vi *må* simpelthen have en speciel aftale med den ultimativt respektfulde håndsrækning. Hun støtter ham kun, som hun støttede mig. Det er jo det hun *er, kan*, slippe stof (alle de epileptiske anfald)... i dag ser jeg at hendes drøm ugen før hendes død fortalte hvad hun var, men ingen af os forstod det. Hvordan skulle vi have kunnet det? Godt nok er Gud ikke uransagelig i kølvandet, men hvem af os kan være med langt ude foran stævnen?

Hun skulle giftes med en hun godt ville have, og jeg stod selvfølgelig for brylluppet = det var under min sjælspareply. Men præsten var hendes tidligere kæreste, med alle Jordens farver/ansigter, og hun ville hellere ham igen... hun var ren ånd af natur, *det* var hendes indre mand, hun havde haft andre liv som prototype-udsending fra min sjæl og altid været så åndelig havde jeg set, stoffet kunne knap holde, hun ville hjem lige fra barn af. Brylluppet vinkede i baggrunden, ville komme efter Ånds-helingen og min befrielse af hende, forsyning med egen handlekraft til – præstegerning. En ting som jeg nu selv venter på. Alle kredsløb er ens. - Tandlægeturen var hulfri, 0 andres sorg-projektioner at forvinde, om det nu skyldtes mindre generel stress p.g.a. C19-regler – som/eller de få i kupéen – eller min integrerede Marabu-plade. Jeg morede mig over alle de masker. Fra *Kina* – naturligvis (hold kæft!), men også associeret til muslimsk tilsløring. Vi slap ikke! Nå, skal vi endelig u-manifestere er det da kun rimeligt at også mændene skal gå med dem!

1. september. Endelig natnyt om højre skulder/overarm, selvom jeg hele tiden har vidst det var om at slippe det sidste ubærlige fortid. ”Min melodi” kommer over fra Ånden til at kreere igen når jeg er i direkte forbindelse med min overflade. Lige nu kommer det kun småt, for den er lidt forskudt af gammel vrede og sorg over ikke at blive værdsat trods al læggen <3 i og rummen, faktisk en slags skjold, inderst inde set som nødvendig røv-slikkeri. Det er dog ved at tages af bordet – og sidder i skulder/overarm. Ja, jeg genkender. Jeg overstrakte mig fordi ingen kunne nå ind til mig, så måtte jeg jo strække mig ud til dem, og når jeg indså at vi trods alt ikke kunne nås, var det som højforræderi fra dem. Men de *kunne* jo ikke. Den tid er slut for mig. Jeg har tit bakset med hvad jeg ville sige til xy hvis vi kom i nær-snak igen. Var han stadig den gamle ville jeg kort og kærligt neutral sige at jeg nu var et andet sted og kun kunne være med nogen jeg var helt lige med. Meget apropos: i natnyt er jeg *næsten selv* ”lige”, helingen foregår NU.

Jeg har haft en besynderlig lyst til alligevel at læse ”Teosofiens Veje” (29.ds.) igen. Den slags plejer at have sin grund, så jeg er startet. Det kunne også godt ligne tid med alle mine AHA'er om astrologi og indvielser o.s.v. Det er slående at teosofien officielt grundlagdes 17. nov 1875, samme

år som Darwin udgav "Menneskets Oprindelse" (efter "Arternes..."). *Hans* medarbejder/skribent på en af dem gik *tilfældigvis* ind i parapsykologien. 1875 er 150 år før 2025 hvor Kali slutter helt. Det er da ret interessant! Endvidere kan jeg ikke lade være at sammenligne noget med mig selv. H. P. Blavatsky var kanalen, den anglikanske hjælpepræst C.W. Leadbeater den ene medhjælper og kvindesagsforkæmperen Annie Besant den anden, og andre pionerer hjalp det ud i offentligheden. Mestrene Morya og Kuthumi fandt det nødvendigt at søge at oplive den Åndsvidenskabelige forskning (teo-sofi) til højnelse af bevidstheden i den bølge af løsreven intellekt der skyllede ind over menneskeheden – måske var intellektet udviklet nok dertil.

Succes var ikke særlig sandsynlig i betragtning af modstanden og det at der ikke måtte bruges unormale midler, men det lykkedes, og virkningen på de *indre* planer af det har givet haft endnu større effekt. I min proces har der kun været gjort virkelig seriøst brug af chakrasystemet, en del af deres information skønt kendt i Østen længe, og så drømme- og psykospirituel terapi, og efter, indrømmet, ca. 10 års undervisning i det sidste søgte jeg selvstændigt at blive min egen kanal. I drømme er jeg også Åndens sekretær, som Blavatsky, den næste udvikling er at alt kommer indefra og ud i flere og flere mennesker, om ikke flertallet lige foreløbig. Teosofien placerer sjælen i pande, andre hals. Jeg selv har følt den mere i halsen, fra grund til gane, den manifesteres jo også dér, og den bløde gane og hypofyse/pineal/hypothalamus er af samme væv... "overvejende" er nok en bedre betegnelse – alt er ét. Væsentligt er at *det* har betydet 0, de filosofiske betragtninger lige før 26. aug er f.x. stadig korrekte. Målet nåedes.

Jeg vågnede kl. 4 den **2. september** og kunne ikke sove videre. Igen er der gang i noget transformation derinde (symboler for Pluto og Krebsen var alt), og bevidstheden stryger ud i 1.att. og klamrer sig til livets skrøbelige overflade. OK, så, jeg fik revideret de sidste 3 afsnit og læst lidt videre i teosofien, og det viste sig at jeg faktisk følte hvad der også stod dér, sjælen, kausal-legemet, har sæde i halsen, det øvre mentalplan, men det ændrer jo ikke noget ved at den egentlig hører til over, pande/krone. Stadig pindehuggerier da opdelingen f.s.v. er en illusion – vi er 1. Jeg kan med vægt sige at jeg ved alt om hvad det vil sige at noget gør ondt "helt ind i sjælen". Det var hvad jeg følte med xy. Handlede det bare om at skilles fra det gamle liv helt ind og åbne for det ny var han et virkelig effektivt redskab. Do omvendt, sikkert. '19 var måske at *jeg* skulle mærke *hans* smerte da jeg forlod ham på Torrig, men nej, det ville være urimeligt, for jeg blev tvunget væk, også af hans opførsel, og var dog venlig og hjælpsom, selvom han afslog flyttehjælp.

Afsnittet om død og genfødsel er lige hvad jeg oplever, bare i live og samtidig. Jeg har den smukke drøm fra det højeste klar og registrerer det gamle dø på div. planer på vej op og indbygningen af det ny stof på vej ned og kan helt identificere mig med at der ved den ny start først kommer en impuls oppefra der forbinder med stoffet, for det er den jeg venter på. Lige før havde jeg en kort tudetur fordi det er træls at sidde som et andet foster og vente på at administrere sine celler. - At Jorden har været besøgt af højere væsener flere gange har jeg vagt kunnet regne ud – afrikanske shaman Credo Muttwas fortælling fra Lemurisk tid om delingen i 2 køn af 3. rodrace er ganske enkelt et ærefrygtindgydende eksempel på mundtlig overlevering (18½ mio år...) og underbygger. Sitchin er om seneste besøg, og fortællingen om 4./5. rodrace og Sitchin korrelerer temmelig godt. I teosofien står en ny "manu" (titel, sanskrit "tænker", eng. *man*, dk *man*?) i spidsen for hver rodrace, i vort tilfælde den 5., indo-europæiske – med underracer, bl.a. semitter og ariere...

Som Sitchin skriver om Enki fædrede han mange børn for at højne gener, fremme udvikling. Alt stemmer godt helt ned til vore dage. Det mest fantastiske er at sammenligne da jeg første gang læste det og nu. Dengang var det udenadslære og vakte kun vag genklang. Nu ringer det som en stormklokke. Også at 6. rodrace er i gang, for beskrivelsen er – skønt den mest slår sine folder i Vestamerika – *mig og sønner*: "karakteristisk ved integration af det konkrete, analytiske intellekt med det abstrakte, inspirative sjælsintellekt", og "nogle esoterikere mener at fremtidens åndelige udviklings-teknikker vil få betegnelsen "agni yoga", ildens yoga", et meget præcist udtryk for hvad

vi praktiserer (vi ”brænder” andre – xy). Hierarkiet under Jordens Indre Konge Sanat Kumara i Shamballa gav også mening – denne gang genkendte jeg rent faktisk 3 mestre let. SB, Yeshua og St. Germain (prim. dpt. 2 og 3). De øvrige siger mig mindre – foreløbig. Men jeg kan se at jeg er verdenstjener (gruppen oprettet 1900-tallet), sekundære departement afdeling 4, kunst.

Landkortene og katastrofetidspunkterne før Atlantis' sidste undergang er det eneste jeg ikke kan få til at stemme med noget som helst. Særligt, når nu resten stemmer så godt. Men i alt fald er erfaringsmæssigt meget svær at håndtere over sløret, jo længere jo værre, og det er ærligt talt ikke så vigtigt. Derimod faldt noget på plads som jeg længe har haft rumsterende i baghovedet. Når man udvikler sig får man kontakt til buddhiske, atmiske o.s.v. plan, men det er ikke at leve der. Efter Jordan er der andre udfordringer – hierarkiet, andre råd, planet/sol i universet, andre galaxer – men man er stadig på universets ”skal”. Jeg har også tænkt over SB. Han er tydeligvis Kristus, Maitreya, verdenslæreren som sendte Yeshua, hvordan så samtidig være avatar, direkte inkarnation af MV som inderne påstår? Nåja, påstande behøver jo ikke være sande, men når man repræsenterer kærlighed og visdom er man vel særdeles let at overskygge for MV som han selv Yeshua. Og så var/er han MV, som Yeshua var Kristus.

Nå, så fik jeg natnyt **3. september**. Al ydre og indre overstrækning transmutes nu med Ånds-ild og adgang til 1. Min tynde ydre jf i 4/3 ebber ud i 2/1 i.f.a. en lille h luftpostkonvolut, *gave* fra, adresseret til Ånden, men frimærket er min *totale* indsats indad. Javel! Mit startliv i Fredericia med råb, skrig, sult på alle måder (ren *Disneytegne/skrivefilm* inkl. åndelig sandhed), grundlaget, ebber nu også ud som en midnatsblå dukkekuffert med Disneymotiver på jeg lige trækker mig helt ind/ud i (bagom, foster!) og mærker 0 jf i, den svæver ufokuseret rundt for *Ånde*-drættet og opløses til skæbnefrihed. Alt det kendte er for småt nu, lyset slukkes over det gamle under Binah/Marias opsyn, jeg går... set nedefra har min sjæls mørke nat varet temmelig længe. Først heling af alle de gamle liv i sjæls-containeren, så opløsning af den med det sidste aspektliv i foreningen med Buddhi i 4. indvielse til Merlin (på vej til 5.), besværlig og langtrukket fordi jeg vil blive her.

Af og til har jeg spekuleret på om det ikke var nemmere at blive korsfæstet. Alt ryddet i ét hug i stedet for den her sejge pine. Af og til bliver jeg faktisk lidt i tvivl om jeg alligevel gider blive her, jeg nægtes jo al udfoldelse bortset fra skriveriet. Men jeg er verdenstjener som kattermor og bor hos en anden nær 2 andre (sønnerne) har jeg indset, så jeg bliver. Selv xy er verdenstjener. Andet kunne nok ikke have åbnet mig. De sidste dage har overlevelsesinstinktet grebet meget til dette sorg-halmstrå som alle andre fortøjninger kappes. *Det* er alt der er tilbage som var sandt helt ind (AHA, se 26. aug), en sikker forankringsline af pureste slags at følge ind til Ånden i reaktion netop som jeg skulle, afbildet herude i læsningen om teosofien. Derved trak jeg mig ind fra det sidste egne. Hvad nu? Forstraktheden i skulder/overarm og lårhals burde fortage sig nu.

De sidste møder med xy smertede <3 konstant fordi jeg mærkede at han løj for sig selv og derved mig. Han tolkede det åbenbart ikke som sin egen smerte men min da han var gået på lavere frekvens med z. Alligevel mener jeg at hans slog igennem forstærket af min, han kaldte den bare min projektion – som vanlig. Jeg tror ikke at jeg ”bare ikke vil indse nederlaget”. Jeg har nævnt før et sted jeg ikke kan finde at jeg tror jeg har haft meget mere effekt som ubevidst nede i stoffet end ellers. Jeg har undret mig over at jeg skulle være så dybt nedsunket at jeg intet huskede, og dog, min egentlige natur fornægtede sig jo aldrig. Som verdenstjener er det lige den slags man har indvilliget i. Jeg har rejst hele vejen fra bund til nær top nu og løftet stoffet. Ikke nogen ringe opgave. Samme xy, men i lyset af natnyt **4. september** er noget afdækket jeg ikke har set før. Xy er sex-arbejder og som sådan er han blevet noget slidt. Så langt, så godt.

Sex med al sin sensualitet var det der blev misbrugt aller mest fra den tidligste tid på Jordan. Valide åndelige historier exponerer dette faktum (Syndefaldet, f.x.). Området kræver rensning. Jeg har eksperimenteret meget lidt i at misbruge sex og derved bestået prøven med flyvende faner helt udefra og ind, opæder de sidste rester af overstrakthed nu. Xy var bagefter, og ude i samfundet er

man... storvasken er startet. Natnyt sagde at dette misbrug kun stoppes effektivt ved udvikling af pandecenter og jeg tror at jeg skulle have '19-påvirkningen fra xy til lige det, nu mit sex-center var bedre på plads ved hans hjælp. Det rimer godt med den brunstige elefants pande. Igen forsikring om at min drøm skal udøves og jeg forberedes, men dette og ovenstående giver ustadig forbindelse og lyst fra rensningen af agterspejlet (!) i mig som i særdeleshed udenfor. Som verdenstjener er jeg transmutor for alt det fordækte der vender hjem. Slut med rå magt og 007, den lille s bog er i hænderne på Ånden og Maria/mig nu og det vil give uro derude i nogen tid.

God, fornuftig besked. OK. I går brugte jeg lidt mere tid på de mestre. Jeg spurgte ind til om jeg havde haft nærmere forbindelse med andre end SB og St. Germain og prompte kom: "Lady Nada." Det sagde mig intet, men jeg undersøgte sagen og fandt at det var særdeles sandsynligt, givet alt det som hun stod for. Om aftenen mediterede jeg på hende og fandt virkelig meget jeg genkendte som mig selv, lige fra farver til fornemmelse, selv duft. Hun kunne lyde fersk i beskrivelserne men er det bestemt ikke. Jeg vil sige som søn 2 (åhja, og DJ!) at de f energier nærmest er skræmmende kompromisløse og stærke. De brænder alt væk. Nada følte så kompromisløst ren og sand i sin hengivenhed til <3s sandhed og idealisme at hendes lys nærmest var skærende. Jeg var lidt i tvivl om jeg hørte til afd. 4 eller 6 som netop er hengivenhed og idealisme, religion. Nada har hørt til 6 men er nu på 2 sammen med Yeshua, sagde kattermor. Højst sandsynligt, det vil vise sig om jeg kommer til at se mere på den slags.

I betragtning af hvor slående det føltes undrede jeg mig igen over at kattermor som er så meget ude i overfladen har og tidligt har haft så megen kontakt mens det er i sin vorden for mig, men det spørgsmål besvarer jo sig selv. Jeg var altid indadrettet, følte udad mistro til alt jeg ikke selv kunne verificere dér, og hvad skulle jeg med noget under Gud selvs niveau? Selv Yeshua var jeg oprindelig loren ved, mest p.g.a. nedtransformeringen af ham gennem kirken. Nå, så så jeg direkte og fandt ham, men følte stadig ikke jeg behøvede ham meget (nok fordi jeg fulgte Nada godt!). Jeg måtte nærmest tvinges ind under en mester, SB, logisk da han står for samme grundtone, 2, rød. Ham har jeg så til gengæld holdt trofast ved. Han kom i drøm lige fra start, så han var acceptabel. Jeg har haft ærkeenglene Gabriel og Mikael ind over også en overgang, men som med SB var det lidt af et tilfælde. Jeg havde en drøm hvor jeg så et skræmmende, blændende lys. Det var mit eget men også en bebudelse, og jeg kunne umuligt være så imponerende, det måtte være Gabriel, sådan fik jeg kontakt med ham!

Dermed var der åbnet for kontakt til Mikael. En overgang følte jeg Gabriel foran og Mikael bag. Det var rart men unødvendigt, jeg har altid villet være selvhjulpen, så jeg meldte ud at de og hele gudeslænget var velkomne til at være i min sfære og hjælpe til, men gav dem ikke yderligere opmærksomhed, gik bare indad, og nu lader det til at alt som også lovet af Ånden *bliver* synligt for mig ad den vej. De jeg kender som går en mere ydre vej er langt mere labile. Min gør mig tydeligvis mere stabil. Det betyder ikke at de ikke bearbejder sig selv, det sker bare mere overfladisk og giver flere konflikter. På den anden side føler de vel mere at de *lever*. Jotak, Gudfaderbevares! Mine udfordringer er snart mest sukker med måde når der er uro i mig fra dybet. C, O og H er livets byggesten, ren Ånd sat sammen i komplicerede kæder. De største dyr her laver kød af dem, jeg også, men utryk må jeg have byggesten. Direkte fysisk kommunikation, bryder overflødig ned og binder til Ånden. A la spiritus...

Hierarkiet er altså nu landet, Karlsvognen næsten ved at være min karet. Alt giver mening, f.x. også Wesak-festen i fuldmånen i Tyren hvor Åndens impuls gennem Sanat Kumara (topdog i Shamballa) transformeres videre af Buddha til hierarkiet, for nu *ved*/mærker jeg at jeg selv gør det, ser det ikke mere som noget lidt overspændt vås, det er bevist nok for mig. I øvrigt følger vejen drømmene indad stadig, ikke teosofien. Vips, 5 sider allerede skrevet, kapitlet fløj fra fingrene med de hjemvendende energier som luftpostbrev til Ånden. Konvolutten var altså en forudsigelse. Det lykkedes lige at klemme et passende digt ud til efter kapitel 8 på falderebet. Pyh!

20.09.0642

ÅNDENS TORDEN

Fønix bevæger sig søvnigt i asken
mens sidste liv renses i sjælens godnat
Alt trækkes ind bagom stoffet i tasken
så den bli'r en støvsky og lægger sig fladt

Igennem det hele sitrer en tone
af kærligheds smerte fra ægte forsøg
som *vil* skabe sandt liv fra almagts trone
når blot alle løgne kan visne og dø

Den tone er Ånden fra mit til dit hjerte
der aldrig fandt ind skønt begge var den
rene, men adskilt af sodskotters hårde
som viger i nytidens Åndstordens zen

10. I KRANS

6. rodrace "slog rod" med hovedstanden 25. august. Menneskets rod er hovedet hvor roden er plantens hovede. Men hvordan slå rod, jf med direkte, ren berøring, udenom al matrixfixfax? Ved at skrive om integrationen af det konkrete og abstrakte intellekt direkte indefra – færden på grænsen mellem hav og land jeg så tit har drømt om. Forsidebilledet på DsD illustrerer det fremragende, intuitivt alt-i-et. Klokkeren er kvalme, 03:30 **5. september**, men da er Ånden næst Jorden (hav/jord!), og da det efterhånden er den jeg er mest id med, så OK. Natnyt melder, Åndedrættets transmutation nu renser al gal energi ud af selve de urtidsspor jeg trådte, en vag, fjern angst er alt der er tilbage af de første traumer. Mine livskredsløbs afsluttende sorg er mere aktuell men opsuges i Ø/Å, min følgesvend bag/over venstre skulder/øre (hvor DJ sagde døden sad og SB altid har følt) som jeg nærmer mig mit udgangspunkt/målet hvor al ur-id dør. Processen er enkel og indviklet, dels vejen til 5. indvielse, dels en jordisk verdenstjeneropgave på grænsen til en ny tid og ny rodrace og dels forberedelse til mit efterliv – og spor til det hele for andre.

Altså drømmer jeg overvejende det ene eller det andet. Om dagen er jeg i samme sære humør som i natnyt, mærker mest sorgen men kan sagtens abstrahere og have det udmærket. Sorgen som meget er id med den håbløse kærlighed til xy suger jeg nu målrettet ind ad den line den tydeliggør af Ø/Å bag alt og jordiske mig med Åndedrættet, for kærligheden til xy var sand, id med min egen Ånd. Den genoplussende kærlighed til ham i '19 nåede ikke at blive forplumret særligt af yderligere bræk, blev bare befriet helt af det og blev så den rene forankring til det guddommelige ideal i overfladen der er nødvendigt til alt dette arbejde med at hale den ny tid ind. Det smerter ikke i *min* ende af linen, så jeg holder mig dér. Smerten var at ikke kunne få fæste helt ude i den genpart i stoffet som var sand inde forbi stoffets bræk – som smertede. Den smerte er ikke mere relevant at leve med, en utidig stofvæg der skal slettes, ikke virke mere. Kali er næsten fuldført – alt skal kollapse ude i matricen for at bygges om.

Jeg kan glimrende se Lady Nada i mig. Hun har været på 6. stråle for hengivenhed og idealisme men er efter sigende nu flyttet over på 2. for kærlighed og visdom sammen med Kuthumi og Yeshua lige under Maitreya/SB... faktisk som jeg, der så har udlevet det aktivt intelligent i kunsten, verdenstjener-afd. 4. Det er tydeligt at xy har samme kombination og nuance. Hm, mor og far havde samme Tarot-væsens- og personlighedskort, 20/2, Æonen/dommen og Ypperstepræstinden. Det nyttede stort i Kalis energi, den splittede alt ad selvom også de faktisk var de rette for hinanden. Far fortrød bittert at han havde kasseret mor for en lavere frekvent model, og mor fandt aldrig en der kunne måle sig med far skønt hun søgte og valgte i den sidste ende at leve livet ud alene (der er lissom noget der ligner!). Håbløse længsler der trods alt viser sig ikke at have været så ørkesløse endda hvis de har tjent den ny tid allerede dengang. Hm, som 1. og 2. verdenskrig... hvad ved vi mikroer om agurkesalat?

6. september er jeg ved at føre det sidste m fra mit liv til protokols, det er vendt hjem og alle roller m har haft afvikles i rasende fart i 1 mens jeg roligt ser på. I går var jeg tæt på destinationen, en jordhule i urtidsbakketoppen, og så m komme fra dalen på vej op dertil, vandrestav og grej og det hele, som Jondalar fra Jean M. Auels bøger. i dag var jeg inde, men i et tomt rum hvor m kom ind, stillede sig centralt og gik i implosion (transmutation)... det var ren kraft at se til, jeg mener med megen power, arme og ben o.s.v., vild aktivitet, bare afvikling på stedet (hvid dværg!). Det kunne være, og er jo, hihi, en fin afbildning af "hvad pokker skal jeg få tiden til at gå med", og så skriver jeg om alt der "falder mig ind" i processen. Men det *falder* jo ind og er ikke irrelevant, så jeg ser det som konstateringer her i "af jord er du kommen, til jord skal du blive..." af sjælens sidste hovedaspekt før bogen over Kali og Jordens uhellige fortid lukkes. Jorden er jo ved at blive hellig planet. Så bliver der 8 i vort solsystem. Efternølerne er solen, månen, Mars og Pluto.

Både Fortune og teosofien regner med en usynlig planet blandt de 8, hhv. Daath og Vulkan – Sitchin kan have ret i Nibiru. Bare hvis nogen skulle falde over at der altså kun er 6 kendte planeter tilbage i vort system... selv videnskaben mener at der mangler en, de kalder den X (– marks the spot). - Da jeg var teen prøvede jeg at forestille mig uendeligheden og løb sur. Det var nok mest fordi jeg manglede viden til referencepunkter og troede det betød et rum uden ende. Rummet *har* ende, som alt fysisk, så jeg havde jo ret, men *bevidstheden* er uendelig. Hm, nu er det *den* der får mig til at løbe sur. Men videnskaben underbygger rent faktisk den personligt/spirituelle udviklings faser. Når et solsystem pakker sammen udvider solen sig først ud til grænserne og oplsluger planeterne, så imploderer det, bliver en koncentreret hvid dværg og sidst et sort hul. D.s. gør galaxer, universer, MV – og vi (også underbygget af DJ). Det kan *ses* når det nærmer sig. Vi synes lysende. Men hvorfor er den Ene den Eneste? Fordi vi er inde i denne Ene?

Det synes ikke noget vi har praktisk mulighed for at udforske, MV synes sidste plan. Men de fortsætter ikke alene deroptil, også indad, hver dimension (6/7) et univers med 6/7 planer, hvert plan et ”bånd” med uendelig mange ”stationer”, hver celle i det et system, hvert atom o.s.v. Vi er hver en ”MV”, skabt ”i Guds billede”. Jeg tror at de 48 ”bånd” som DJ's gamle troldmænd *så*, Jordan havde hvoraf kun 8 var bevidste og kun 1 af dem med organisk liv er samme. Min tidligere clairvoyante besked om at der nu var 49 ($48 = 6,928^2$) er så indlysende – de *så* ikke mere da, også at de 40 bånd var tidligere, ikke mere brugte potentialer, nu kun organisatoriske. Men den Ene er samme bevidsthed der blot gentager sig hele vejen ned og op, den *Ene* som samme troldmænd og jeg ser som denne Ø/Å figur, mørk fordi vi ikke evner at se så højfrekvent lys, ren bevidsthed – ”det sorte hul”. - Jeg har været meget søvrig i dag. Under nikkene kom dette. Der bliver mindre og mindre ”hvad H skal j lave i dag” i mig. Men jeg håber på søvn i nat alligevel.

Det fik jeg, men urolig naturligtvis med alt det der imploderer. **7. september** svar på forbigående tanker igen i går om jeg egentlig gider mer: op til mig selvfølgelig, men den ny, afbalancerede basis *er* på sengen til frisk oplyst start imens den gamle endnu mer indre id (i går m, i dag f) støt imploderer i 1 og transmuterer det sidste løsnede fysiske stof. Jeg skal optræde en dag, men alt skal have en større udbygning til den frontale rolle, og lige nu må jeg acceptere total ventebænk, surret med reb. I sidste del af drømmen og da jeg vågnede kørte Seeger's ”If You Miss Me at the Back of the Bus...come on over to the front of the bus, I'll be riding up there” i mit hoved. For nogle år siden drømte jeg om en h minibus hvor SB sad på bagsædet og vinkede til mig gennem vinduet. Den gang anede jeg ikke at det skulle være min plads så længe. Nu lader det til at skiftet er opover. Jeg er lige søvrig, vel det rette til processen. Rebene var interessante – inderne taler om de 3 gunaer, tamas, rajas og satwa = træghed, aktivitet og fred, og guna *betyder* reb.

De er binding til begær, til illusionen. Selv det satviske ønske om frihed er illusion, for vi *er* alle frie, også satwa må transcenderes, hvilket jeg er i færd med. **8. september** rydder implosion det sidste id ud fra 1, nærmest som en menstruation. Bogen om Kalis kredsløbs ende er skrevet (Ringenes Herre!), der er en slut-proces-væren. Tydeligtvis, jeg er lige søvrig. - I går på indkøb med søn 1 kom jeg igen – næsten – til at gribe ind over hans opgave, ikke af gammelt spil men fordi jeg et kort nu følte opgaven id-løs, fordi vi var ét. Og jeg forstod at sådan har jeg altid meget haft det. Jeg har måttet lære at passe på verdens energirøveri men længtes efter den naturlige tillid til at man blot var en balanceret enhed når opgaverne var fælles i 3 og id/styrke var ligegyldig, administration, oprydning, rengøring, mad, børn, indkøb. Med xx gik det næsten helt, han havde ikke megen id i det. Med xy arbejdede jeg på 3 og håbede på 4. For tidligt, altså.

Med xx blev jeg færdig med at praktisere det gamle liv fuldendt. Med xy skulle al gammel struktur/Torrig sænkes i jorden før det ny. Indsatsen som verdenstjener fik et nøk mer i trit med min befrielse af illusionen. - Jeg faldt væk igen til kl. 13. Travl søvn og den besked at jeg ikke lige skulle hente de ny m'r ind til udforskning endnu, jeg var nærmest som en skrællet BSA motorcykel, rent stel uden tank og lak. Sådan føles det også. BSA (Birmingham Small Arms Co. Ltd.) var et

større engelsk industrisamarbejde fra 1919 som fremstillede militær- og sports-skydevåben, cykler/mc'er/biler/busser/lign. konstruktioner, stål, støbejernsartikler, rensede metaller og fabriksenheder til det/kul samt div. værktøj, stort, småt. BSA døde fordi det ikke fulgte med markedet som især var USA. Japanske mc'ers invasion aflivede dem i 1970'rne trods redningsforsøg. Så ikke alene er al power skrælet af, men min cyklus likvideret nu fordi den ikke ville med mer på Kalis galej. Og jeg har menstruationssmerter. Godnat igen.

Støn, lang drøm, men givtig. **9. september**, og jeg har været til obduktion (!) hos Ånden og kroppen skal nok holde til overgangen, så hold op at tvivle! Al f vender hjem gennem 1 og selvom det aldrig er sket før er alt klar, med den højere frekvens fjernes de øverste spindelvæv, resten af gunaerne, gennem antahkaranaen som nu når fra bund til top. Ånding transmutterer det sidste fra jf, som CO₂ der stiger op i en sodavand, al skæbne sluttet, udrensningens brede gulvskrubbe og den tyndslidte overflade med. Maria/Binah bringer plejende livsvædske ind over en lige så bred kam så overfladens grovere vævs furer og linjer glattes, nu gammel tids modus fyres. Min sidste "h graffiti" i det gamle (restvrede, jeg var jo h oprører) plejes væk, og jeg er klar. Ja, jeg afhænder den gamle modus og slipper selv de rene talenter, som kunne have været projiceret ud i det gamle, til kærlig transmutation i 2. stråle. Jeg sidder på P en kort tid endnu og tager mig af emotionelle ubalancer fra de sidste bøvser. Gråd er tilladt, afslutningsorgen.

Derpå sker skiftet til den ny færd på højere niveau, men stadig jordisk så vidt jeg kan bedømme, på 3. stråle, Jordens blå, kommunikation, aktiv intelligens, og der indikeres folkeviser. Til den tid vil den ny, selvrensende jf følge mig overalt, basis for det hele, P med transmutation viger for ny fase. Interessant at jeg lige skulle omkring Adamus med xy. St. Germain inde bag leder nu 3. stråle... Jeg ser forholdsvis ungdommelig ud, lige undtaget det hvidgrågyldne hår. Det er af at gå *med* Ånden, men man ældes uanset, når man er på det lavere frekvensniveau. Med skiftet til mesterplan transcenderes tiden. Jo højere bevidsthed, jo længere levetid og efter 5. indvielse er der ingen død mere. Alt stof må så være højnet. Det synes at nærme sig med Karlsvognen, 2 x 6 æg, selvrensning, foryngelse o.s.v. Karlsvognens stjerner siges at være 7 udødelige mennesker som blev stjerner. Det er sære drømme at få, jeg føler mig meget menneskelig, men det er vel netop kriteriet. Ufejlbarlighedsfølelse er næppe!

Jeg så en krimi og blev oprevet. Jeg vil tro at det var lige præcis det "h graffiti" fra natnyt. Alle disse sårede <3<3<3<3<3<3. Tv kaldes ikke alterkassen for ingenting, det har i høj grad overtaget kirkens rolle, glimrende, folk opfordres konstant til selv at tage stilling fra ku, nu de etiske regler er indlært i generationer. Men kus bombardement via alle kh-medier kan være massivt, især i storbyen. Det er også serier dérfra der er mest deprimerende, da navnlig hvis de afspejler ens liv alt for godt. "Så lad være at se det, eller gå." Begge dele kan være svært at slippe fra, og kan man ikke, kan man vælge at sløves i stedet. Jeg kom op af stolen p.g.a. alt det med xy, det ved jeg godt. "Hvorfor lærer de det ikke?" var helt tydeligt min frustration. Ja, jeg er idealist, og sensitiv, og ja, jeg lod mig også sløve en overgang, og dummede mig også som ung, men man lærer da af sine erfaringer, for pokker. Hvis man altså ikke vælger "tamas", træghed, sløvhed p.g.a. håbløshed og sensitivitet. Godt jeg har lært at det ikke duer at dømme og handler om at tilgive.

Jeg gider ikke være nede i den Zoo ret meget længere. Mit hjerte måtte hentes ned fra gardinerne efter det afsnit. Også selv om hovedmanden var blevet klogere. Jeg forstår så inderlig godt Yeshua gik amok i templets forgård over de der sad dér og solgte deres små brødre og søstre (bl.a. duer) til ufrivillig ofring i templet... 4. indvielse var om at gennemleve døden, ofre alt det lavfrekvente og derved frelses af det. 5. indvielse er om at blive helet, få samlet sit lyslegeme i Ånden og forlade alle lavere fællesmængder bortset fra måske i en kort periode som mester på Jorden. Ja, jeg er på vej til 5. Hvorfor har jeg ikke specielt mirakuløse evner? Clairvoyant, kanal, fjernhealer ja, men ikke mirakelhealer, manifestation, flyven rundt eller laven vand til vin. Hvorfor også det, jeg gider

ikke vin... jeg troede bare engang at det fulgte med. Det gør det ikke nødvendigvis – spild af energi som underbygger lille ego. Logik. Heldigvis har jeg aldrig ønsket det særlig.

Mystikervejen er den vej hvor man *til sidst* får det hele, men derfor var den aldrig ret eftertragtet, de fleste må lokkes eller sågar snydes eller tvinges. Delvis også jeg. Jeg opdagede simpelthen at der ikke var andre veje for mig da jeg først var på limpinden, også selvom der ikke var de fordele jeg først troede der var – eller de ophørte så jeg følte mig snydt. En masse andre som jeg efterhånden fik øjnene mere op for lindrede skuffelsen. Helbredelse, balance, fred, gennemskuen, erkendelse, overblik, en vej der passede mig meget bedre, i sidste ende den jeg altid havde drømt om, ”Den skønneste Drøm” som min første bog hedder. SB fortalte engang en historie: en fyrste åbnede sit slot og inviterede alle til at komme og tage lige hvad de helst ville have. Det gjorde de... bortset fra en k der kom, så og gik. Hende hentede han tilbage. ? Jo, alt var fint, men hun ville hellere have ham! Hende giftede han sig med, og med ham fik hun alt. Den kvinde er mig.

Og det blev **10. september**. Sent i går aftes faldt jeg ned i xy-gåden igen, var han Åndsforstørret eller jordihovedet? Skal have sin guitar retur, hellere før end siden? I dag: han var begge dele, uden forbindelse virker intet jo. Såmænd ikke så forskelligt fra mig selv. At kunne elske alle er Ånd, helhed. Ikke at kunne knytte sig til den rette ene af de mange er mangel på <3, jf Ånd. Så jeg, der ellers ikke er særlig jordisk, havde mere jf! Som alle de af hans x'r jeg traf og hørte om, hver på sin vis... men ingen så <3 som jeg. - Natnyt melder mig 2talt på plejehjem nu hvor selv talenterne er sendt over. Der var også lidt om xy: visdommen vetoede imod bare at *pibe* ”Tea for (any) Two”. Det er ikke tid. Alt liv er trukket fra jf, græsset er bordeaux/blodrødt (menses fra 8. rykket udad) som visse slags efterårsløv, alt er i mørke i 2 og jeg skal bare hygge mig i min slåbrok i 3. Hurraaa... ser jeg ud i samfundet er det stort set ligeså. Jeg koncentrerer mig om 5. indvielse... gik så en meget kort tur alligevel, følte hvordan hele kroppen er begær, sanseredskab...

hvilket **11. september** (uha-dato) sagde var mindre klogt end at sidde i 2 og integrere, forberede det hele, øv altså. Overfladen, 3, er kun ½ klar til ud, 2 kun 3/4. Jeg må acceptere fostertiden lidt endnu. Men jeg fik da idéen til et efterdigt, skrev det rent i dag og satte det ind. Ha! - Ishøj (og hovedstadsområdet) er et af de steder der er hårdest ramt af C19, med flest restriktioner. Det er sært at sidde her da jeg højst sandsynligt ikke mere er sårbar overfor nogen form for sygdom mere. Hvilken energi skulle angribe mig som ikke *er* overvundet? 1) Jeg gjorde det meste af det anbefalede i forvejen (afstand, renlighed, hensyn), 2) jeg transcenderer det lavere plan helt nu, er foster på det højere, kun lidt sart i den forbindelse, slap, let hovedpine. Jeg var aldrig nervøs for C19 og har kun 1 gang brugt håndsprit – det efterlod fingrene blæst, så jeg købte lidt til jeg igen optræder. Svedige fingre har tit spoleret mit mere avancerede guitar spil.

Jeg tog en lur 14-16 og vågnede lige tung i hovedet, men følte at noget mere var på plads. Så, over en opvask slog en tanke ned ud af det blå, uden sammenhæng med noget – så kommer det ikke fra sindet – om magt. At jeg i al min tilsyneladende ydmyghed og magtesløshed har mere magt end regeringsledere eller generaler. Jeg har aldrig andet end uhyre kortvarigt længtes efter magt. Det var alt for meget besvær... hm, jeg nåede aldrig at tænke bare *så* langt, og netop det var vel min adgangskode. Jeg har i dag i kraft af min frekvens' løftende indflydelse på existensens samlede, som transformator mere magt end de fleste her, helt ubesværet, ved ren tilstedeværelse. Jo, jeg har nævnt det før, men det kom ud af mit sind, var udregning. Selvfølgelig fint = sind og Ånd er på linje. Denne gang kom det fra Ånden. Hvorfor? Jeg skal nok trække en lige linje til historien om fyrsten ovf. Jeg har jo lige overgivet det sidste til Ånden. Ægtevielsen? Hvad ellers?

Det har været i gang længe, delmængder der går op i den store o.s.v. Måske er der sket et større hop. Datoen var vel også til det! Jeg glæder mig mere og mere til nætterne. Da er jeg befriet af dagens fysiske fængsel som mit liv jo er lige nu og har mere direkte forbindelse til Ånden. Den taler ikke udelukkende i metaforer til mig mere, men de der er tager en stor del af min dagsbevidste tid at tyde så dagen sejtrækker mindre. Er hnf/ej for sep's lille og store røde indiske klippe snart ét?

12. septembers nat var ét stort serieførløb som om de klassiske indiske vismænd m/k. Jeg opgav at føre alt til protokols, nøjedes med de sidste episoder, det er i regelen nok. Alt/jeg er nu løftet op i Ånden, Merlin i hug (skal til at leves), intet at frygte, men Torrig er kun 3 år siden, så skønt skiftet til 100% Ånd *er* sket og jeg kører *modsat* på motorvejen bør det være i sneglesporet (!) med smårens stadig. Jeg havde ondt lige under isselåget i nat og morges lige til kl. 08:30. Sjovt nok skilte xx min gamle bærbare i går for at rense den... jeg føler mig sådan.

Nå, den blev støvsuget og sat sammen igen, og mit hoved føles også klarere. Igen fint fysisk udtryk for hvad der sker bagved. Endnu mere efter natnyt **13. september**. I går eftermiddags rang søn 2 om muligt angreb 11/9 som jeg kun kunne bekræfte var sandsynligt i betragtning af historie (WTC '01) og numerologi (11.09.2020=202020) men måtte medgive at jeg ikke havde gidet ofre indblik på. Han havde selv kun gjort det fordi han havde haft hjerteuro. I aftes invaderedes jeg af kh- ≤ 3 -usikkerhed efter en "Morse"-krimi med hans død af hjertesvigt formiddag og især én aften om hans ungdom i Oxford som politiopdager. Sidste gengav på sin vis igen xy/mig. "Morse" er et skarpt billede af kampen for ≤ 3 og dens utak i Kalis tomme Oxford-ambitioner. Jeg gjorde en indsats med at lette kh-tågen før søvn, og det lykkedes. Natnyt viste mig i min egenskab af transformer af de udtjente Kali-energier, trak en lige linje retur til 9. sep hvor CO₂ steg op gennem Antahkaranaen. ≤ 3 eller hjerne, same same, søn 2 og jeg *mærkede* det.

Transformer vil være min eneste rolle nogen tid endnu. Det kan også fint afbildes i det fysiske foster. Godt nok tager det (ny idéer) altid energi fra mor (status quo) og taxerer stofskiftet, men kan dette yderligere i en overgang til en ny tid ikke opretholde status quo ender alt skidt i fosteret (den ny tids forløbere) som svækkes eller aborteres (uforstået, udbrændt, syg, udslettelse) for at redde moderen (en vis glidende overgang). 9. sep fik jeg den besked at jeg ville holde til jobbet, så jeg forbliver næppe en truende abort. I stedet dør Kalimor – hvilket foregår. I betragtning af min historie hvor jeg nær reelt var blevet en abort er det interessante tanker. Også når man ser på hvor svært det ofte er p.t. for status quo/velfungerende k'r at blive gravide og fuldføre i f.t. hos lavstatus-oprørere – hvor der enten er meget lidt/mere at lære. Der er støt bedre mening i at holde sig væk fra alt i kh for mig. Jeg kan ikke både opretholde og transmutere, hvilket sidste jeg var det fødte redskab til fra begyndelsen, så jeg transmutterer frivilligt og nu fuldt bevidst.

14. september med den besked at 9.-14. var forløbet lettere hvis jeg havde opløst lidt mere med tårer, men 0 problem, jeg græd i søvne! Så det ordner sig af sig selv nu, men for sagens skyld græd jeg 1 tand mere da jeg vågnede til det føltes uden tryk på. Jo, jeg har følt melankoli, men ikke særlig skrapt... OK, så. I går havde jeg kort nogle spekulationer om jeg skulle have sat mig mere ind i de sociale medier eller de it-redskaber der i dag findes på det – uoverskuelige – marked, især på mobiler. Svar: fader Siemens (rod til al mulig teknologi, i dag også særdeles høj-, involveret overalt, budget som et helt land) udfases, overdrager sit alt-i-et afskærelsesredskab (!) til mig på vej ud i 1, jeg er min egen bevidstheds-højteknolog til mit ny liv som travlt uddannes på alle fronter, fysisk træning undtaget – hvilket jeg også havde oppe at vende igen. Intet nyt under solen – *intet* overskud til noget udad for alt det indre p.t. som ovf. Honnør, transmutation.

15. september lægger ud med et skift. Alt er nu sublimeret, samlet til 1, så der skiftes fra transmutation til ny modus, ikke mere 2. stråle, muligvis 3. som anvist 9. sep, men det ligner et lidt forhastet kup for aktiv, intelligent manifestation, ledet af St. Germain som omtalt ovf. Han synes meget beslutsom som han går ud i flyets cockpit for at flytte vores position til den ny men giver ordre til at se på tallet 5. 5 handler om manifestation, om at få ≤ 3 og jf til at arbejde sammen ved disciplin og målrettedhed. Alt det xy manglede. Tja, det har jeg jo før meget kunnet, vil kunne igen, men jeg er ærlig talt noget i tvivl på baggrund af de foregående dage, desuden fik jeg et grådanfald til morgen. Under alle omstændigheder er vi jo hverken fløjet eller landet, så jeg har tid til at få styr på den uvante valuta. Hnf/ej for sep. stadig valid – at samle min tilbygning med den hellige (indiske) jf. Jeg kunne godt trænge til en ny modus...

20.09.0643

FOSTERTANKER

**Fosteret så på sig selv
- udefra, indefra, svært at sige,
føjte og tænkte, hvormed, hvordan
ku' ikke placeres så'n lige**

**men det så klart alt var skabt af begær
fra fingrenes griben til føddernes færd
fra øjnenes ruse til ørernes tragt,
næsemundslusen, huddragtens agt,
kønnenes kobling, anal katarakt**

**Lige over dem sad magnetismen
der tiltrak kontakt med hverandre,
over den viljemagt, over den længslen
mod højderne – som ville vandre**

**Videre oppe bestemtes hvorfra
på kloden, med hvem, hvorledes, hvor klar,
og over det hvorfor Jordkloden var,
galaxernes og universernes glar
til Ånden, begærenes spørgen for svar**

**Og fosteret så at intet var galt
for Ånden ville de dele
Før den træt ville trække sig ind,
tilbage i ursort hele**

11. UHÆMMET

Jeg foretog et experiment i går. Jeg havde fået en idé til en evt. bog. Jeg ville fremstille min indre verden helt fra startens rige fantasier som den virkelige og det mareridt vi alle færdes i såkaldt vågne som søvnen og føre historien frem til i dag mere koncentreret end disse dagbøger. Idéen blev ved at poppe op, så jeg begyndte at skrive. Det havde dog ikke helt det smæld i som jeg havde regnet med, men nå, det var jo kun den første råskitse, det kunne komme med div. idéer jeg allerede havde... **16. september** og det skal jeg tydeligvis glemme alt om. Idéen kom af gamle ønsker om at være med i matricen, fange dens interesse, ser jeg nu, en anden form for Harry Potter. Men det er ikke sådan mit hjerte virker, det var bare samme gamle tilsmudsning med en umulig, døende matrice jeg illustrerede, jeg skal være ren – en ny skal komme, bl.a. gennem mig. Det kan den ikke hvis jeg laver den slags urene tiltag. Så jeg kan kun transmutere og ellers glo ud ad vinduet, øjnene, grænseområdet i Åndens hellige 1. kl. hotel. Suk. Dokumentet er slettet igen.

17. september do. Ja, der optrænes til nyt i 2, men det kommer først til 3 senere, lige nu hedder det cykl hjem, ingen adgang til det ny. Al Kali skidespræller i døds/transmutationsprocessen. Jeg glemte lige kort at det der kommer ikke er mit, kun får mindehåb til at sprælle med. Interessant nok er C19 blusset yderligere op i hovedstadsområdet med påfølgende restriktioner. Intet der påvirker de få rester af mit ydre liv, men påfaldende i lyset af at der føleligt er mere at transmutere. Visse især yngre elementer er ved at gå agurk over at hindres totalt i at reagere udad. I natnyt nærmere betegnet faktisk også i Greve som ellers ikke er omfattet. Jeg forstår dem, jeg synes heller ikke om at være på lager, og de forstår langt mindre; men er det usunde frustrationer som at ville volde ondt er det da netop helt fint hvis de selv brænder inde med det, og hvordan ellers skille skidt fra kanel? Der er ingen vej udenom, og der er en hel del tunge, konservative energier i Greve...

Når jeg ikke skal skrive den dér bog skriver jeg det her. Min barn- og ungdoms fantasi var som før nævnt meget optaget af heste, *fri og vilde*, så det handlede ikke om at gå til ridning selvom jeg red i nogle år, men om metaforen. Hestene var primært hingste, for jeg følte mig ikke som en hun. De var selvstændige, fulgte/dannede enerens uofficielle spor, umulige at knække, kun modtagelige overfor kærlighed fra *den* ene som forstod og respekterede dem så der kunne skabes et fællesskab som løftede begge parter ud over det sædvanlige. Det var at foretrække at de var kulsorte, der var et faremoment, noget ubevidst urdjævelskab i det som *kunne dræbe*, men ikke gjorde p.g.a. kærlighed. Med tiden svandt de sorte skygger og veg for de gyldne, de crème, de h, for jeg fandt dem jo også i bøger: Flicka, Tordenskyen, Bento, Sølvhingsten, Den Sorte. Andre har haft de fantasier. Og de er ikke spor barnagtige, blot prototyper på det der skulle komme.

Som clairvoyance er forløber for fuld bevidsthed var de højest elskede hestefantasier meget skarpe billeder af hvad mit livs jf ville komme til at dreje sig om. Som clairvoyant ved man ikke altid hvorfor man skal sige dette og hint, det kommer bare til en. Senere kan man gøre sig bevidst om hvorfor man virkelig ser disse ting – og der *blev* altså noget med at slå ihjel, men for kærligheden, på den eneste måde der er OK, ved transmutation. Egentlig synes jeg at jeg har gjort det meget længe, siden 90'erne, men både metode og temaer er naturligvis blevet forfinede med årene indtil der ikke var mere personligt at takle – tak, xy – så jeg nu er et redskab udelukkende i højere tjeneste. Som gloriøst kynisk ud ad vinduet. Helligere er jeg ikke. **18. september**, fortsat beroligelse, alt lavfrekvent f/m opløses mens jeg venter, næsten klar – utålmodig – alt i støb er h og glædeligt, jeg transmuterer og sår fine s frø, bliver ikke snydt, alt skal bare være klar. Og kort siger... hmf. Det bliver squ nok først 2025.

Noget var igen lige om hjørnet, og søvnen afløstes kl. 3 nat af et 3 timers sandt tankemylder, vemod om xy førte over kønnenes udfordringer overalt lige nu som gør at de er ude af trit med hinanden, noget kh drog durk før jeg drattede ned igen kl. 6 – **19. september** natnyt afslørede kasseret kh-tankesind lige til grænsen for kapaciteten 2-1 så det ikke nåede at fuldføres helt til kl. 9. Det gøres

jo bedst i søvne, så resten afventer vel 20... processen er totalt indre nu – på det spirituelle museum. Det foreløbige lyslegeme er dannet fra isse til jf's start men kræver stadig kun omsorg til det er 100%, betinger al resten. *Jeg, mit* er klar, og da jeg har valgt at blive, ikke glide, hjælper jeg derfor nu med at transmutere verden til også at blive det, sic! En pokkers lang, indviklet drøm som heldigvis bragte *noget* nyt: den ret tydelige besked at lyslegemet er i støb – og så den utvetydigt personlige Ø/Åkontakt som stadig er ny i drømme, markant siden 25. august. Ja, mødt før, nej, aldrig så bevidst, umetaforisk.

Matricen synes at revurdere verdenshistorien ekstremt i alle retninger i disse år, også alle slags psykologiske. Det var det jeg gjorde for et par bøgers siden, først den tillærte, så den personlige, dybere og dybere. Xy har været sværest at blive færdig med. På baggrund af g.d. drøm så jeg en rest bebrejden ham som skulle ud, så ved dags ende gennemgik jeg lige alt og fandt igen at jeg intet havde at have mine bebrejdelser i, han havde kun hjulpet mig videre derfra hvor *han* stod. Jeg vågnede op **20. september** med en kort drømmestump som meldte dette træk altafgørende, ”platin”, *sidste* iflg. Ø/Å. Jeg fremvises ”miss Thursday”. Torsdag er ”ren”, 4, Jordens tal, ugens midte. Thor er den helligede handlekraft – den kollektive energi der udgjorde denne guddom er direkte kommunikation Åndens vilje => Jorden, lynet, og Thors hammers hovede rager lige meget ud til begge sider... miss'n er datter af ”Young Morse”'s boss af gammel skole.

Krimiserien er grå, men god. I de seneste afsnit har jeg fulgt hvordan denne kriminalkommisær-datter brat, brutalt har ladet hjemmet agter og straks er ude i noget møg, og jeg tænkte at hun da var fremstillet utroligt dum at gå i lag med den nar efter den sunde opvækst... med natnyts reaktion på g.d.'s afsnit gik jeg lidt dybere med det. Uden far-model var jeg meget usikker på verden og *smed* mig ud i den fordi jeg indså at måtte lære at færdes i den selv. Trods traumer og forsømmethed havde jeg ikke tendenser til så skidte fyre. Hvorfor så hun, med så kærligt et hjem? I plottet har hun en meget Kalisk servicerende hjemmemor og udefar, brutal kun på arbejdet i hs tjeneste, men den slags videregives skjult. Sin fars datter i øvrigt skred for at stå selv, nok også uden partner. Jeg skiltes tidligt fra far. Resten af det *jeg* skulle vrage slap jeg konsekvent/brutalt i nat... det syntes sådan. Jeg endte alene med Ø/Å i det tomme rum, alt afskabt.

Jeg har lige bemærket at et dybt, 20-årigt ar i højre øjenbryn *synes* at svinde, det 3. der bedres i ansigtet; men hvor linjerne på kinderne er forsvundet er andre i pande og især hage blevet tydeligere, og ar og mærker på kroppen er uændrede. - Igen i nat havde jeg et sorg-spell over alt det der ikke kunne/skulle/ville... og slap det. **21. september:** mindespøgelser blegner og så længe er 0 jf nødvendig, al aske udskiftes for krystal/lyslegemet, først når alt gammelt tøj/afmagtssorg er aflagt vil det alkymiske bryllup stå og jeg komme ud igen. Passerende triste minder og slid ses i ansigtets linjer (”kummerrynker”), mest i højre side, forbindelsen ud. Det gælder alle. De er udtryk for gitteret stoffet sidder i, mindre stofflige end ar, så ar og lign. svinder mens linjerne – en overgang – bliver tydeligere. Det lavere frekvente ”vedhæng”, soklen, antydes at følge trop senere – som den også lader til at være *ældet* modvilligt. Der er nok lidt for løst sul visse steder for min smag og solskader at rette, men ellers er alt som da jeg var 18, endda bedre.

Jeg slipper/transmuterer alt jeg kan, sorgen blegner og det er rart at vide, min proces gavner verden. Det falder mig i øvrigt soleklart hvorfor mestre først nu kan forblive (ude i samfundet) efter 5. indvielse, ikke har kunnet få kredsløb i gang med matricen før, alt for få og for hævede over den, Nicola Teslaer. Den generelle udvikling har mindsket kløften, der er stadig mange som ikke har opfundet sig selv, men flere end nogensinde. Jordens opstigning til hellig planet *er* lige om hjørnet, selvom det så en overgang må blive på 3 positioner på frekvensbåndet, og det har naturligvis først kunnet lade sig gøre alt sammen på grænsen til den kosmiske vår, Dwapara, ikke i vinteren, Kali – den sidste fimbulvinter. Sikken en tid at opleve... som sagt med denne viden, altså. Ellers havde det kun været træls til trods for at der er sørget så godt for mig personligt. Et luksusfængsel er og bliver – et fængsel. Og det blev **22. september** med godt natnyt:

de gamle traumers manifesterede stof, Rat, faktisk, kim til alt sygeligt for det kom ikke af Silk, skrives let løst i min situation, nægtet jf og behandlet med meditativ indsigt. Det forlader mig fra 1 gennem 2, æterlegemet, og videre ud til manifestation på skrift i 3 – og viser klart fordelene ved inkarnation: det tydeliggør til udskillelse. Min inkarnationsrække fuldendes med den levende død, eskalerende transmutation, genfødsel over ca. 10 år, næste ny nøk forudsiges at tage til mar '22 fra nu og med overbygningen gå/leves faktor 1,5. I denne overgangssituation med død/fødsel/vielse til det spirituelle liv forberedes jf. Dens forlæg er det velkendte babyliv hvor jf også kun gøres klar til ”udplantning”. Når jeg friskriver bevidstheden går den via æterlegemet op i transmutationen, skal over Ånden i et lukket kredsløb, det som DJ kaldte ”kopien til Ø/Å”. Undervejs præger det som før nævnt kort det nuværende æterlegeme – linjer, træ-/sarthed, trist, sløj. Det udskiftes også, er kun skabelon for det ny, og selve skaberordet er i gang.

Af og til skal jeg lede noget efter ord før de dukker op, sandsynligvis grundet den energitrafik – jeg kan også føle mig tom... hele beretningen om Yeshua fra dåb til 5. indvielse og efter hvor han vandrede i Indien er meget nærværende. Han var specialkonstrueret til at danne første spor, klimaks tog ham få år... nu kan man *heldigvis* ikke sammenligne, jeg har jo ønsket at løfte stoffet i flere omgange, også denne til hellig planet, måttet følge udviklingen. Af bøgerne fremgår frustrationen over at være forud gang på gang, ikke kunne få forbindelse med matricen, blot være energilokomotiv inde bag. Yeshua kunne kun tage så meget skidt bevidsthed med ud som muligt med sit offer på korset, lidt som de der dør af cancer. Han behøvede ikke vente på andre, ej heller forberede en særlig gerning til efter 5. Det lod sig jo alligevel ikke gøre – før muligvis for mig.

Hvad jeg har mærket mest løfte sig er bevidstheden. Julen '19 drømte jeg forudsigelsen om våren '22, men forstod ikke helt. Jeg stod på hjørnet af den stille villavej Vintergækvej (vintergækker ”gækker”, spår vår sent vinter) og var kommet der via en tankstation, nu bag mig = veloptanket til ildarbejdet. Vejen havde et kredsløb (solar), gik jeg tv. i nr.-rækkefølgen var der langt til ca. 30 hvor det kommende liv skulle foregå. Gik jeg th. gennem nogle fælleslokaler kunne jeg skyde genvej, kunne næsten se lige derover gennem en åben dør med en mand på et kontor, men en kvinde kom ud imod mig og lukkede døren (ingen liiige skyden genvej!). Hmf! Og dog. Nogle af mine bøger lå udstillet her, (skriv!) anbefaling til det der skulle ske derovre, altså indad uanset, men dengang begreb jeg ikke signalet med de vej-nr. Nu... hvert ”hus” (astrol.) = livsform, proces, lag, Månen styrer form = mdr., og jeg skulle rundt til nr. ca. 30 (33 = Kristi tal) = øget frekvens!

Så er det **23. september**, og alt mig, også overfladen, kommer lyn-energetisk på plads til den ny færd, men stadig hedder det tilbageholdenhed, for nu skal regeringsapparatet på plads i mig/verden, fungerer før Ånden kommunikerer det ny ud. De ny ben skal skabes med kærlighed og visdom. I går smed maven løsnet stof ud, og jeg føles rædsomt løs i midten til morgen, sløj som forudsagt. Alle gamle sømme, fastholdelser i form i mit æterlegeme er opløste, fri til at omorganiseres, og det arbejde går jeg nu ind i, et foreløbigt formudkast a la en futuristisk bil, en arterie-blodrød sfære. Det er interessant hvis jeg ser lidt tilbage, for jeg kom jo under 3. stråle for aktiv skabende intelligens nylig, St. Germain. I verdenstjener-området under hører jeg til kunst, 4, men jeg er også god til at nyorganisere/manifestere den, 7, hvor St. Germain før arbejdede. Det var det jeg foretog mig fra 90'erne og 15 år frem på messerne.

Beskrivelserne af hierarki og struktur i den åndelige verden er kun tilnærmelsesvis, den er langt mere flydende end den jordiske og har dog orden. Man kan være mange steder samtidig i den. - Jeg føler mig trist, slatten. Hvad skal der nu ske? Organisation, manifestation af kærlighed og visdom... hvordan pokker kan det blive andet end det jeg i forvejen har skabt men nu er rensed færdig til 100% at kunne sige, jeg *er*? Jeg ku' godt bruge et PS-besøg. **24. september og det længselsfuldt ventede signal jeg udbad mig når det var OK at gå udad igen kom – med et blik fra en meget PS Ånd**, hjælp til at trække mig ind bag første spil (værdiløshed, skyld!). Alt *er* ryddet og nyt pakket i 1/2 til ud, Merlin. Den sidste energi-infusion gives, sidste småt renses, samles. Første

ny meget en-dimensionelle jf er lige manifesteret: én række små kubi til hvert ben tages ud af skabet, let vakkelvorn evt. støtte mens flere rækker manifesteres til brugbar jf. Ånden vil lede mig, peger ud i æterlegemet... omsider! Helt som hnf/ej for sep i MM, kap. 9.

Så hvad skal jeg lave i dag? Gå tur, male, spille? Jeg må nok starte gelinde med de dér vakkelvorne ben... jeg tog den middellange tur, og den gik OK. Jeg smed også et kortoplæg. Det underbyggede *alt* ovenfor, fra al kreativitet er overordnet sagen til visdom er skreven, over tålmod og genfødsel til Kristus-tal våren '22... og at der stadig ikke ødsles med energi til mig. Fint nok, et kik ud ad vinduet på de skrappe restriktioner som kan blive yderligere strammet opfordrer ikke just til vilde armbevægelser. Visse af Ishøjs tyrker og pakistanere har ikke udelt tiltro til systemet og holder private fester med 300 deltagere, meget kulturelt, men ikke smart, og moskeerne er rene smitte-reder. Borgmesteren har haft indkaldt samtlige imamer med tolke så informationen ikke kunne benægtes modtaget – de der evt. ikke mødte op blev hentet. I al respekt.

Jeg vil gro ud i al stilhed, er jo en baby trods alt. Og træt efter gåturen, så jeg tog lige en morfar. Dé gik PS' blik yderligere op for mig. Det hele begyndte med skyld da vi forlod Ånden og drog igennem ildmuren. Forbrød vi os? Nej. Ånden ville det selv, men vi længtes tilbage og troede, udad var måden, anstrengelse. Vi kan aldrig komme retur til Ånden, men indad kan vi opnå id med den, det var det jeg gjorde i nat, godt hjulpen på vej af den. Jeg blev opslugt af min egen individuelle del af Åndens ild, dens gave til hver af os da vi sendtes ud fra den. Al skylden forsvandt, der var fred og varme i den totale forening med den indeni den udad-handlende m del af mig – i et lyst, askegråt jakkesæt. Så, som de 2 rækker kubi i hver 1 dimension antyder må det nu handle om krystallegeme og -klæder før vielsen, hvis den ikke skete i foreningsoplevelsen? Hele processen forudsiges fuldført våren '22. Hvad siger **25. september** mon om det?

Alt er vel tilrettelagt nu, der gives ikke noget energi-ødende pres i oprækket, men god fart imellem de regulerende stoplys. På vej ud er der først en integration i 2, den sande lyst til at manifestere vil finde mig på krigens faldereb. En flod af larver = sommerfugle er på vej, men også stadig gamle, grå skuffelses/sorg-spøgelser. Alle hindringer vil dog passeres forholdsvis let, jeg har alt til det nyes jf, mit lys er frilagt og min direkte åndsforbindelse renser blot mine manifestations-redskaber til starten. I nat så jeg mine hænder 2 gange, i går nat højre 1 gang. Jeg har muligvis før set dem, men helt glemt at være obs på det. Tidligere har jeg nævnt at have hørt nogle drømmelærere, vel påvirkede af CCa/DJ, anbefale at man tilstræber at se dem i drømme for at få sin bevidsthed derover. Det er uddateret nu, man skal have 1/2 over i 3, og så vil man se sine hænder af sig selv når tiden er inde – og nå ud i 4. Det er hermed ved at bevises.

I nat var det yderligere tydeligt at jeg reelt ønsker at komme ud med alt mit og har lidt under den mur af uvilje jeg har været mødt med, selvom jeg har taklet den filosofisk. Alle opfordrede mig til bare at mase på, og lige lidt hjalp det, ingen havde indsigt til at sige mig at det ikke ville nytte fordi strukturerne til mit ikke var der endnu, det lignede jo også det der var. Så fik jeg selv indsigten, men det afhjalp ikke al sorgen. Ambitiøs? Nej, som kreativ har jeg en selvfølgelig ret til at bidrage, leve fuldt. Det har været svært at bevare lysten til det i det mareridt. Den er jo også delvis slukket og skal komme til mig igen. Jatak! Natnyt indikerede primært *MALE*, og ja, Merlin skal jo være færdig. Visemusikken synes at "hænge" lidt endnu i mørket. Et kuriøst "tilfælde" fra sidste tid har været nogle nassende melmøl der ikke er til at udrydde... i dag har været meget grå med konstant regn, nu er efteråret her, fint nok, jeg har vasket hår og vil lægge an til at male.

26. september lignede svar på et spørgsmål aften om det nu går at manifestere tidløs fremtoning: med basis i ren visdom i 1 føder jeg mig selv ind i 2, første støtte er grundlagt og tiltrækker tilsvarende s stof til en stærk overflade. For få dage siden gik jeg ind i den blodrøde sfære af organisation og manifestation. I nat var den inde i mig, foregik gennem mig – styret så meget som man nu styrer en proces der alle dage følger Åndens retningslinjer. Men har man vundet Ånden kan man styre *mere*. Så det må jeg vist tolke som et JA. - Skægt, som ting former sig af sig selv, nok

planlagte, men uden at tænke videre over det. Der er vips blevet forberedt til en ny vår udenfor, 3 syrener og en bunke forårsplanteløg. Xx har længe overvejet at få plantet noget højt så folk ikke automatisk glor ind over hans plankeværk på vej ind i Gadekæret fra Ishøjstien, og i denne forberedelsestid på vår indeni blev det ”tilfældigvis” i dag for nylig, så for første gang længe skulle jeg i nogle arbejdsbukser som var en god indikator for om jeg virkelig havde taget på...

Normalt når jeg har taget på har det nok sat sig på barmen som ønsket, men navnlig på overarme, balder og lår også, så det har kølnet begejstringen. Jeg har bemærket at barmen er blevet mere udfyldt, så jeg tog for givet at det også omfattede resten, men næ, ikke særlig, min anmodning synes fulgt op. Huden med silkelag vil altid være det sidste der udskiftes, på krop som i ansigt, så det lader til at jeg har noget at glæde mig til, opstramning o.a. Manifestationen er i gang, med hensyntagen til mine små ønsker. Der bliver ikke noget maleri i dag, jeg fik ikke så god søvn i nat og har arbejdet med en anden slags forår end ventet og er træt, men jeg er kendeligt opmuntret. Endelig begyndende synlige resultater af arbejdet – det er ikke helt nok at vide at noget er rigtigt, hvis det ikke bakkes op af såkaldt faktuelle data – for mig at positionen nu rykker sig den vej jeg ønsker. Det bragte overvejelser op igen om xys guitar der ”hænger” (se 25.) hos mig.

Skal jeg fortsat holde mig åben for at han kan komme senere? Så ville hans guitar være et godt påskud, men nej, det kapitel må skulle afsluttes nu. Uanset hvad kunne hænde i fremtiden skal den være helt fri af fortiden. Jeg kan få myrekryb over al den plads jeg gav ham fordi et gennembrud syntes så nær... på listen over naturånder (MG, slut kap.13) til xy konstaterede jeg at ”de er rent faktisk hjerteløse. De er hara-væsener, det minder meget om hjerte men er det ikke, og det misforstås og giver megen smerte da de ikke forstår den humane kærligheds væsen...” – spot-on og han blev meget såret – utilsigtet. Der er det ved gode, instinktive mænd at man ser Ånden så stærkt igennem dem fordi de ikke er så dækkede af det humane sind, mere *nøgne*. Det er klassikeren m/k, skønt begge køn kan være lige <3-løse. Er de udbændte har Ånden dem endda i ekstrem <3-træning, ikke = at de *har* sandt <3-tøj integreret, på. Før søvn spurgte jeg ind til fremtiden i det for et syns skyld.

Svaret **27. september** var som jeg anede, xy var som vennen jeg lod bag, lavfrekvent energi som blot skulle hjælpes ud af mig, en rest næsten opbrugt fortid der skulle lukkes, var slukket. Det har været en lang, smertefuld operation at frigøres af alt hvad han symboliserede for mig af vilde, dødfødte håb om at fungere i Kali – kompromisløs som alle guddommelige processer. Jeg ville ikke have undværet den for det resultat den har givet, tak for det og hans medvirken, for min fred. Så nu skriver jeg den mail jeg overvejede at skrive i går om guitarerne... gjort uden særlig uro. Nu får vi så se. - Åbenbaringer fulgte... DJ tog fejl, det er ikke meningsløst at bede. Vore bønner høres af Ånden gennem dens genpart i os. Der er et gammelt ord: tag 1 skridt imod Ånden, og den tager 10 hen imod dig. 23.'s aften bad jeg i frustration PS om et støttebesøg. 24.ds. overvågede PS/Ø/Å at jeg bragte de sidste importerede, forældede værdier ud af mig – til den = mindre stof, mere egen Ånd.

Så havde jeg ikke flere – stod ”værdiløs” dér uden noget at tilbyde, formilde den med... skyldfuld. ”Gælden” kom atter op (sidst 26. aug), nu i.f.a. skylden fra ur da vi forlod Ånden. Jeg var så elendig at jeg ikke kunne se op og møde dens blik, men jeg mærkede at den så ufravendt på mig, som når MV starter et univers med et blik i big bang. Da jeg imidlertid er på vej hjem hjalp dette mig til at trække mig det sidste stykke *ind* bag 1, ind i min ild. Det blik var svar på min bøn og vedholdenhed og befriede mig af sidste gæld til lærepladsen Jorden, den oprindelige spæde begyndelse til et sind, nu fuldt rensat til guddommelig anvendelse i universet. Der er vild fryd i AHA! Så kom igen et inflush om at alle seriøse religioner er 1, jeg *så* hvorfor Odin ikke kan integreres med Freia før i Fenri bug i den ultimative tid hvor Odin/MV møder Freias materie og genbeliver det til den ny tid, først med omvæltninger, så med verdens og gudernes genopstandelse.

Mose skabelses- og syndefaldsberetning viser vi blev specialfremstillede i flere omgange og ”straffen” var en spådom om konsekvensen af øget bevidsthed... er der retfærd i Dwapara vil Sitchin blive prist for sin tolkning af de sumeriske skrifter som Moses byggede den over. Ja, jeg er igennem, nu er der kun spøgelse der skal evaporere og en ny jf at skabe som den altid skulle have været skabt.

20.09.0644

DEN NY RENAISSANCE

**Al religion uden mindreværd
har samme plan bag sine rejser,
fra univers og til univers,
med mange lektier på langs og tværs,
til slut fra kuli til kejser**

**Den sorte ørn tog hvad jeg ofrede, gav
og giver mig nyt liv tilbage
som kæmpebaby føder jeg mig
den klæder mig på til lyslegem-leg
i mirakuløse dage**

**Som da den startede hvert univers
blev det gjort med velsignelsens lysord:
Ansigtet lyste og nåden tilgik,
den løfted' sit åsyn på mig, ét blik
og min ild brændte ufred til nyjord**

12. TILTRÆKKER

En guldhalskæde med nogle arabiske skrifttegn lå på jorden forleden på vej hjem. Jeg lagde den på en postkasse lige ved, men kunne ikke slå det ud af hovedet og hentede den ind lidt senere. Før i tiden indleverede man den slags på den lokale politistation, men der er ingen mere i nærheden, alt i matricen er blevet noget centraliseret bøvl. Jeg mailede ejendomskontoret for deres procedure i den slags tilfælde. De foreslog Gadekærets fb-side eller politiet, så jeg tilmeldte mig fb og lavede et opslag. Så fik jeg den lyse idé at sætte et billede op på opslagstavlen hos den lokale købmand. Samme aften blev jeg ringet op sent af en mand som boede lige i nærheden og kunne være der om 15 min. med sin lykkelige datter... jeg blev overrasket da jeg så dem, mellemøstlige, men meget integrerede, ingen accent, dansk tøj. Der er mange velintegrerede indvandrere i Ishøj, men man ser mest de der fastholder deres fremmedart. Kæden var en gave fra pigens forlovede i Libanon. Måske skal han giftes hertil. De fik kæden og drog glade væk igen.

Nu ville de fleste nok sige at man kan finde tegn i alt – og ja, det kan man. Hvorfor skulle dette lige involvere mig? Jeg kunne ikke glemme den kæde – og det er da skægt at det lige sker samtidig med at jeg gennemgår vielse og genfødsel på et højere bevidsthedsplan, hvilket meget vel kunne være metaforen hvis hændelsen havde været en drøm. - **28. september** oprandt med reaktion på beslutningen om guitaren. En rest gammel æterisk modus som godt nok var h, men udspillet (i expresfart!) hentede yderligere opløst materie ind til nystrukturering fra 1. Lidt tungt, mange resthåb opgivet, men mailen resulterede også i åbenbaringer. Samlet set gav det en mere fordelagtig udgangsposition, tilsyneladende. Jeg kan genoplive showet nu den hindring er klaret, udrenset, og beroliges med at det slet ikke vil afspore fremtiden. Der meldes dog om et kort ophold på rejsen, til stabilisering? De sidste 2 mdr. har der været en tiltagende opløsthed. Det fremgår af natnyt, men hvordan føles det dagsbevidst?

Jeg skal nærmest anstrenge mig for at føle mig samlet ind imellem, huske ting og hvor jeg står. Kappede forankringer, næsten ingen jf, jeg har aldrig været så luftig. Jeg er nærmest glad for de ellers ikke særlig opløftende tv-krimier på faste tider, ja, selv for sløjheden i min mave som ikke helt har fortaget sig siden 22. Søn 2 og nu også 1 klarer sig ved målrettet at arbejde sig indad, fastholde kontakten til centrum i meditation. Jeg har gjort den slags meget før i tiden, nu har jeg kun kortere øjeblikke hvor jeg lige har følt mig trukket for meget ud og derfor Ånder dybt og føler ind. Da jeg straks har varig forbindelse af sig selv igen *gider* jeg ikke rigtig fortsætte længe, jeg mister faktisk koncentrationen. Jeg aner at jeg ikke skal fordi det trækker mig for meget ind, ud af den sidste jf. Skrivningen har erstattet det, det er nu min bedste forankring såvel som mit arbejde – at få Ånden over i 3/4. Når jeg føler for det kan jeg også male og spille igen, men lysten skal lige arrivere. Hihi, bakket op af natnyt **29. september:**

ad indre, mystiske veje er mine evner – maleri og nu også viseshow – på vej udad, det går som en leg, lysten vil komme men det går også så hurtigt at overblik er svært, og det giver frustrerede reaktioner – i aftes var der lige et spell i f.m. tidens virtuelle virkelighedsteknologi, fb med div. o.a. kh-fora. Jeg har min hjemmeside og er kun periferisk på fb; men når jeg ser ud synes hovedparten at mene, *det* er livet. Fruherrebevares... de sidste års krimier afspejler heller ikke lige et samfund jeg vil id med. Det er sandsynligvis en vægtig grund til at folk er flygtet ind i de medier. Men det er stadig en form for udad, ulykkerne følger med. Og her, for mig selv, sidder jeg så... Natnyt sagde husk også at slappe af mens den ny jfs handlekraft tilpasses til at forbinde himmelevnerne med jorden, TTT, jeg er kun lige ved aperitiffen og der kappes stadig tov, det er da at jeg har de spells. Spøgelse der forlader mig efter den frisættende brænding til aske.

Jeg tror ikke jeg skal lave ingenting, bare tage det roligt, så jeg rystede lige afslutningsdigtet til sidste kapitel ud af ærmet... for 2 dage siden lavede jeg lidt forsigtig blandet gymnastik, du godeste hvor blev jeg øm, men hvad, i dag gjorde jeg samme, lidt gym og gang og sang. Stemmen skal ikke

kæmpe meget med belægningsmer, tak for det, men jeg fik lige en reminder om den spinkle jf, gik i et hul og måtte ned på knæ, en mild lille advarsel... så jeg kortede turen af. Jeg fik også en god snak med Fjordhøj. Vi er meget enige om at være langsigtede. Heldigvis. Nej, jeg synes ikke jeg har ild i revyen, det er naturligt for mig at være i færd med et eller andet uden at det er en flugt fra noget, og jeg presser mig ikke føleligt, men jf er altså bare uhyre skrøbelig på babystadiet – jeg synes det må være mig tilgivet at jeg ikke helt føler at jeg er en baby og af og til må mindes om det. Lårhalsen er i øvrigt bedret, kun højre overarm er lige tosset. Ja, ja, jeg ved det, giv tid! Det er stadig ikke kun mit eget jeg transmutterer.

Mine ben har altid virket svagere end mange andres. Det har jeg skrevet før om, men natnyt **30. september** synes at fokusere på det efter det milde knæfald på gåturen i går, hvor lårene ikke kunne opstemme den øgede vægt da jeg trådte ned i hullet i græsset. Tydningen bragte mig vidt omkring i tiden på *Jorden* – det var k der først havde ledelsen, men m stjal den, al værdighed blev frataget k, kønnet blev en træl, afspejlet i al senere historie. "Hankønnets planet." Her i helbredelsens tid dukker der mere og mere op om fremstående k'r, i de islandske sagaer fremstår Erik den Røde nu uomgængelig og sekundær imod Gudridur Langfareren som m/u ham tog på *8 togter* i sit liv og besøgte Nordamerikas østkyst i sine vikingskuder 500 år før Columbus – uden at dominere de fastboende. Vore liv indeholder al den historiske slagside af at ét køn undertrykker det andet i de hæmmende måder vi indlæres at handle på med traumer. Skam, skyld gjorde lårene (og overarme) svage, hvor meget jeg end trænede dem.

De der bedst passer til Jordens spil har givet de stærkeste, mest perfekte ben – dansere, sportsfolk, men trods evner passede jeg jo ikke til formen, var på vej ud. Al erfaring lander, lagres i f, men m bearbejder det resulterende stof, erfarer til f ved handling. Urtraumet, skylden fra ildmuren trådte frem på *Jorden* til bearbejdning af k og m, og tak til m. I natnyt "åd" Ø/Å lidt flere spøgelsers. I den senere tid har jeg fremhævet et gammelt ønske om at komme af med det "nytteløse" sul på overarme og lår for noget mere funktionelt, nu hvor det lader til at blive muligt. Udfordringer viser sig altid ved sul, det er sindets beskyttelse mod angreb både ude- og indefra indtil man er klar til at takle årsager, jo mere påtrængende, jo mere sul. Jeg var ikke lavet til at fornægte længe, blev altså aldrig overpolstret, havde blot lidt disharmoni i fremtoningen. Så langt har sulet nyttet, men hvad skal jeg med det nu? Der skal blot være sul i funktionelt mål - jeg har ingen ambitioner om at være Irina Malnutritionova.

En krimi fik alt op i mig igen – som endte med at det hele jo bare var det spil vi kom herved med, at det næppe kunne være gået anderledes og at m/k intet havde at lade hinanden høre. Desuden samledes et overblik af mit liv i et glimt: engelsklæreren i 3. real rasede overfor mor over at jeg afviste gymnasiet, for "jeg var den mest egnede i klassen" iflg. ham, og som alle i hans generation fattede han ikke at jeg ikke ville/kunne proppes ind i det døde system de havde skabt, var rasende over års indoktrinering og selv ville nu, og skønt jeg ikke ville tilhøre nogen "strømning" – alle følte sig sygelige – var jeg ikke kvalt nok til at hoppe på møllen. Jeg anede ikke hvad i stedet, men *det* vidste jeg intuitivt, jeg *ikke* ville. Nåja, så blev jeg udelukket fra stillinger i systemet fordi jeg selv fandt ud af hvordan jeg ville leve, male, spille, skrive. Jeg har været vred på det mange gange over det og dit og dat med det, men hvordan kunne det være anderledes?

Mange film har behandlet den problematik, få præsenteret løsningen. ***Den er så her, Merlin, og jeg fortryder intet, jeg, AlMaha, kom for at bygge et selvstændigt liv op v.s.a. kh med mindst mulig basis deri.*** Fremhævet fordi der nu er tomt i 1 og 2. **1. oktober** kom uden natnyt, og de senere dages har mildt sagt været udviskede. Siden der ikke mere protesteres over div. moderat gymnastik har jeg lavet lidt mens jeg har overvejet hvad dagen så skal bruges til. Jeg *har* ting at lave, der er bare ingen rigtig drive. Så kom jeg i tanker om hnf/ej for oktober. Jeg ved noget nu som jeg ikke vidste da... "**Okt, fysisk:** en fredelig spøgelseskriger holder uden sværdslag sin grund 1m's kreds ud i et spøgesslag om sig. Udgåede energispor. **Esoterisk:** alt samlet, klar til ud på ny efter sorg-

rens. Akklimatisering, ingen examens-frygt. "White Room" (Cream) synges for unge handlekræfter i vestibulen: følg den nyfundne elskede til toget, gennemlev skyggerne i det hvide tomrum med sørgegardinerne og vær på stationen når toget bringer den elskede tilbage.

Ret godt ramt. Alt ikke-mig der forbandt mig ud til matricen er slettet, og jeg ser kh's vilde Fimbulslag bølge om mig uden at det berører mig, et lyshul i matricen. Esoterikken synes også rigtig, for "White Room"'s "black curtains" er mere end et kredsløbs lukke-sorg, det er midlertidigt *blændede* vinduer. Når Ånden har rullet de sorte blændgardiner ned (ursorthed, ubevidst) skal man ikke tage sig af det derude, kun samle indsatsen i 2s lys og gøre sig klar til toget, nu id med Ånden mens nogle få spøgelse endnu flimrer indtil kaldet kommer fra den/det som vil have mig – moderstoffet der ønsker manifestation og "vil hentes på stationen", kejserinden, drømt helt tilbage til 25. jan, nær 9 mdr. siden (graviditetsperiode!) i f.m. bruddet med xy. Jeg har altid følt mig mere id med m end f, som også nu, id med Ånden, kejseren, mens -inden, jf er ribbet ude i mørket. Jeg fik lyst til et overblik-digt a la "Merlin Trubaduren", men set mere fra Ånden – "Åndens Vise" slutter kapitlet her som næsten er skrevet før det blev begyndt.

2. oktober... noget er igen i gære. Jeg havde en flere åndedræt lang <3-flimmer 30. ds., udover efterfølgende drømmeløshed, tiltagende rastløshed uden drive og decentrerethed tegn på at skruen fik et extra vrid af Ånden og jf skal justeres. Flimren af spøgelse. Normalt er jordbundne ånder fangne i frustration over ikke at kunne udleve traumatiske begær i materien – jeg er jordbunden ånd kun bundet til mit grundrensedede, lige tilstrækkelige hylster som jeg holder vedlige, lidt frustreret over ikke at kunne udleve sunde ønsker, men jeg kan godt se at spøgelsestilstanden letter processen derhen. Yeshua efter døden. Før i tiden mistede man trangen til at opretholde sit legeme på dette stadium, det visnede væk. Sådant har jeg det ikke, står bare i min tomme lyskreds i spøgesslaget, månedens proces: uden sværds slag/deltagelse i slaget udenom, kun transmutor mens der påfyldes energi og livslyst indefra til at hente det ny stof, kejserinden, på tærskelen 2/3. Jeg er jo nærmest *blevet xy* nu, blot på f vis forbundet med <3 til livet, ikke sex.

Men den i visdom enøjede Odin (i "Valhalla", "Freias Smykke" antydes fint at Frigg supplerer med sit) og Freia, hhv. satyren/sylfiden kan ikke integreres før den ny tids vårtærskel. Iflg. hnf/ej er den nuværende proces fuldført til jul. Spændende hvad julen '20s hnf/ej vil udmelde. Jeg lagde i nysgerrighed kort på hvad xy *egentlig* føler for mig nu og fik et chok... så skal der *virkelig* ske noget. Tårerne steg op... stadigvæk?! og jeg slukkede hurtigst muligt tanken. Kl. 17:30 pippe en sms ind fra xy om at han kunne komme forbi kl. 17 til guitarbytning. Øh? Jeg ringede ham op. Nu var det jo for sent, så vi aftalte om et par dage i stedet, totalt neutrale. Hans stemme lød sært død, kedelig, slet ikke som jeg huskede. Nok fordi han lige var ankommet hos z, som han altså stadig frekventerer. Og efter 3 min. samtale og slut fandt jeg mig rystende over det hele i post-traumatisk stress. Som sidste år efter al pinen aug-jan, jeg havde glemt hvor slemt det var. Xy var/er stadig og mere end nogensinde giftig for mig. Godt vi får byttet. Slut.

Forestil dig, din elskede sagde: "jeg elsker dig, men vil ikke lade mit <3 juble dit hengivent imøde, vi varer næppe længe og jeg savner dig aldrig, men vi kan ses for sex når jeg nedlader mig til det uundgåelige så du kan lære af min visdom." Vilde du ikke stikke m/k en flad? Vi gi'r den lige en extra tand: forestil dig, personen har påtaget sig opgaven for Ånden for at hjælpe med udrensning af den slags og ikke kan slippe for det før til en vis tid, og *kun* tillades jf i opgaven. Forestil dig så en anden som har påtaget sig kun at kunne exponere <3 for Ånden for at eksemplificere og ikke kan få jf andet end i en kort periode før til en vis tid... op til denne tid sættes disse to så sammen for at rydde hinandens tilpasning til opgaverne... Ånd er ikke for sarte sjæle. Helbredelsen for min opgave måtte listes ind v.h.a. SB fordi prostitution ligger mig så fjernt (Thorskelov!); men det skulle ind – og ud igen i en fart, for det er irrelevant fremover. Og jeg er stadig forud.

Jeg glæder mig til at være over abstinenserne så jeg tør hengive mig fuldt og helt igen, som med xy. Jeg troede jeg var – spøgelse flimrer endnu. **3. oktober** har sandelig natnyt: efter slutstudier i 2

(på en isoleret ø som PS før fødslen 24. mar '18) er sidste aske på vej ud i 3 støttet indefra (jf, "flade konvolutter"). Lyslegemet mangler lidt før tilføjelse, men jeg har lagt et bredt lysspor i forvejen i Moder hav. Iflg. kattermor entrede fuldmånen Pisces (Neptun, indlevelse/transcendens/opløsning) 30.sep-1.okt, det gav nok <3-flimmeret den 30. m.flgr... Saturn (begrænsning/ansvar/udfordringer) - skulle forlade Capricorn 21.12. og entre Aquarius. Dens tid i et tegn er ca. 2½ år... jeg skal slet ikke spille astroklog, men det kunne bakke min jule-spådrøm og hnf/ej op. Capricorn *er* Saturn og jeg har stærke Saturn-aspekter. Iflg. den astrolog der havde lagt det på nettet var der noget i det der havde kørt siden '08. Måske Neptun? Den er ca. 13 3/4 år i et tegn. '08 var barsk, for mig messeslut efter 2 års anelser. Alt lukkede, intet ville, total opløsning sattes i værk. Hvad det end var – mit liv har *vadet i* Capricorn/Cancer: mormor, vennen, sønner, xyz, kattermor...

Al skæbnes store moder (også Saturn) er virkelig i gang med forberedelserne til det ny, det beræftes overalt fra. Inden længe har vi 10.10.2020. Gad vide hvad der sker da?! Og omkring 1. nov i år, s-højtiden? Voldsomme omvæltninger kommer i gang i '21, det er jeg sikker på. Befrielse af energi der har været tilbageholdt så længe giver dønninger. Nå, min familie kan dårligt være bedre forberedt. Der *var* faktisk en drømmestump 2. okt som jeg ikke tog højtideligt. Jeg havde spurgt ind til om min påbegyndte motion var OK, og natnyt svarede "fruity". Det kunne antyde at jeg asede med gammelt stof, men sandelig også exponere min tvivl om at nu vil noget give frugt, og **4. oktober** melder om en lavfrekvent sindssituation som oprindelig kom ind fra Kali-kh og stadig er hård at fordøje, skønt ved at fortrække. Jeg havde en del spekulationer i går om hvad jeg ville sige til xy hvis snakkeposen blev åbnet når vi udvekslede.

Fuldmånen gik ind i Pisces og straks kom dette på banen. Udvekslingen skal ske, og natnyt vil ikke have mere spildtid på *den P*, flyt bilen! Alt til i gang igen, også guitaren, skal være mit. Modviljen (i lårene!) er udelukkende afsmitning fra hele Kali/xy-processen... den er ikke mig. Hvorfor er det så en hurdle? Jeg ved udmærket fra års erfaring at jeg bare skal gå i gang, at jeg altid har kunnet hæve mig over Kalis kh, flowet kom så snart jeg lige løftede mig over, jeg gider bare lissom ikke mere... som i '08-'10 sidder jeg her uden andre modtagere end mig selv; men det gjorde jeg også i 90'rne før jeg tog malerierne med på messer. Hurdlen er vel kun spøgelsessporene nu om alt det der ikke ville, alle slagene over hjertet. Som i hnf/ej for okt er der frit om mig, ikke mere at bekæmpe eller løfte sig over? Jeg kan kun finde ud af det ved at gå i gang. - Skønt småsvimmel gjorde jeg det, malede videre på Merlin og klimprede. Rart nok og ikke særlig svært at gå i gang, det var kun beslutningen i sig selv der hang. Stadig småsvimmel, øv.

Ømheden efter motion er væk igen, det tog kun 8 dage. Lidt vand i ankler og knæhaser undrer lidt, der skal vel doseres, men at lægge mere på plejer ikke at give mere ømhed. Jeg har overvejet at løbe igen, også at købe nogle rulleskøjter, og så er adræthed generelt ret smart. Jeg var dygtig på ruller i sin tid, så det er ingen hindring, men ved fald skal man kunne tage for sig, så jeg vil øve lidt mere adræthed – jeg slår f.x. ikke længere let kolbøtter m.m. Det skal da være løgn! - Ikke flere overvejelser, jeg har købt rullerne, samt div. lemme-beskyttere, dog ingen hjelm. Det brugte jeg jo heller aldrig før i tiden. Så nu ruller vi. **5. oktober** afspejler og spår igen jf klar til jul med den nuværende sunde opbygning, opskriften er jo skrevet og rystes let ud af ører og ærmer via evnerne. '19-såten har gjort viseshowet klar til at tage rod, alle æteriske energier er organiserede i smukt perlebroderi, kun den fysiske jf er utilstrækkelig nu (3+½ lyslegeme). Den skal vokse, støttet af ud-handlen så alt i 2 kan fås ud i 3.

I '13 malede jeg billedet "Satyren og Sylfiden". Det ligger ikke på min side, jeg har holdt det for mig selv, men det bør vist på nu. Det viser stjernetegnene Pisces (sylfiden) og Capricorn (satyren) i øm, sexuel dna-agtig spiral-omfavnelser hvorved lyset bryder igennem og skaber en ny jf. Det billede er en præcis spådom om hvad der lige nu er ved at ske. Ansigterne er mit og xys, men det kan lige vel illudere at når alt xy er integreret i mig er jeg hel til udfoldelse og jf. Det hænger naturligvis over hovedgærdet i min seng...

20.10.0645

ÅNDENS VISE

**Jeg kom herved for a' leg' med støvet
ad stjernestier til en Jordisk vej
Da kaldet kom jeg aldrig tøved'
det loved' alt jeg ønskede mig**

**Og som jeg kom kun født til frihed
blev jeg til vi i fælles kår
men det blev snart til ingen lighed
hvor de der har er de der får**

**og overalt blev frihed røvet
opholdt for få med magt og vold
for hvordan ellers bli' bedrøvet
se grådighed kun lader gold**

**Det går mod vår i alle himle
for ingen is kan binde Ånd
Snart er vi jeg i alle vrimele
i kærlighedens åbne hånd**

13. MIRAKLERS

Da DJ skulle til at stå alene med alt hvad hans læremester havde stået ham bi med drog i alt fald nogle af lærerens trup over i 3.att. med hans Nagual-k. Sådan havde man altid gjort, Nagual-k drog i forvejen, men DJ ændrede på det, han vidste at der blæste nye vinde. Ikke desto mindre kan jeg ikke lade være at sammenligne. Hun var forud for ham, og al kærlighed til trods blev hun taget fra ham indtil han havde indhentet hende. Også CCA's var forud. En åbenbaring, hvad den så ender med. I alle fald en partner på omgangshøjde hvis nogen. - **6. oktober**, og øv, jeg fór for hårdt frem fysisk. Jeg blev så glad over at jeg var sluppet fri til at bruge mig igen at jeg glemte jeg er spæd. Vand i anklerne (åen, flowet opstemmet i natnyt), ondt lige under isselåget... indsatsen skal først og fremmest være maleri og melodi foruden skriveri, al anden fysisk udøvelse endnu *yderst* moderat. Kunne jeg have sagt mig selv det efter kapitlets indledning? Jnej, situationen er helt ny i alle universer. Fornemmelsen er at den fysiske kapacitet bringes ud via evnerne.

Det har hidtil mere været omvendt, kadaveroplæring udefra fysisk, psyko-mentalt, og så kunne det egne *evt.* komme ud derigennem. Det var lige det der gjorde mig så vred som ung at jeg trak mig og gik egne veje... nu hedder det det egne før alt udefra, selvfølgelig, især for mig – jeg *er* trods alt forskabt. Man må føle sig vej med alt nyt, fejlgreb eksisterer ikke, de er nødvendige erfaringer, og jeg har meget der skal ud, ét ad gangen. Tja, sådan kan det gå når man har været holdt tilbage så længe. OK så, jeg har lige givet "Åndens Vise" melodi inspireret af keltisk folkemusik og med kun mellemstlig trommerytme som akkompagnement... det er da helhed! Så så jeg "Kommissær George Gently" med alle efterkrigstidernes vemod over at de store anonyme vampyrer stadig styrer alt henover hovedet på den slavebundne menneskehed efter alle oprør og ofre, blot i anden form – de multinationale co's – *færdig*.

Med den serie synes den historiske bearbejdning af ydre kh-minder fra det sidste liv i Kali fuldført. Jeg gider ikke rigtig flere krimier. Uanset hvilket forløb er plottet det samme og jeg sidder med løsningen. Tak og lov for en overgangstid med reelt håb om nye vinde. - Rulleskøjterne er her og jeg har brugt lidt tid på at prøve dem + div. indendøre. Jeg er uvant, selvfølgelig, men det kan vel stabilisere sig hvis jeg tøffer lidt rundt inde før jeg kører ud. Også Mary Trump's bog om Donald Trump ("Too Much And Never Enough") er her. Hendes nøgterne beskrivelse af en sociopat har mange paralleller til mors af far... vi forlader en tid hvor rigtig mange kunne have det prædikat. Er her krimiernes afløser?! Jeg er født i 1955, men WWII kastede stadig skygge da jeg var 5. Som nævnt har jeg læst Miller om Hitlers opvækst, men Trump, eller rettere hvad der skabte ham, var min samtid, og dog – hurra – *han* formår *næppe* WWII. Ku *er* øget siden Hitler.

Transmutationen efter Torrig af alle traumatiske minder fra mit liv har suget de generelle kumindebilleder tæt på til nøgtern observation og transmutation. Marys beskrivelse er i familie med krimierne men dybere: derfra hvor de dannes, som hos et medlem af en blodlinje. Det nærmer sig tilgivelse af dem der "ved ikke hvad de gør" – på tærskelen til den ny tid gøres status, og Marys bog er ikke, som Millers var det, i bakspejlet og for et mindretal. Hendes er fra nuet og vil nå meget længere ud. Vi taler om præsidenten for føreren blandt Jordens nationer, ganske givet del af det gamle Atlantis, så den er vægtig. - Ups, xx er Aquarius, styret af Uranus ("uransagelig", Ånd, politik, uafhængig), men også Saturn, og den (begrænsning/ansvar/udfordringer) skulle gå ind 21.12.20. og doble påvirkningen? Han er heldigvis godt forberedt – men det er hvad det er.

Muligvis Fuldmånens exit Aquarius og entré Pisces fik mig for stor en smule i gang fysisk p.g.a. de resterende kh-doktriner, godt gemt for at undgå døden, eller bare af den pludselige, korte løsladelse – vildt udbrud, bremset prompte lige så strengt. Øv, der var altså stadig møg til at reagere mere på kosmisk energi end jeg indbildte mig. Tja, jeg er jo først landet til jul, hvorefter Uranus mere får kløene... **7. oktober** og efter en rolig i går – der var udrensning af lavfrekvens fra de foregående

dage, så jeg var lidt formørket, let hovedpine, svimmel, udflåd, ødemer – fulgte en meget urolig nat med hovedpine. Jeg vågnede svimmel som en fuld allike + ødemer... konklusion korrekt, jf skal komme ud via evnerne: pak den gamle modus ”fysik først” væk, hold tæt åndsforbindelse og mal, syng, spil, genopret færdighederne. Forløbet var naturligvis ingen fejl, var jo lige netop udrensning, og jeg skal nok komme ud på skøjterne – hen ad vejen (!). Det er jo noget jeg gerne vil, altså når jf vil, lige nu er den for usikker.

Hihi, Trump har med sin totale foragt for forholdsregler nok smittet hele det Hvide Hus med C19, den klovn, altså måske også sin vice-... rent faktisk er USA ved at falde helt fra hinanden. Israel har indført den danske C19-model ved lov og lukket alt, andre lande i Europa følger trop, den har vist sig effektiv, og smitten exploderer overalt. Åndens hovedrengøring før lukketid. - Jeg blev noget træt af al den astrologi. Jeg gad den aldrig helt, drømmene er nuet og slår sammen med intuition alle analyser af marken og haves altid med. Kort er egentlig også bedre, endda til at videregive. Men når planeterne ligefrem tropper op hos mig er det da meget sjovt at gøre lidt i og kan uddybe hvad man i forvejen ved. - Svimmel, ødemer stadig aften, orkede ikke male men fik da spillet noget. Hovedpinen er i det mindste væk, jeg er bare færdig. Godnat 21:40 men igen urolig søvn, øv.

8. oktober lige svimmel og vandig, men der loves kun 1 dag tilbage i dette renseri, så vil rolig søvn indfinde sig, bedre integration være fuldført. Lad passere, ”alt nås selvom du i resignation kan tvivle.” At gøre kanalen ubegrænset og opøvet til automatik himmel-jord er et meget stort arbejde, og jeg gør intet galt. Jeg sov igen med mobilen på fly et par timer. Da jeg slog til kom der sms fra xy at han lige kunne aflevere guitaren på vej til jobcentersamtale – jeg nåede ikke at komme i tøjjet, så ringede han på. Det var ikke just sådan jeg ville have byttet, men det var vist udmærket. Han havde sørget for at vi ikke kunne nå at tale sammen overhovedet, så hermed er der nok lagt effektivt låg på. Han sagde mig ikke meget da jeg så ham, havde vist ikke ændret sig spor. Saturn er jo også stadig i Capricorn. Det slog mig at ”gælden” var det sidste der skulle *ofres*. Som altid når noget ofres ægte viser det sig sluttelig at det kunne undværes.

Når Saturn lægger låg på må den højeste reaktion være at låget neutraliseres, resp. bliver uden effekt. Fuldautomatisk ansvar. ”Der' ingen bånd, der binder mig...” er mit motto. Jeg gik en tur og sang mit viseshow, følte mig lettet... gældens indfrielse skal fejres med xx + sønner på lørdag. - Af **mystiske** grunde fik jeg nys lyst til at studere stjernehimlen lidt, jeg har en populærvidenskabelig bog fra Evas dødsbo – og så kom astrologien også ind via kattermor. Jeg legede så med det og slap det igen, men fik lyst til lidt mere i dag. Jeg så hvor de mest langtidsvirkende planeter stod i mit fødselshoroskop, fandt så deres omløbstid og beregnede hvor de nogenlunde skulle stå nu. Det var et værre marked men gav en vis indsigt i min stærke reaktion på fuldmånens ”gåen i fisk”, hihi, ca. 1. okt. Ikke alene er jeg født Pisces (Neptun), men har Neptun på asc i *mit* 1. hus (lidt 7., Venus, mest 8., Pluto), og Neptun *står* lige nu i Pisces, jeg har også Sol/Måne i opposition – og fuldmånen laver lige konjunktion/opposition med både det og Neptun... ikke sært at jeg reagerede.

Min pludselige interesse for den samlede zodiak og kosmos generelt var, som anet, ikke uden grund: natnyt **9. oktober** sagde alt. Jeg var på Jordens Akasha-museum med Ø/Å som kustode, og min lille afdeling af Kalis illusion er nu fint fuldendt, en lille, ”idyllerisk” porcelænsfigur som ikke skal have mere indsats. Antahkaranaen er 100% bygget nedefra, asken trækker ud nu som en tåge der kortvarigt formørker lidt (jeg var ikke just skyfri i går), men derpå er der end mere direkte Åndsforbindelse. Jeg har sæde lige opad væggen til 3.att, lyslegemet og lille ego forenet, skæbnen passé, udvidet ud over horoskopet til hele zodiaken ved transcendens, jeg har taget den kosmiske energi i besiddelse. - 19. sep var jeg også på det Akashiske museum, men meget lille, så op på de store glasmontrer. Nu er jeg ”vokset ud af” museet til ”over kosmos” op ad væggen til 3.att. i Åndens store hus. 25. aug så jeg kosmos' mørke stof vælte ind i 2 fra 1 og så Ø/Å derude bag.

Jeg er altså forbi mørket, i 1, med direkte Ø/Å-kontakt lige opad 3.att.s væg. Lidt for stort til ord. Jeg gik en gym/sangtur igen om søen og tænkte lidt over den måde, guitaren blev byttet over på.

Som sædvanlig skal jeg ikke bekymre mig om måder ting bliver gjort på. Jeg er en kanal og Ånden arrangerer alt igennem mig. Lige stået ud af sengen var jeg totalt uforfalsket energiren og desuden kun iført min kraprøde lange trøje der nærmest kan ligne en kjole, og hvad var det jeg lige nylig drømte? At jeg gik ind i den kraprøde sfære og derpå var den i mig... øvrig status: jeg har næsten ikke ondt i min højre skulder/overarm mere, heller ikke i lårhalsene, og den sidste ømhed i venstre håndrod er også forsvundet. Så alt i alt ser jeg fremtiden i møde med fortrøstning. Og nu skal jeg ind at male videre på Merlin – som man nok husker er en *titel*, ikke mit *navn*, det er AlMaha. Jeg har intet problem med Lissen ("Listen", eng., og "Se/lig(e)man(d)n"), det overfladenavn passer fint, men føles for småt. AlMaha rummer dybet i mig bedre.

Så blev det **10. oktober**, en numerologisk mærkedato, 10102020. Jeg ville godt have sovet længere, håbede på tydeligere natnyt, men nej. Nå, så lad gå da... Tilsyneladende utydelige drømme er ofte tegn på noget dybere og lidt foruroligende for Lissen. Det var ikke spor utydeligt da nedskrevet, og du almægtige! Jeg forstod først til allersidst at jeg stod i krone-tragten, som i et stort vulkansk krater, men med lyse vægge, og så på Antahkaranaen, 2 brede s trapper, en bygget ned, en mage op samt den spiral-forløbende udviklingsvej jeg havde gået ad, en lidt utydelig 15 grader stigende sti på tragtens væg. Her var varmt, jeg blev forbigående nervøs for ikke at kunne slippe op herfra igen, for at dø af varmen der kom oppefra og koncentreredes af kraterets lyse sider, og det var da at jeg så trapperne og stien. Intet at frygte og kun midlertidigt ophold. Jeg var gået ned for at finde stranden, grænsen udad, jf, men endte i stedet her, må altså sidde i tragten lidt og bage – ***ikke længere ved væggen, men i skorstenen, direkte udsat for Ånden før 3.att...***

både årsag og virkning m.h.t. min ambivalens med at gå seriøst i hug med viseshowet, ikke efterladenhed. Tak! Vulkanen var helt tydeligt udgået, ingen risiko for ild nedefra, nej, heden var på vej oppefra og føltes klart udenpå, så hvad sker der mon i den næste tid? Arret i øjenbrynet er alligevel ikke svundet, bemærkes bare mindre, men forbi hele askeriet må der vel være tale om gennemgribende forvandling? Hele venstre side af ansigtet er nærmest linjefrit, alle sidder i højre side, også resten af kroppen ser mest slidt ud i højre side. Som at få et nyt instrument = at jeg fik min ny cw-guitar retur? Godt samme, da jeg tjekkede den i går lød den forrygende i f.t. hvad jeg huskede. Den behøver ikke elektronisk hjælp, og jeg har lyst nok til at klimpre lidt på begge guitarer, bare ikke målrettet. Der kom heller ingen kontraordre på gå/gym/sangturen i går og ødemeerne er *næsten* væk. Men moderation, *ja*. DJ meldte faktisk også at ilden indefra kom gradvis før den tilsidst opslugte alle i gruppen helt og de drog væk.

Først trak jeg mig ind og blev opslugt kort af den 24. sep, sidste xy faldt væk, guitar skulle hjem. Så har den været der hist og her, nu er den der uden kompromis direkte over mig, men jeg skal jo ikke falde væk, så måske skal der fares med stor lempe... nå, men i dag skal der ***fejres! 11. oktober*** og det blev der, men jeg nåede også at spille lidt og lægge kort på div., bare lidt tidsfordriv. Intet nyt. Mine ønsker opfyldes – længere henne. Lige nu er der andre boller på suppen. Det ved jeg jo godt, men natnyt supplerede alligevel: en højåndelig proces er i gang med at få lyset, lyslegemet, ud af de sidste sorte slør, "unveiling of Isis", faktisk. *Den/min* er fuldendt til jul, men der vil fortsat være kh at rydde i hele '21. Der *kunne* antydes at jeg støtter xxs proces med at blive fri af sit arbejde i kh, den ender slut '21. Jeg vises vej i rækkefølge, forsøg på at se længere frem er spild, opløsningen, overgivelsen af alt det gamle til Moderen har 1. prioritet!

Ja/*VEL* endnu engang. Forresten har *kort* gang på gang sagt d.s. som også i går, spild at søge at se frem. Så fattede jeg også det kort... jojo, jeg legede bare lidt... men alt hvad man bruger dyb åndelig energi på i en så ekstrem proces har betydning. Det er mere OK at se en film, bruger ikke den type energi. I går mindedes jeg en anden ting, DJ havde sagt. Han havde været ved at opgive efter i årevis at have søgt sin "næste generation", indstillet sig på bare at udleve sit liv så bekvemt som muligt. Pludselig kom CCa så, m.fl. Og ilden var på vej indefra mange gange i den sidste tid, CCa kunne se den komme – næsten – igennem gang på gang i DJs øjne før den for alvor kom. Ilden er

først lige begyndt at sluge mig ab 24. sep, og min ”næste generation” (nok mine 2 sønner og xx) skal have støtte på helt anden vis og dog lignende DJs før jeg er helt fri til mit eget projekt. Nok vil alt vel komme sideløbende, men det vil tage nogle år. Natnyt så frem og viste faktisk hvad jeg så i kortene, men anbefalede samtidig at lade den slags ligge.

Hm, den konklusion er jeg før nået til i det sidste år, men da blev jeg anbefalet at bruge kortene alligevel. Nu er *den* pottetræning så passé for mit eget vedkommende. Kort er stadig udmærkede til at vejlede andre, men vel mest for at de har noget at se på – jeg ved jo af erfaring at det kan virke mere overbevisende! Men mig selv har jeg set nok frem på. Det er slut. - Jeg har læst mere i Marys psyko-logiske, letflydende beretning om Donald Trump og er stødt på den vanlige mangel på forståelse for højere frekvent psykologi, dér hvor psykologien støder til det spirituelle. Mary er klinisk psykolog med *godkendte examenspapirer*. Hun kalder Norman Vincent Peale's udtalelser fra 50'erne om at tro på sig selv (som Donalds far var stor fan af) for at få succes overfladiske – hvilket signalerer delvis overfladisk deduktion. Det er muligt at Peale stod for en *rig* kirke, men det kunne lige vel være fordi han havde ret som fordi han var en charlatan. Jeg ved kun om Peale at han var pioner og ikke sad på skødet af hverken Scientology, Mason el. lign.

Min iagttagelse er at inspiratorers budskaber gerne misbruges til selviske formål af lavere bevidste som Trumps far. Det er ikke rimeligt at gøre en kanal til syndebug for hvad en syg anal gør med den, og man kan bekæmpe mindreværd meget langt ved at nægte at lytte og tænke positivt. Sund fornuft = sand kristendom: alle skabninger er Ånd, værdifulde. Min som enhver andens udvikling startede med valg og kamp. Jeg har transcenderet det, men det kom først, hhv. opgøret med negativ tænkning *og så bearbejdning sideløbende*, med reaktion o.a., vigtig støtte, men man kan afreagere i ét væk uden at komme videre, positive, balancerede valg er primære. Nå, Mary bor i USA, og de har ekstremt sekt-uvæsen i f.t. Skandinavien. Sjovt, alle ved at kærlighed er imperativ, ingen siger hvad det er: ren Ånd. Foragt for intelligens uden examensbeviser er også sjov. Hvad kom først, Ånd, skole?! Nåja, når ingen kender hinanden er de en vis forsikring, men enhver psykopat kan tage en examen, og de senere år har set en del falsknerier...

Jeg kan godt forstå der er så megen cancer. Cancerceller er egoets løsrivelse fra Ånden helt nede i stoffet, rent faktisk et desperat forsøg på at rense det ud. Af og til tager det værten med. Og det blev vist stikordet til **12. oktober**. Natnyt var tæt på mareridt – Ånden har bortamputeret/-brændt stof så det har udfordret systemet som reagerer med frustration og selvbebrejdelse over at jeg ikke fik spillet i går hvor jeg lod alt ligge igen. Men der er intet galt, det ny lyslegeme er bare endnu utilstrækkeligt så de gamle spøgelseskrigeren holder limbo-lyskredsen ren. Underlæben flager endnu, det skyldes proces afbrænding og heling. Tak for beskeden. I natnyt indrømmer jeg at jeg godt ved brok ikke duer, kun erkendelse, men jeg har brugt *ÅR* på det her, ”bliv færdig” – ”sågerne” – og Ånden tog en *ÅR*dentlig mundfuld gammelt stof... fint!

De seje belægnings i halsen er i familie med læbeskalleriet. Der var en del da jeg sang på en gåtur i går. Øv, jeg troede det havde lettet, men det er også on/off. Den bedste synsvinkel er at det voksende lyslegeme presser på, *er* frustrationen over ikke at kunne udfolde sig, danner kø ved 3 – derved vil ende med at folde sig ud – når Saturn exit'r Capricorn (Saturn) op til juletid, begrænsningen ophæves hvor intet kunne ske. - I dag fik jeg både malet og spillet, begge dele rimeligt tilfredsstillende. Skidt så med at der stadig er en smule ødeme og igen lidt pms-lignende ubehag i underlivet. Det sladrer i det mindste om en proces i gang. Mary Trump er hævet over al tvivl, bogen er reelt Kali Yuga i sin essens, løgn, bedrag, tyranni, alt ubevidsthed. Det er ufatteligt for mig at man kunne tjene på det i Kali fremfor <3, giver øget forståelse af hvorfor det *må* tage tid at opløse strukturerne derfra så bedre kan tage rod. I den henseende er bogen at anbefale, den prægede natnyt til **13. oktober lidt...**

men der er intet nyt, hnf/ej okt uddybes bare: åndsheling på grænsen til 3, al gammel jf liiige slut, ny med lyslegeme i spæd start, meget lidt fra 3 (0 fra 4!) kan bruges til jf, max til 2 (Jysk Sengetøjslager! = søvn vil mest af alt fremme processen), der er 0 til at jf 4 i kh, alt er trukket, hold fri og nyd at transmutere Fimbul-is fra kh i småportioner! Så det gør jeg, og maler og spiller for vedligehold/leg mens lyslegemet vokser sig stort under Åndens lutrende lys. Efter tydingen var jeg meget træt og sov et par timer mere, for da man ikke kan skjule noget for Ånden, da slet ikke utålmodighed, er den kommet mig imøde, se 12. ds., vi har i fællesskab boostet integrationen så den går lige til stregen. Det indebærer bare lidt mere søvn, for under søvn kan der tryggest rokeres *rigtig*. En rensed og afbalanceret, viljestærk jf-facet ("Vibegge") er lige bragt over og jeg har justeret den til min rytme. Den går nu ud og i gang med at tiltrække jf og jeg efterjusterer lige energierne hele vejen op så jeg kan arbejde godt med – med dans.

Jeg har tit drømt at jeg dansede, og i alt fald de indiske guder siges altid at danse når de skaber, ergo er jeg ved at skabe... overflade? Integrations-boostet vil belaste noget, udsætte udrensningen lidt, vel gøre den skrappere så, men jeg støttes højere oppe fra. Min lyslegem-bevidsthed synes måske nok det er lidt dumt men forstår også at m/k, om så kejser-Pinger, ikke kan se andet end overfladen og nemt kan føle at det ingen ende vil tage – de kan jo ikke flyve. Den tager et overblik og melder igen at der *er* en destination. Fint – for natnyt **14. oktober** viste det ikke just. Det var så vidt tydbart et overblik over det stereotype sansespil jeg har bevidnet tilbedt i Kalis kh – stadig mere Ånd(e)løst, desperat søgende det samme og aldrig mættet kører det i ring i 4, spøgelsesslaget udenfor lyskeglen i hnf/ej okt – endte med at vække mig kl. 5 sammen med xxs vækkeur der som fin forlængelse skingrede løs til jeg vækkede ham. Tak for synet og nej tak, 4 har absolut 0 til mig og jeg til det p.t., det skal bare løbe sig selv ihjel, godt assisteret af C19. (Corona = Krone!!!)

Jeg har læst Trump-bogen færdig, Kalis resumé. En undersøgelse, foretaget indenfor de seneste år af den psykomentale tilstand hos succesfulde forretningsfolk viste at 3/4 udviste psykopatiske træk. Det stemmer fint både med den aktuelle situation worldwide, bogen og natnyt. Stræk det udover forretninger og til bare rimelig succes... velbekomme. Kan det overraske? Ikke mig. En melankoli sænkede sig over resten af dagen og beviste stærkt for mig at alt er bevidsthed *igen*. Alt efter humør ser jeg småfed og ældet eller slank og tidløs ud i spejlet. I aftes det første, og jeg bad om hjælp. **15. oktober** og forventeligt svar: ja, mirakel på vej ud, nej til bare nær, proces lyslegeme kører stadig fra 1=>2 for at skabe 2=>3. Der transmuteres spøgelse, sværdsvingeren slår hjul i lyskeglen på grænsen ud, tilsyneladende formålsløst, men lysdråber kommer over og lægges til *under hvile* indefra og vil typisk ligne mer huld først. Gammelt vil let pilles af overfladen *tilsidst!* Som de skallende læber. Huden skaller faktisk også en del.

Læg transmutator-opgaven af 4 (natnyt 14.ds.) til, og jeg er på *arbejde*. Gaab, mand. Målrettet gymnastik – glem det, der er for megen on/off 1/2 – men let motionsgymnastik er helt fint foruden det kreative. Så jeg går en tur i dag. - Nåda, xx gav mig en god forklaring på natnyt 14.ds. Jeg har undret mig, for det hang ikke rigtig sammen med de foregående dage. Natnyt var om en ms stereotype brug af k, som i natklub-miljø, altså formørket. Og lige nu stiger grim sex-chikane op til overfladen i dansk politik, både i Socialdemokratiet og de Radikale, inkl. fortielse og forsøg på at lægge låg på samme i de Radikale, endda af en k. Jeg sagde til xx at det næste bliver nok at en m klager over en k; men det er vist ikke så aktuelt i vor tid hvor m har været i magtsadlen. Når det ikke lige slår ud i homosexualitet kan en stærk, men endnu ikke behersket f (forsømte evner, f.x.) blive årsag til den slags hændelser for at føle sig stærk m. For k homosex eller prostitution.

Dybere bliver det for m ønsket om at beskæftige sig med psykologi og spiritualitet, for k ønsket om at bringe m ud i verden, div. evner, magt/politik eller spiritualitet. Trump var f.x. meget sensitiv/f. Det bragtes ud – totalt amputeret – for at føle sig stærk m!

20.10.0646

TRANSMUTOR

Når hexen er bleven til aske
fordi hun gik ind og væk
i sit eget båls luende hjerte
kan hun aldrig mer drive gæk
for viljen dertil sad i asken
da den faldt væk faldt masken

Men da hun var en af de gode
opstod der et sugende hul
idet hun ikke drog heden
kun trak sig fra traumernes kul
usynlig som bag glasfacader
fortærer hun skygger fra gader

I fredly for inkvisitoren
der spejlet tror *hende* ond
transmuterer hun tiden
så den kan blive sund
En dag er alt der bortbrændtes
et lysende fyr der tændtes

14. DANS

Allerede sidste kapitel. Det giver stof til eftertanke. Stof, haha, digtet siger alt, der er kun spøgelses af isolerede småpersonlige håb tilbage, alt er ellers ét med Ånden. Ønskerne er der, men har fred med at de er underordnede den højere plan. Det var min sidste ”indmelding” før søvn i går, dødtræt efter en god dag med motion, sang, spil og vurdering af Merlin-maleriets næste step. **16. oktober:** dette offer, som kom af *ubekymret* (DJ: Silk=>Concern/bekymret=>Rat=>Nope/ubekymret=>Silk – SB: ”Don't worry”) bevidsthedsbalance transmutterede et bette spøgelse, og dets askestof forlod min jf. Kejser og -inde er helt i Åndens tjeneste nu – og den forbereder rejsen ud i stoffet på den hellige rute. Jeg skal bare pleje evnerne og følge med. Jamen, har jeg ikke gjort det længe? Nej, jeg har *arbejdet* på det længe, det er blevet mere og mere modus og nu *gør* jeg det. Merlin er som alle andre læreprocesser. Man forbereder sig, indlærer, men før tilstrækkelig praksis *er* man ikke titlen, selvom man kan kalde sig den i gry, morgen og formiddag.

Jeg havde regnet med, Merlin ville være i sving med show o.a. forlængst, som vanligt forud for Jordens skildpadde. Næste bog skulle have været ”Merlins Middag”, men det karambolerer med ”Merlins Morgen” (MM). ”Merlins Sang” er bedre, for uanset – jeg *er* Merlin Trubaduren, og bøgerne er så lige nu min sang om det ny på vej. - Siden indmeldingen 15.ds. gav så stor effekt gentog jeg den før søvn, omfattende alt... **17. oktober** meldes alt gammelt tæt på transmutation, kun æter/spøgelses at opløse op til den ny færd ud i det ukendte. Tilbage af gammel ”kummer” (wc!) er kun bunden, et kønt lille stentøjs-askebæger som min indre xy kan få med til afsked (*pænt*, alm. ord, og dog ikke så *pænt*, vel?). Lyslegemet tilvænnedes og vokser med den ny 2/3 struktur, bæreevnen behøver dog seriøs transmutation – altså i anmarch, men først tilgængelig nov iflg. hnf/ej. Ubekymrtheden sørger for at jeg kan forberede til den opgave nu.

18. oktober og obs på at lyslegemet behøver fred for at vokse – og vokser. Jeg kan *se* ud på verden fra øjets vindueskarm (ser forresten kun lys, ikke andet) med mit alsidigt planlagte æterlegeme som kun lige har skudt ét fint større blad, slet ikke klar til at udsættes for den, kun lige 25.aug vendt til turen nedad igen i al omsorg. Det gør min indre m meget labil, jotak, den har id-krise således spærret inde og forårsager urolig søvn sidst på natten i den øgede aktivitet efter transmutationen af al bekymring. Når den har det sådan skal den *ingen* steder. Men jeg har det her astrologiflip ellers aldrig gidet med alt dets rædselsfulde analyse og mange unøjagtigheder som clairvoyance og drømme gør langt mere enkel – som jeg stadig faktisk ikke gider og dog føler mig tiltrukket af. Jeg har nævnt før at det må have at gøre med transcendens af mit lille horoskop for at erstatte det med zodiaken... da den direkte forbindelse røg kom astrologien ind i billedet, første tilløb til religion, spirituel psykologi, oprindeligt vel indlært os af de højere bevidste besøgende.

På vej retur skal man naturligvis møde alle dens fællesmængder igen, forene dem med Ånden. Den ligger over al religion og gælder specifikke Jordområder trods universel – Ånden er *hele* Jorden, siden universet, så alle universer. Igen spøger 25.aug hvor Mariamørket væltede ind med Ø/Å i baggrunden. Der er gensyn med gammelt der transmutteres ud samtidig med nyt stof som nok har lidt genbrugspræg i tilhørende lag men skal nyformes på vej ind. Alt mørke skal bevidstgøres på denne vej. Jeg har flere gange drømt om Australien, Jordens anden ende, også i nat var der hints. DJ talte om at ur-troldmænd udforskede hele menneskets ”skive” til modsat side i boblen og derved blev ret alien. De udforskede Jordens muligheder. I dag går vi mod Ånd – går fra Immum Coeli, nadir mod zenith, Medium Coeli i astrologisprog. Det er skægt, for første gang vil astrologien *sidde*. Alligevel ved jeg, det kun er midlertid. Det har aldrig været *mig*. - Lidt aftenmelankoli, får det aldrig ende – bliver et helet liv?... jeg slipper, accepterer, men sover først ca. 02:30.

19. oktobers natnyt gik videre: at integrere de gamle spøgelses, resp. løsne, fortære deres tunge materie er... *tung* mad for en 7-årig ('13-'20), jeg pauserer og transmutterer kh – ”en lille iskage!”.

Samtidig går det ny fra Ånd => jf, nøje overvåget, lyslegemet øges, kontakten Ånd-stof gøres lige nu direkte (husk, ved tilladelse!), er faktisk liige kommet ud i 3 hinsides vinduerne, men kræver stadig ro som på bænken i en fredelig, sollys park for at heles/bedres videre. Hele tiden 2 skridt tur, 1 retur, en mere stadig personlig indsats er umulig at sætte i værk – målrettet guitari, lign. Men, tak for dette skridt. Og så fik jeg lige en AHA via søn 1. Han følger meget Graham Hancock der som Jean Auel mener at den personlige udvikling efter gemen overlevelse må være startet med indtag af ”tilfældigt” opdagede plante-hallucinogener. Logik, og han fortsætter: signalet på de indre planers ”warp” har tiltrukket højere bevidsthed, præcis hvad kan have bragt Sitchins astronauter, Åndens højere bevidste agenter, uanset hvad de ellers blev tillokke af.

Hvad der gjorde sønnekes indspark så interessant er at påvirkningen af planterne kan sammenlignes med planeternes. Bare tænk på Merkur retrograd eller tja, hvad med Neptun i Aries eller Pisces... et ikke-astrologikyndigt forsøg på et illustrativt eksempel. Neptun opløser ALT, kan faktisk synes værre end Pluto. Og selvom påvirkningen synes indirekte er den hverken det eller ineffektiv, sin tilsyneladende fjernhed til trods. Mange – Steiner – har set sammenhængen mellem planter og kosmisk energi i medicin. Æterlegemet er den astrale energis forlængelse, kanalisere den astrale ud i vor robot. Hvad er planter andet end dybt kosmisk afhængige, *antenner* for vejr, måne, sol, stjerner. Vi kan klare os indendøre uden at visne med det samme uden sol m.v. selvom også vi er afhængige, for vi har kosmos integreret. Mineralet er i dyb trance, det direkte Åndsudslag, bærer af info. Planten sover, har mineralet integreret. Dyret drømmer, har mineral + plante integreret, mennesket har mulighed for at vågne med alt integreret.

Er det så sært at menneskeheden måske især i denne tid af alle har så store problemer med stoffer og med at få sat dem i de rette rammer, nemlig til målrettet, seriøs hjælp med alle de magtstrukturer der vil holde bevidstheden nede, resp. har økonomiske interesser bundet i nedbrydende kunstig medicin – eller lukrativt stofmisbrug? Man kan udvikle sig uden, ja, jeg har ikke behøvet det, bortset fra et par genstande i sin tid inden meditation for at kunne give los, så overkontrolleret at jeg ikke kunne, men det varede ultrakort. Xx og sønner har heller ikke behov, men dybt traumatiserede mennesker kan have god hjælp af det, suppleret med seriøs yderligere vejledning i de drømmesyner der resulterer og blive sparet megen unødigt lidelse. Og naturligvis kom dette her i min proces forenet zodiak. Det ny, grænseløse lyslegeme helt ned er jo i manifestation – i nat fik det jf. Et vink med en vognstang om hvad vi skal bruge hinanden til - tak, sønneke!

20. oktober, kun 10 dage til den gamle s-hovedhøjtid, Halloween. Muligvis hvad jeg meldes om forberedelse på; i alle fald en snarlig dybdeproces Ånd => 1. Med de foregående dages AHA'r er lyslegemets m side vokset betragteligt, men er stadig helt utilstrækkeligt til 3. Den øvre bevidsthed er ren, underbevidstheden har endnu verdenstemaer, men jeg er velforberedt med min selvbyggede Antahkarana som purpurkåbe (min skønne strikkede 3/4 lange badekåbe, delvis selv-kreeret!) over min ankellange lyskjole... kun skoene er endnu askefarvede. Jeg mindes Askepots fortryllede glassko til ballet... s-energi er ganske givet ideelle til at booste skoene, det kunne passe fint med hnf/ej nov. Jeg ved godt at det ikke går langsomt nu, men kan næppe vente på jf af det hele til jul. Hvad mon hnf/ej vil melde for '21... hihi, i går var jeg i Bilka, der var allerede julefigurer til salg... jeg er veldoktrineret! Nu vi er ved det, så lad os se lidt længere frem.

Hvis zodiaken er aktuel fordi æterlegemets højeste udvikling skal manifesteres i lyslegemet – hvor det var omvendt fra starten, vi indtog hallucinogene planter for den kosmiske energis mest substantielle påvirkning, 1. led i udvikling af Antahkaranaen – så vil krystal/Kristusenergien blive det næste, hvor mineralets højeste udvikling skal manifesteres i lyslegemets fysiske del. Vi må da tale om fysisk tidløshed her. De første hominider sled ganske givet mest med hukommelsestræning for gemen overlevelse, så fint gengivet i Auels ”Hulebjørnens Klan”, og er det ikke krystallens force? Krystal/Kristus, den højeste trance, væren integreret til uhæmmet flow med Ånden må være det mest stilfærdige mirakel af alle, bare ske, og tøjet i natnyt tyder på at jeg kommer til at sove

rigtig meget i den forbindelse. Jeg gør det allerede, af og til lige så afsindigt træt som da jeg ammede. Hvor frustrerende var det ikke at være svimlende træt kl. 20 aften når man endelig havde mulighed for andet end at være en ko!

Nu astrologien er oppe mediterede jeg over den, dens ophav til religioner og deres senere skillevej, kristendommens (officielle!) fordømmelse af astrologien, f.x., mens jødedommen vel endnu vedstår Livets Træ i rabbinernes esoterik mens selv den muslimske retning også synes at have ladet den agter. Selvfølgelig brugte Fortune Livets Træ til at samle Ånd og astrologi igen, hente livets udviklingsvej ud af glemselen, Tarotkort og det hele, til en ny, areligiøs retur. Hvad er astrologien andet end enhvers historie om hvordan den kosmiske energi har fremmet og fremmer bevidsthed? Som Livets Træ – og horoskopet – så tydeligt viser bør vi gå fra uvid mod større og større Ånd, og de nærmeste rum-id'r er nok åndelige men bestemt ikke alle lige udviklede/hellige, helt enig (se 6.sep). Jeg *så* på hver enkelt inkl. månen helt ud til Chiron i går aftes – udenom alt indlært, og ja, af de inderste er kun Venus og Merkur hellige selvom sidste følte ret overfladisk. Yderlige Pluto er tydeligt heller ikke. De hellige har intet ekstremt over sig. Indsigten samlede noget for mig...

som muligvis gav bonus **21. oktober**, hvis det da ikke var den i forvejen varslede proces der kørte – som også kan have forårsaget meditationen, æg, høne? I alt fald kom der en af de halvsøvnesære nætter hvor der transmuteredes gammel, ikke specielt tung kh, nærmest emballage – irrelevant for et lyslegeme der skal vokse ud i 3, ”have sko på”. De vanlige nøk af søvnsvimlen fulgt af nærmest skræmmende skarp vågenhed som viste at 1.att. var meget udfordret optrådte. Havde jeg ikke vidst hvad der foregik havde jeg nok holdt mig vågen af angst. Det ligner epilepsi. I stedet overgav jeg mig, tillod til det ikke længere var så påtrængende. Hvilken fysisk vækst vil det mon udmønte sig i? Det ses næppe prompte i en sådan stille proces, men min første sparkedragt fremstillet af min mor blev transmuteret, faktisk, matrix-oplæringen af det første æteriske væv og dets forlængelse ud i teentiden. Nå, det betaler sig jo ikke at gruble over.

Klokken er 00 og jeg gider ikke sove. En gammel fotokopieret pjece af Paul Mahler Dam fra '95 om Nostradamus fundet i reolen i dag spørger. Det kaldæiske syvstjerne-arbejdsredskab som Nostradamus brugte, rørende enkelt, til at spå om kommende tider med er simpelthen det bedste eksempel på Åndens transcendens af sindet... Sol, Måne bruger 1 md. på hvert stjernetegn, men Merkur ca. 7 dage, Venus 18, Mars knap 2 mdr., Jupiter knap 1 år og Saturn 2½. Hvordan pokker kan man lave en arbejdsmodel som et domkirkeur på det grundlag til at forudsige planetherskere i tegn med *faste* mellemrum?! Og dog forudsagde Nostradamus forbløffende rammende. Lad dette være min afsked med astrologien: når mennesket har studeret de kosmiske energilag (æterisk, astralt, mentalt, buddhisk) længe nok, integreres de seriøst, for grundlaget var der fra start. Man bliver stigende energisensitiv = clairvoyant, intuitiv. Hvad skal man så med sindskonstruktionerne? De kan kun bakke op, hvor håbløst det end burde forekomme. *Det* er mystik. Sic! Godnat!

22. oktober bragte en uventet stærk melding, god, egentlig Askepot. Jeg roses indefra for håndtering, transmutation af hele den lavfrekvente Kali-xyz-proces med befrielse af stof og æterisk energi. Yderligere transmutation er sket, enden er nær selvom jeg stadig har smerte, vrede at takle. Jeg *ved* at den er irrelevant, blot virkningen af at jeg gav mig helt og sandt i processen, eneste rette måde, kan aldrig ske igen, det er integreret, skal kun slippes, hvilket jeg gør. Min overflade bliver mere og mere klar til 3. Og så dukker Nostradamus lige op igen. Han levede i 1500-tallet = renaissancen, skulle passe morderligt på i f.m. kirken som ikke ville tolerere konkurrence, ikke engang fra sandheden, udmærkede sig bl.a. ved altid lige at være skredet når den ville afbrænde ham, og renaissancen ”faldt” jeg over i min lille theosofibog da jeg ville se om Nostradamus var nævnt som en af de kendte mestres tidligere inkarnation... nåe, nej, det var Paracelsus...

men høj var han, og renaissancen var en generel impuls, besluttet på mødet ved det 14. årh.'s start og igangsat med nøglepersoner, en impuls som har forløbet lige siden. Så fik jeg også lige indblik i hvorfor spirituelle er så vilde med renaissancen (mig og historie/jf!) - og ender i mestrene igen. -

Jeg har lige genlæst den gemte artikel fra 2012 af Bibhu Dev Misra på G. Hancock's webside om de kosmiske årstider iflg. gammel indisk viden. Jeg lader til at have miskalkuleret, 2025 synes at være hvor overgangstiden sætter ind, ikke hvor $\frac{1}{2}$ overgangstid, 150 år, er fuldført, der vil først være fuld Dwapara i 2325. Så skal de 150 år der er gået siden Darwin med krige m.m.m. bare være det sidste af renaissancen... andet taler imod, bl.a. SB om mere stabilitet medio '20 og "ovre om 100 år". PS' tilstedeværelse nu indikerer heller ikke naturkatastrofer. Hvilken avatar ville være så dum at inkarnere lige oveni?! Snarere er denne tid mere krævende end alle og har derfor stor bevågenhed – og elasticitet, som tid generelt. Den kosmiske cyklus er f.x. 24-26.000 år...

Alt flyder, også jeg. Får det aldrig ende... i natnyt 23. oktober opfordres jeg til optimisme, for nok skubber Ånden mine planer, men tager dem ikke ned af væggen. Jeg er lige integreret nogenlunde fysisk/æterisk efter Askepots xyz-skoskifte, helt nybygget med lidt løs cement hist og her og tæt oppe under taget igen i 2, for der forestår en hellig proces med at forbinde krystal/lyslegemet med Jorden til jul. Den skal foregå meget under uforstyrret søvn en tid – alt som jeg havde luret 20.ds. Baggrunden for mine projekter skal være fuldført, men jeg skal bare følge med, som xx gør, én dag ad gangen. I f.m. dage må jeg modstræbende indse at denne bog snart må slutte, før jul, men så er det sådan det skal være. Jeg har allerede indsat slutdigtet og er egentlig ret tilfreds, trods alt. Al aske, ubalance er væk, jeg er ikke længer i kystnært farvand i drømme, men har været langt ude på havet på en isoleret ø hvorfra jeg nu styrer mod en ny havn, et nyt udgangspunkt, liv, og jeg kan dårligt være mere beskyttet til processen.

24. oktober brokker sig over at jeg i nysgerrighed smålæste/mediterede over en pjece fra reolen om de 7 stråler, for 28.-31.aug havde jeg jo *de 12* oppe intuitivt, hva' sku' jeg me' den? Spild! Roolig nu... men det koster dyrebar energi at fastholde forældede, externe værktøjer, især mens lyslegemet omsorgsfuldt klargøres dybt indefra til at integrere nyt fysisk stof. Gammelt stof prioriteres *ud*, intuition, Åndsforenet energi er værktøjet til den større fremtid. Jeg så en del af en hæsleg film om whistlebloweren Snowden i går, jeg kunne ikke udholde at se hvordan han fyldtes op til epilepsi af destruktiv løgn før han blæste i fløjten, men jeg så nok. Malware og fortien sandhed er ikke OK, men jeg er ret OK med forebyggende overvågning, jeg *har* intet at skjule, det hindrer meget lusk og er altseende bevidsthed ikke også det jeg selv arbejder på på højere plan? Hav intet at skjule og intet ondt vil opsøge dig... nej, det er ikke helt rigtigt. Høj frekvens giver mobning fra lavfrekvente der ikke kan udholde den. Så hvor er der tryghed?

Den er i at selv om man angribes har man eller skaffer snart alle værktøjer til at det glider af *forholdsvis* hurtigt uden varig skade. Man kan kun dræbes hvis man selv ønsker det eller stadig gemmer på noget. Det er den eneste tryghed på Jorden, at vor energi kan tjene os ved at opløse eller afvise ubalance, sagt af en Fisk (opløsning!). Yeshua drev det faktum til yderligheder. Så selvom CIA evt. har indsneget malware i f.x. Østrigs styresystemer vil det enten ikke komme til udbetaling eller hurtigt neutraliseres, hvis Østrig har rent mel i posen. Og det er det, C19 m.v. i denne tid er om, at rense melet. Hvis Østrig ikke har det er det for mit vedkommende fint nok at deres system går ned af malware. Det udvikler, og der er kun den vej. Jeg er kun glad for nettet som administrativt system, tekstbehandlings- og filmmedie. Noget sandhedsvidne er det ikke, og gudsindet kun pletvist, spejler menneskeheden. Der er lang vej endnu.

20.10.0647

PURPURKÅBEN

**Jeg har strikket en purpurkåbe
fra Jorden helt op til Gud
som lønnede mig med en kjole
af lys helt igennem og ud**

**Som Askepot fik sine glassko
får jeg nu mine krystal-
der fuldender kjole og kåbe
så jeg er klar til bal**

**Hvordan så det bal vil blive
bekymrer jeg mig ikke om
for kummer er kun til wc'r
Hvad end vil komme, så kom**